

ወንጌል ዘግቲዎስ።

፱፩ ይፈንዎሙ ወልደ እንላ እመ
ሕያው ለመላእክቲሁ ።

፱፪ የሰው ልጅ መላእክትን ያዛ
ቸዋል ።
ወየዓርዩ እመንግሥቱ ዙሉ
ዓላውያን ወእለ ይገብሩ አበሳ
በደል የሚያደርጉትንና ወን
ጀለኞችን ከመንግሥቱ ላይ ለ
ይተው ።

፱፫ ወደወድይዎሙ ውስተ እቶን
እሳት ብሎ ሁሉ ብካይ ወሐቅ
የ ስነን ።

፱፬ ልቅሶ ጥርስ ተራጥማት ወዳ
ለበት ዕቶን እሳት ይጨምሯ
ቸዋል።

፱፭ አሚሃ ይበርሁ ጸድቃን ምስ
ብሂተ እደ እምብርሃነ ፀሐይ
በመንግሥተ አቡሆሙ ።

፱፮ ጥበብ፣፯ ። ዳን ፲፪ ፣፫ ። ያንጊዜ
ጸድቃን ሰማያዊ አባታቸው
በሚያወርሳቸው በመንግሥተ
ሰማይ ከፀሐይ ሰባት እጅ ያበ
ራሉ ።
ዘበ ዕዝን ሰሚዓ ለይስማዕ ።
ሰሚ ጀሮ ያለው ይስማ ማለት
ዕዝነ ልቡና ያለው ያስተውል።

በእንተ መድፍን ወበሕርይ
ወገሬፍ ።

፱፯ ወከዕበ ትመስል መንግሥ
ተ ሰማያት መድፍን ዘገቡዕ
ውስተ ገራህት ።

፱፰ ለተረበው ካዕበ ይላል ሁለተኛ
መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል
ሕገ ወንጌል ተስፋ፣ ተስፋ፣ አ
የሱስ ክርስቶስ፣ ዘገቡዕ ዝጉ
በ ይላል በእርሻ ውስጥ የተ
ተበረኙ ወርቅን ትመስላለች።
ወረኪቦ ብእሲ ብላፍ ።

ሰው አግኝቶ የሰወራትን ።
ወእምፍሥሐሁ ሐረ ወሄጠ
ዙሉ ዘበ ወተሣየጣ ለይእቲ
ገራህት ።
ከደስታው የተነሣ ሂዶ ያለ ገ
ንዘቡን ኸጦ ያቹን እርሻ የገ
ዛላትን ። ሐተታ ምድሩን ካል
ገዛሁ ወርቁን አላገኝም ብሎ
ባልሆነ ምሳሌ አያስተምርምና
የኤዶምያስ ሰዎች የቀበሩት
ወርቅ ነው። አንድም ካዕበ ት
መስል መድፍን ብለህ መልስ
ብእሲ ጌታ መድፍን አዳም
ገራህት ይህ ዓለም ነው። ወረኪ
ቦ፣ ጌታ አዳምን በዚህ ዓለም
ንስሐ ገብቶ ባገኘው ጊዜ ባሕ
ርዩ አዳምን በሕርይ አድርጎ
አዳምን ማዳኑን መናገር ነ
ው። አኒሥኦ ለዘነሥኦ እመላ
እክት ዘእንበለ ዳዕሙ እምዘር
አ አብርሃም እንዲል። አንድም
ብእሲ ዮሴፍ መድፍን ጌታ
ገራህት እመቤታችን። ዮሴፍ
ጌታን እመቤታችንን ባገኛቸው
ጊዜ ቤቱን ንብረቱን ትቶ ተ
ከትሎ ግብፅ መውረዱን መና
ገር ነው። አንድም ብእሲ ሐ
ዋርያት መድፍን ጌታ ገራህት
ይህ ዓለም። ወረኪቦ ሐዋርያ
ት ጌታን በዚህ ዓለም ባገኙት
ጊዜ መረበቸውን መርከባቸው
ን ትተው ጌታን መከተላቸው
ን መናገር ነው። አንድም አ
ምስቱን ግብራት በምስቱ ግብ
ራት ተሰውረው ባገኛቸው ጊ
ዜ ትፍሥሕቱን በኃዘን ኃይል
ን በድካም ብዕልን በንደት ል
ዕልናን በትሕትና ግዕዛንን በግ
ብርሃት ተሰውረው ባገኛቸው
ጊዜ ትፍሥሕቱን ለኃዘን ኃ

ይሉን ለድካም ብዕሉን ለንደ
ት ልዕልናውን ለትሕትና ግ
ዕዛኑን ለግብርናት ሰጥቶ አ
ዳምን ማዳኑን መናገር ነው። አ
ንድም ምዕመናን አምስቱን ግ
ብራት ገንዘብ ማድረጋቸውን
መናገር ነው። አምስቱ ግብራ
ት የተባሉ፣ ዓለም ተውላጠ
ዓለም ምግብር መንፈሳዊ ቃለ
መጻሕፍት ቃለ መምህራን ና
ቸው። ዓለም ይህ ዓለም ነው
ሁሉ የሚገኝ ከአለም ነውና።
ተውላጠ ዓለም እንደ የዋህ ጳ
ውሊ ባለጸጋ አባት ነበረው
አባቱ ሙቶ በገንዘብ ከወንድ
ሙ ጋራ ተጣልቶ ወደ ጻኝ ሲ
ሄድ እንዳባቱ ያለ ባለጸጋ ሙ
ቶ ወደ መቃብር ሲወስዱት
አገኘ ይህ ምንድነው ብሎ ጠ
የቀ ባለጸጋ ነበር ሙቶ ሊቀብ
ሩ ይወስዱታል አሉት። ለዚ
ህ ብዬ ከወንድሚ ተጣላሁን አ
ንተን ይምስል ብሎ ጥሎለት
ሄዷል። ምግብር መንፈሳዊ እ
ንደ አብርሃም መርዓዊ ነው
እድ ብርሀት ከሚጉላው አው
ጥታ እየመራች ገዳም ወስዳዋ
ለች። ቃለ መጻሕፍት እንደ አ
ባ ዕንጦንስ ምንተ ይበቁዋ ለ
ሰብእ ለእመ ዙሉ ዓለመ ረብ
ሐ ወነፍሶ ኃጉላ ያለውን ይ
ዘ መንፍ ሄዷል። ቃለ መም
ህራን እንደ አትናስያስ ምዕመ
ናንን የምትረዳ ደግ ሴት ነበረ
ች ሰይጣን በዝሙት ድል ነሣ
ት ምዕመናንን የማትጠይቃቸ
ው ሆነ ሰይጣን ልጃችንን ቀጥን
በተቻለህ እርዳን ብለው ከጥ
ሐንስ ሐፂር ላኩ ሂዶ ንገሩ
ልኝ አለ ነገሩለት ገባ በሉት

የማቴዎስ ወንጌል።

አለች ገባ አስነጥፋና ከጠገቤ ተቀመጥ አለችው በወንበር ከፈቷ ተቀምጦ እያያት ያለቀስ ጀመር ምነው ታለቅላህ አለችው መልክ መልካም ነሽና ብታሳዝኚኝ ነው አላት ይህማ ደስ ያስኖል እንጂ ያሳዝናል አለችው መፍረስ መበስበስ አለና ምን ይሆናል አላት ለዚህ ምን ይበጃል አለችው ብትተደው አላት ብተወው ጌታዬ ይምረኛል አለችው ይምርሻል አላት አንድም እሱ በገባ ጊዜ ሲያስለንዋት የነበሩ አጋንንት መብራት እንደ አበሩበዋው አርጋብ ሲወድቁበት ሲነሱበት አየ እንዲህ ሲሆኑብኸ አየሁ አላት ለዚህም ይበጃል አለችው፤ ብትተደው፤ ብተወው ጌታዬ ይምረኛልን አለችው፤ አዎን ይምርሻል። ተከተደኝ ብሏት ወጣ አብረው ወጣች አባቴ ቶየኝ ትለዋለች ድረሽብኝ ይላታል እግሯ አልችል ቢል ከልብሷ እየቀደደች እንደ ጫማ እያደረገች ትከተለዋለች። አባቴ ቄየኝ ትለዋለች ድረሽ ይላታል ከቦታው ደረሱ እሳቱን አንድዶላት ተቀመጠች እሱ አልፍ ብሎ ጸሎቱን ያዘ በዚያ ሌሊት አረፈች ሰዋስዋ በርሃን ተተክሎ መላእክት ሲወጡ ሲወርዱ ያያል ግዕርጉ ጽግግግ ነውና የተላኩ በትን ገን አያውቅም ሲነጋ መልእክ መጥቶ ያች ያመጣሃት ሴት አርፋለች መቃብሯን አንበሳ ይቂፍርልሃልና ቅበራት አለው፤ ይህስ ይሁን ዛሬ ሌሊት ስትወጡ ስትወርዱ ያ

የኋችሁ ምንድር ነው አለው ነፍሷን ስናሳርግ ነው አለው ተቀበላትን አለው አዎን ተከተደኝ ብለሃት ተከትላህ በወጣች ጊዜ ተኃድገ ለኪ ብሏታል ብሎ ነገርታል።
 ግጹ ካዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴ ሠያጤ ዘየኃሥሥ ባሕርይ ሠናዩ።
 ግጹ መንግሥተ ሰማያት ሕገ ወንጌል ሕገ ወንጌል ተስፋ ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ ብሩሃ ሲል ነው ዕንቀጥን የሚሻ ነጋዴን ትመስላለች።
 ወረኪቦ አጋተ ባሕርይ እንተ ብዙኅ ሜጣ ሐረ ወሜጠ ዠሎ ዘቦ ወተሣየጣ።
 ዋጋዋ ብዙ የሆነ ዕንቀጥን ባገጥ ጊዜ ያለ ገንዘቡን ሽጦ የገዛትን። ብእሴ ጌታ ዕንቀጥ አዳም አዳምን ንስሐ ገብቶ ባገኘው ጊዜ ባሕርይን ባሕርይ አድርጎ አዳምን ግዳኑን መናገር ነው። አንድም ብእሴ ጌታ ዕንቀጥ አዳም መንግሥተ ሰማይ ሐዋርያት አዳምን የሚሻ ጌታን ይመስላሉ። አንድም መንግሥተ ሰማይም ዕመናን ጌታን የሚሹ ሐዋርያትን ይመስላሉ ሐዋርያት የሚሹት ጌታን ይመስላሉ።
 ግጹ ካዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ገሪፈ እንተ ተወድየት
 ግጹ ውስተ ባሕር ወአስተጋብዓት እምኩሉ ዘመደ ዓሣት።
 ግጹ መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ሕገ ወንጌል ተስፋ ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ ከባሕር ላይ የጣሏትን ዓሣን ሁሉ ሰበሰባ የያዘች ዘረመትራንን ትመስላለች

ግጹ ወሶበ መልዓት አዕረግዋ ውስተ ሐይቅ
 ግጹ በመላች ጊዜ ከወደቡ ያወጣትን
 ወነቢርሙ ዓረዩ ሠናዩ ወወደዩ ውስተ ሙጽዮሙ።
 ከወደቡ ተቀምጠው ደጋጉን እየመረጡ ከሣጥናቸው አኖሩ። አረዩ ኃረዩ በየኑ ቤጹ ይላል
 ወእኩዮስ ገደፍዎ አፍኦ ከፋውን ገን መልሰው ከባሕር ጣሉት አጸራግዛ ራስ ከብዶ ይባላል
 ግጹ ከማሁ ይከውን በኅልቀተ ዓለም
 ግጹ በዕለተ ምጽአት እንዲህ ይደረጋል
 ያ ወይመጽኡ መላእክት ወይፈልጡ ኃዋኢን እማዕከሎሙ ለጸድቃን ወይወድደዎሙ ውስተ ዕቶን አሳት ኅበ ሀሎ ብካ ይወሐቅዩ ሰነን
 ያ መላእክት መጥተው ጸድቃንን ለይተው በመንግሥተ ሰማይ ያኖሯቸዋል። ኃዋኢንን ከጸድቃን ለይተው ልቅሶ ጥርስ ቀርጥማት ባለበት በገሃነም ያኖሯቸዋል። አንድም ትመስል ገሪፈ ብለህ መልስ። ገሪፍ ወንጌል ባሕር ይህ ዓለም። ወአስተጋብዓት። ሕዝቡን አንድ ያደረገች። ወሶበ መልዓት ይህ ዓለም የሚያልፍ ጸድቃን በነገደ ዲያብሎስ ልክ ሲሆኑ ነውና። አንድም ገሪፍ ሥርዓተ ማኅበር። ባሕር ገጸም። ወአስተጋብዓት ሰውን ሁሉ የሰበሰበች፤ ወሶበ መልዓት ብዙ ዘመን ከረጸ በኋላ ተባሕትዎ

ወንጌል ዘግቲዎስ።

ያዝ ይሉታል። በ፫ በ፮ ዘ በ፯
ምልክት ይታይለታል ባ፩ ተ
ኛው በ፳ተኛው ባ፲ኛው ተባ
ሕትም ይይዛል ምልክት ባይታ
ይለት የረዳበት ዘመን ተቋጥሮ
ይይዛል ምልክት ለሁሉ አይ
ታይምና ወእኩዮሰ፡ሳይረዳ ተ
ባሕትም እይዛለሁ ያለውን ግ
ን ገና ነህ እርዳ ይሉታል ወ
ያወፅእም ዘበአገሥርት እንዲ
ል። ከግሁ ይከውን በህልቀተ
ዝንቱ ዓለም። በዕለተ ምጽአት
እንዲህ ይደረጋል።

ዓ፩ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ
ለበውክሙኑ እንከ ዘንተ ውሉ።

ዓ፩ ጌታ ይህን ሁሉ አወቃችሁት
አላቸው። ሐተታ እንደ ከተማ
መምር አይደለምና። የከተማ
መምር በያዩለትም ባያዩለት
ም ዝም ብሎ ይሄዳል።

ወይቤልዎ እወ፤

አምን አሉት። እሳቸውም እን
ደ ከተማ ደቀ መዝሙር አይ
ደሉምና ያወቁትን አምን ያላ
ወቁትን ፈክር ለነ ይሉታልና።

ዓ፩ ወይቤሉሙ በእንተ ዝንቱ ውሉ
ሉ ጸሐፊ ዘይጸመድ ለመንግ
ሥተ ሰማይ ይመስል ብእሴ በ
ዓለ ቤት ዘያወፅእ እመዝገቡ
ሐዲስ ወበሉየ።

ዓ፩ ስለዚህ ነገር ወንጌልን የሚያ
ስተምር ሁሉ አርጌና አዲስ
ከሣጥኑ የሚያወጣ ግለት ል
ልበስ ያለውን የማያጣ ባለ
ጸጋን ይመስላል። ልጥቀስ ቢል
አያጣም። አንድም አዲሱን ለ
መልበስ ብሉዩን ለማናፈስ ከ
ሣጥኑ የሚያወጣ ባለጸጋን ይ
መስላል። ሐዲሱን እያስተማረ
ብሉዩን የሚግር ይሆናል። አ

ንድም ዘያወፅእ እመዝገቡ ብ
ሉየ ወዘይወዲ ውስቴቱ ሐዲ
ሰ። ብሉዩን ከሣጥኑ የሚያወጣ
በሣጥኑ ሐዲሱን የሚያናር ባ
ለጸጋን ይመስላል አእምርን
ገንዘብ የሚያደርግ ውገደተ አ
እምርን የሚያርቅ ይሆናል።

ዘከመ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ
ውስተ ናዝሬት።

ዓ፫ ወሶበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ
ስ እሉንተ ምሳሌያተ ተንሥ
አ እምሆየ ወሐረ ሀገር

ዓ፫ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ ይ
ህን ሁሉ በምሳሌ አስተምር
ከፈጸመ በኋላ ከዚያ ተንሥቶ
ወደ ሀገሩ ወደ ናዝሬት ሄደ።

ዓ፩ ወመሀርሙ በምክራቦሙ

ዓ፩ ግር ፳፩ ሉቃ ፱ ፲፮ ከምክራ
ብ ገብቶ አስተማራቸው።

እስከ ሶበ ይደመሙ ወይብሉ
እምአይቲ እንከ ሉቱ ዝንቱ
ውሉ ጥበብ ወኃይል

ይህ ሁሉ ጥበብ ኃይል ከወ
ዴት ተገኘለት ብለው እስኪ
ያደንቁ ድረስ። ጥበብ ምሳሌ
መስሎ ወኃይል ትርጓሜ ተር
ጉሞ ግስተግር። አንድም ጥበ
ብ ምሳሌ መስሎ ትርጓሜ ተ
ርጉሞ ግስተግር ወኃይል ታ
ምራት ግድረግ ከግን አገኘው

ዓ፩ አክኑ ዝንቱ ውእቱ ወልዱ ለ
ፀረቢዮሐ ፳፻፱።

ዓ፩ የጸረቢ የዮሴፍ ልጅ አይደለ
ምን አሉ። በሀገራቸው ልጅ
ያበቁን ሥራ ይግራል እንጅ
ሌላ አይሰራምና።
ወስማ ለእሙ ግርያም።
እናቱስ ግርያም አይደለችምን

ድኃ ግለት ነው። ወአኃዊ
ሁኒ ያዕቆብ ወዮሳ ስምዖን ወ
ይሁዳ።

ወንድሞቹስ እነዚህ እነዚህ አ
ይደሉምን።

ዓ፩ ወአኃቲሁኒ ውሉን ሀለዋ ኅሴኑ

ዓ፩ እንቶቹስ ከኖ ዘንድ ያሉ አ
ይደሉምን። አንድም መንፈስ ቅ
ዱስ ፈታቸውን ጸፍቶ አፋቸ
ውን ከፍቶ ምንዋ ቢያደርግ
የጸረቤ ሰማያት ወምድር የአ
ብ ልጅ አይደለም። እናቱስ እ
ግዝለተ ብዙኃን ግርያም አ
ይደለችም ሲያሰኛቸው ነው።
እምአይቲ እንከ ሉቱ ዝንቱ
ውሉ ጥበብ ወኃይል።

ይህን ሁሉ ጥበብና ኃይል ከ
ወዴት አገኘው እንጻለፈው።

ዓ፩ ወአኃዙ ያንጉርጉሩ በእንቲ
አሁ።

ዓ፩ በሱ ነገር ይታወኩ ጀመር።
ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ
ኢይትሜነን ነቢይ ዘእንበለ በሀ
ገሩ ወበቤቱ።

ነቢይ ከቤቱና ከሀገሩ በቀር አ
ይነቀፍም ግለት በሀገሩ አይከ
በርም አላቸው።

ዓ፩ ወኢገብረ በሆየ ኃይል ብዙኃ
በእንተ ሕፀተ አሚናቶሙ።

ዓ፩ ስለ አለማመናቸው ብዙ ታም
ራት አላደረገም።

በእንተ ሃለየ ሄርድስ
ላዕለ ኢየሱስ።

ምዕራፍ ፲፱።

፩ ወበውእቱ መዋዕል ሰምን ሄር
ድስ ንጉሥ ነገር ለእግዚእ ኢ
የሱስ። ግር ፳፻፱። ሉቃ ፱ ፯

የግቴዎስ ወንጌል።

፩ በዚያ ወራት ሄሮድስ የጌታችንን የጲሮስስ ክርስቶስን ነገር ሰምቶ ግላት ያደረገውን ታምራት የሠራውን ትሩፋት ሰምቶ ድምፅ ነገሩ ይላል አብነት የታምራቱን ዜና ሰምቶ።

፪ ወይቤ ዝውላቱ የሐንስ መጥምቅ ውላቱ ተንሥኦ አምውታን።

፫ ለብላቲኖቹ ይህ የሐንስ መጥምቅ ነው እሱ ከሙታን ተነሥቶ ይሆናል።

፬ ወበአንተዝ ይትገበራ ሎቱ ኃይላት።

፭ በግፍ አስገድዶው ነበርና ስለዚህ ታምራት ያደረግለታል አላቸው።

፮ እስመ ውላቱ ሄሮድስ አኃህ ለየሐንስ ወምቅሖ በቤተ ሞቅሕ ግር ፯፣፲፯። ሎታ ፫፣፲፱።

፯ ሄሮድስ የሐንስን ይዞ አሥሮ አገዛት ነበርና።

፰ በአንተ ሄሮድያ ዝላሲተ እትሁ ፊልጶስ።

፱ በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት በሄሮድያ ያዘነ።

፲ እስመ ኪያሃ አውሰበ።

፲፩ እሷን ስለአገባ።

፲፪ እስመ ይቤሎ የሐንስ ሎቱ አይከውነክ ታውስብ ብእሲ ተአጎክ ፊልጶስ።

፲፫ የወንድምህን የፊልጶስን ሚስት ማግባት አይገባህም ቢለው።

፲፬ ወእንዝ ይፈቅድ ደቅትሎ ይፈርዳሉ ለሕዝብ።

፲፭ ሊገድለው ወደ ሳለ ሕዝቡን ይፈራቸው ነበረ።

፲፮ እስመ ከመ ነቢይ ይፈአይዎ ለየሐንስ።

የሐንስን እንደ አባት ያፍታል እንደ መምር ያከብራታልና።

፯ ወከዊኖ ፅለተ ልደቱ ለሄሮድስ ዘፈነት ሎቱ ወለተ ሄሮድያ በማዕከሎሙ።

፯ ሄሮድስ የተወለደበትን ቀን በዓል አድርጎ ሳለ ወለተ ሄሮድያ መጥታ በመኳንንቱ ፊት ዘፈነችለች። ሐተታ አሕዛብ የተወለዱበትን ቀን ያከብራሉና በዚህ ቀን ተወልደን ከዚህ መዓርግ ደረስን ሲሉ። እንድም ከጨለማ ወደ ብርሃን ከዐባብ ወደ ሰፊ የወጣንበት ሲሉ።

፯ ወአደመቶ ለሄሮድስ።

፯ ሄሮድስን ደስ አሰኘችው።

፯ ወበአንተዝ መሐለ ላቲ ከመ የሀባ ዘሰአለቶ።

፯ ስለዚህ የለመንችውን እንዳሰጣት ማለላት።

፯ ወይእቲሰ አቅደመት አእምሮ በጎብ እማ።

፯ እሷ አስቀድማ ከናቷ ዘንድ ነገሩን አውቃው መጥታ ነበርና ታሪክ ከዕለታት በንድ ቀን ካንች በቀር ሌላ የምወደው እንደሌለ አምላክ እስራኤል ያውቀዋል። ነገር ግን ይኸ ነቢይ ይዘልፈናል አላት። ለዚህም ምን ቸገረህ በዓል የምታደርግበት ቀን ደርሷል ልጄ መጥታ ትዘፍንልሃለች። ቸብቸቦውን አስቆርጦህ ስጣት ከዚህ በኋላ የወደድነውን እናደርጋለን አለችው። ከዚህ በኋላ ስትሄድ ምን ላድርግልኸ ያለኸ እንደ ሆነሌላ ነገር አትለምኝ። ቸብቸቦውን ቂርጦህ ስጠኝ በደው ብላ መክራ ሰጸታለች። ሂዳ ዘፈነችለች

ት በማርቆስ እስከ መንፈቀ መንግሥቱ ይላል። የመንግሥቱንም እኩሌታ ቢሆን እስጥሻለሁ አላት ሂዳ ነገረቻት ይልቅስ የነገርሁኸን አድርጊ መንግሥቱን ማመላውን ማን ነሥቶናል አለቻት ሂዳ።

፱ ወትቤሎ ሀበኒ ይእዜ ርእሶ ለየሐንስ መጥምቅ በዓሕል።

፱ የየሐንስን ራሱን አስቂርጦህ በዓሕል ስጠኝ አለችው።

፱ ወተከዘ ንጉሥ በእንተ መሐላሁ።

፱ ስለመሐላው ማለት ከድታ አማለችኝ ብሎ አዘነ።

፱ ወበአንተ እለ ይረፍቁ ምስሌሁ ከሱም ጋራ ስለተቀመጡት መሐላ አፍራኸ ይሉኛል ብሎ።

፱ እንድም ወበአንተ እለ ይረፍቁ ነቢይ እግዚአብሔር አስገደለ ይሉኛል ብሎ።

፱ ወአዘዘ የሀብዋ።

፱ ቂርጣችሁ ስጧት ብሎ አዘዘ ወፈኒም መስተራትዓተ ሐራ።

፱ ቂርፍራውን የሚሠሩ የሚቀጡ ባለወጎችን ላክ ቤተ እንሣ ቤተ አይጽ ሰቃይ ቂራጭ እንዳለ።

፱ ወመተሩ ርእሶ ለየሐንስ በቤተ ሞቅሕ።

፱ በግዛት ቤት ሳለ የየሐንስን ራስ ቂረጡ።

፱ ወአምጽኡ ርእሶ በዓሕል ወወሀብዋ ለይእቲ ወለት።

፱ በዓሕል አምጥተው ለብላቲኖ ይቱ ሰጧት። ሐተታ ለጊዜው እስራኤል ደም ይጸየፋሉ ፍጹሚው ግን የከበረ የየሐንስ ራስ በዚች በርኩስት አጅ እንዳትያዝ ነው።

ወንጌል ጽሑፍ

ወይለቲ ወሀበት ለእግ። እቧም ወስዳ ለናቷ ሰጠች ግዳይ ጣለች። ሐተታ ትሰፋም ትፈትልም ነበር ቢሉ ንጉሥ ንግሥት ስትዘልፍ አታፍር የነበረች አንደበት ታተመች ብላ በያዘችው ግልጽልጽ አደረገች ው ወተሰፍሐት ይለቲ ርእሰ መመቀት ዓረፍተ ቤት እንዲል። ሁለት ከንፍ አውጥታ ግንቡን ሠጥቃ ወጥታ ጌታ በደብረ ዘይት ሲያስተምር ሂዳ ሰገደችለት። ባለሽበት ተወስነሽ አስተምሪ አላት። አስራምስት ንሙት አስተምራ በብሔረ ዓረቢያ አርፋለች። ነጋድያን ሲያልፉ እንደ ዕንቀሳ ስታበራ አይተው የመምራችሁ ራስ ከዚያ ወድቃለች ብለው ለደቀ መዛሙርቱ ነገራቸው ወስደው ቀብረዋታል።

እቧስ እንደምን ሁላችን ቢሉ እናትና ልጁ ዘፈን እናደርሳለን ብለው ሲሄዱ እናቲቱን ምድር ተከፍቶ ዋጣት ልጇቱ እናቲን ብላ እጅዋን ይዞ ቀርታለች። ከዚህ በኋላ ሄሮድስ ን ኢይደልወክ ታውስብ ብላ ሲተ እጉክ ሬልጶስ አለችው ቀድሞ ያልሆነ ሥራ ታሠራ በኋላ ምሥጢር ታወጣ ንሳ በሰይፍ በላት ብሎ በሰይፍ አስመትቷታል። ገድሎ አንበሬ ዋጣት ይላልሳ ቢሉ ሁሉም ቀድረንባታል የሚሰይፍበት ቦታ ከባሕር አጠገብ ነው በሰይፍ መታት ደም ተከሱዋት መርዳ ከባሕር ወደቀች አንበሬ ጥቅሱ ዋጣት። አንድም ገና ሳይቀጥቱ የታዘዘ አንበሬ ያዛት

የንጉሥ ትእዛዝ አይቀርምና በሰይፍ መትቷት ራጧል ተቀብሎ ውጧታል። አንድም እናትና ልጁ ሂደው ሄሮድስን ኢይደልወክ ታውስብ ብላ ሲተ እጉክ ሬልጶስ አለችው ቀድሞ ያልሆነ ሥራ ያሠራ ኋላ ምሥጢር ያወጡ ብሎ እስከ ንገታቸው አስቀብሮ ወገን አስነድቶባቸዋል። አንድም እናትና ልጁ ዘፈን እናደርሳለን ብለው ሲሄዱ እናቲቱን ምድር ተከፍቶ ዋጣት አንድ ሰው እጅዋን ይዞ ቀረ ልጇቱ ሂዳ ሄሮድስን ኢይደልወክ ታውስብ ብላ ሲተ እጉክ ሬልጶስ አለችው ቀድሞ ያልሆነ ሥራ ታሠራ ኋላ ምሥጢር ታወጣ ንሳ በሰይፍ በላት ብሎ በሰይፍ አስመትቷታል። ያ ሰው እናቲም እንጂ እንዲህ ሁኖ ዋተች አለ በምን አውቀህ አለች አጅዋን አሳይቷል። እሱስ እንደምን ሁኑዋል ቢሉ አርጣ የሚባል አማች አለው ዘማትን እየሰበሰበ ልጇን ያስቀናታል ሆነ ብሎ አገር መታቂዛር ይህን ሰምቶ ያስደፈረኝ እሱ እንጂ ነው ብሎ አስጠርቶ ወስዶ አጋዘው ከዚያ አእምሮውን አጥቶ የገዛ እክሉን እየነጩ እየበላ ሸቶ ተልቶ አብጦ ፈንድቶ ኳ ብሎ ደርቆ ተበላሽቶ መታል። ወመዊቶ ጸድቆ ይኳንን ረሚኝን ያለው ሊደርስ ሊፈጸም።

፲፪ ወመጽኢ አርዳኢሁ ወነሥኢ በድኖ ወቀበርዎ።

፲፫ ደቀ መዛሙርቱ በድኑን ወስደው ቀበሩት ልቡ ለጸድቅ

ውኩል ከመ አንበሳ እንዲል እሱን ያገኘ ያገጥናል ሳይሉ ወመጸኢሙ ዜነውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ። መጥተው የዮሐንስን ሞት ለጌታ ነገሩት።

በእንተ ቀዳሚት አብዝኖተ ኅብስት።

፲፫ ወሰሚያ እግዚእ ኢየሱስ ተግኅሠ እምሀየ በሐመር ውስተ ገዳም እንተ ባሕቲቱ።

ማር ጼ ጳጳሱ ሥዕል ፲፫ ሐጼ ጼ።

፲፫ ጌታም የዮሐንስን ሞት ሰምቶ በባሕር በመርከብ ተቋኖ ወደ ገዳም ሄደ። ሐተታ አርድዕት ዮሐንስ ኅዜንተኞች ናቸውና ለማሳረፍ። አንድም ሰብአ ሁለቱ አርድዕት መጥተው አጋንንት ገረሩ ለነ ብለውታል ነገሩ እንደምን ነው ለማለት።

ወሰሚያሙ ሕዝብ ተለውዎ በእግር እምበሐውርት ሕዝቡ መሄዱን ሰምተው ከሃገሩ ተወጣጥተው የብሱን በእግር ተከተሉት።

፲፪ ወወጊኦ ርእየ ብዙኃን አሕዛብ

፲፫ በወጣም ጊዜ ብዙ ሰው እየወምሀርሙ።

አዘነላቸው

ወአሕየወ ድውያኒሆሙ።

ድውያኑን አዳነ።

፲፭ ወምሉተ ከዊኖ ተርቡ ኅቤሁ አርዳኢሁ ወይቤልዎ ገዳሙ እቱ ብሔር።

፲፭ ሲመሽ በመሽ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው አገሩ ምድረ በዳ ነው።

የግቴዎስ ወንጌል ።

ወስዳቱኒ ኃላፊ ፍትሐው ለ ሕዝብ ።

ጊዜውም መሸቷል ሕዝቡን አ ሰናብታቸው አሉት።

ከመ ይሁሩ ውስተ አህጉር ወ ይሳዣየጡ ለርእሰው መብልዓ ወደ ሀገር ገብተው ምግባቸውን ይገዙ ዘንድ። ሐተታ በቤተ ሰብ ልማድ አለን አለን ባዮች ናቸውና አሁን ዝም ብለን ኋላ ለዚህ ሁሉ ሰው ምግብ አቅርቡ ቢለን ከወደት እናመጣለን ብለው

፲፮ ወይቤሉው እግዚአ ኢየሱስ አክ መፍትሄ ይሁሩ ርተባኒ ሆሙ።

፲፯ እንደ ተራቡ ሊሄዱ አይገባም አላቸው አላ አንትሙ ሀብዎሙ ዘይበልዑ። የሚበሉትን እናንተ ስጧቸው እንጂ

፲፰ ወይቤልዎ አልብን ዝዩ ዘእንበ ላ ኃምስ ጎብስት ወደኤቲ ዓሣ

፲፱ ከዚህ ከሁለት ዓሣና ከምስት እንጀራ በቀር ሌላ የለንም አሉት

፲፳ ወይቤልዎ አምጽእዎን ሊተዝዩ።

፲፱ ይህስ ካለ ወዲህ አምጡልኝ አላቸው ።

፲፱ ወእዘዘሙ ለሰብእ ይርፍቱ ዲ በ ሣዕር።

፲፱ ከመስኩ ተቀመጡ አላቸው። ወነሥአ ውእተ ኃምስ ጎብስተ ወደኤ ዓሣ ወነጸረ ሰማዩ። ሁለቱን ዓሣ አምስቱን እንጀራ ይዞ ወደ ሰማይ እዩ። ሐተታ ይህን ጎብስት የማበረከትበት ሥልጣን ካንተ ጋራ አንድ ነ

ው ሲል አንድም ታምራት ይደረገልን ባላችሁ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር አመልክቱ ለማለት አብነት ለመሆን። በረከ፣

ገመሰ ቂረሰ፤ ወፈተተ፤ አጠቃቀነ።

ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ። ለደቀ መዛሙርቱ ስጡ ብሎ ሰጣቸው።

ወአርዳኢሁኒ አቅረቡ ለሕዝብ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ አቀረቡ በሱም እጅ በሐዋርያትም እጅ ሳለ ይበረከት ነበር በረከት መንፈሳዊ እስከ ምጽአት እንዳያቋርጥ ያጠይቃል

፳ ወበልዑ ነሱሙ ወጸግቡ። ፳ ሁሉም በልተው ጸገቡ።

ወአገኃሁ ዘተርፈ ፍተታተ። የተረፈውን አነሡ።

ወመልዓ አወርተ ወደተ መዛርዓ ምሉዓ።

መሳይዎተ አክፋረ አስፈራዳተ ይላል ጋዘና መሶብ ቅርጫት ማለት ነው።

፳፩ ወእለሰ በልዕዎ የአክሉ ዛፂ ዕድወ ዘእንበለ አንስት ወደቅ

፳፩ የበሉት ሰዎች ከሌቶችና ከሕፃናት በቀር ጅሽ ያህል ይሆናሉ በሀገራቸው ሴትና ወንድ አቀላቅሎ መቀራጠር የለምና ዘእንበለ አንስት አለ፤ ልጆችም አይበሉምና፤ ጅም ሴቶች ወንድ ሲያያቸው ያፍራሉና ሕፃናትም ከሚበሉት የሚያበላሹት ይበዛል

ና ፲፱ት ማንሳታቸው ባሥራሁለቱ ሥዩማን ባሥራሁለቱ ከዋክብት ምሳሌ፤ በልተውለት የተረፈው በዘመነ ሐዲስ የተገለጸ ሥሥጢር ነው ካራቱ ባሕርያት ካምስተኛ ባሕርዩ ነፍስ

የተፈጠረ ሰው የሚቻለውን ያህል ነሥቶለት የቀረው በል በ ሐዋርያት እንደ ቀረ ያጠያቃል። አምስቱ ያምስቱ አዕማደ ሥሥጢር ሁለቱ ዓሣ የፍቅረ ቢጽና የፍቅረ እግዚአብሔር አንድም የሥጋው የደሙ ምስሳሌ። የተረፈውንም ከማርያም መግደላዊት ቤት አካረውት በዘመነ ደዌ ለፈውስ በዘመነ ቀጠና ለበረከት ይወስዱት ነበር ሲመሽ ያደረገው ጧት ያላደረገው ስለምን ቢሉ ጧት አድርጎት ቢሆን ምሳቸውን የበሉ ምሳችንን በልተን ያልበሉ የበላነው ሳይሰማማን ብንበላው በረከተ እንጂ እንዳይሉ ሁሉም በሚሹበት ጊዜ አደረገው ሥሥጢሩ ግን በፍጻሜ ዘመን መንፈሳዊ ምግብ እመግባችኋለሁ ሲል ነው በገዳም ያደረገው ስለምን ቢሉ ለጊዜው ከመንደር አጠገብ አድርጎት ቢሆን ፈጣን ፈጣን ደቀ መዛሙርት አሉትና ከዚያም ከዚያም እያመጡ በላይ በላይ እየጨመሩበት በረከተ እንዳይሉ። ፍጻሜው ግን እስራኤል በገዳም ፃዕ ዘመን መና የመገብሁ እኔ ነኝ ሲል አንድም ከዚህ ዓለም አፍአ በምትሆን በመንግሥተ ሰማያት መንፈሳዊ ምግብ እመግባችኋለሁ ሲል። በመስክ ያደረገው ስለምን ቢሉ ለጊዜው ለልብሳችን ስንጠነቀቅ ባንበላው በረከተ እንጂ እንዳይሉ። ሥሥጢሩ ግን በምቼ ቦታ በመንግሥተ ሰማይ እናራችኋለሁ ሲል። በወሀ አጠገብ ያደረገው ስለምን ቢሉ ለጊዜው እጃችንን ባንታ

ወንጌል ዘግቴዎስ።

ጠብ ተጸይፈን ባንበላው በረ ከተ እንዳይሉ። ምሥጢሩ ግን በጥምቀት በሚገኝ ክብር አከብራችኋለሁ ሲል።

ዘከመ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ መልዕልተ ማይ።

ጳጂ ወአገበሮሙ ሶቤሃ ለአርዳኢሁ ከመ ይእርጉ ውስተ ሐመር ወይቅድምዎ ኅብ ማዕደተ ባሕር እስከ ሶበ ይፈንዎሙ ለአሕዛብ። ማር ጳ ፱፭።

ጳጂ ከዚህ በኋላ ሕዝቡ ቢራቡ ያመሳል ቢታመሙ ይፈውሳል ቢሞቱ ያሥነሣል እንዲህ ያለውን ቢያነግሡት ምን ይብሳል ነገር ግን ማን ይይዝልናል ብለዋል ሐዋርያት አለን አለን ባዮችና ቸውና እኛ እያለን እኛ እንይዝላችኋለን ብለዋቸዋል ሕዝቡን እስኪያሰናብት ድረስ በመርከብ ተጭነው ባሕሩን ተሻግረው ይቆዩት ዘንድ ተሻግራችሁ ቁዩኝ አላቸው። አንድም ሊይዙት ወደው ፈርተው ቁመዋል አውቆባቸው ሂዱ ብላችሁ አላቸው።

ጳጂ ወእምዝ ፈቲሐ አሕዛብ ዓርገውስተ ደብር እንተ ባሕቲቱ ይጸሊ። ዮሐ ፮ ፲፭።

ጳጂ ከዚህ በኋላ ሕዝቡን አሰናብቶ ለብቻው ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ። ሐተታ ሰውም አያነግሠኝ ልዑለ ባሕርይ ነኝ ሲል፡ ይጸሊ ማለቱ ታምራት ተደረገልን ብላችሁ ጸሎታችሁን አትተው ለማለት አብነት ለመሆን።

ወምሴተ ከዊኖ ባሕቲቱ ሀሎህዩ

ሲመሽ ብቻውን ከዚያ ነበር። ጳጂ ወሐመርስ ናሁ ማዕከለ ባሕር ሀሎ።

ጳጂ መርከቡ ግን እነሆ ከባሕር መካከል ነበር።

ወርትቅ እምሐይቅ መጠነ እስራ ወፎቱ ምዕራፍ።

ከወደቡ ሐያ አምስት ምዕራፍ ያህል ርቆ ነበር።

ወይትሀወክ እዋገድ።

ከማዕበሉ የተነሣ ይናወጽ ነበር እስመ እምቅድሚሁ ውእቱ ነፋስ።

ነፋስ ከወደፊቱ ተነሥቶ ነበርና ጳጂ ወበራብዕት ሰዓተ ሌሊት መጽአ ኅቤሆሙ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር።

ጳጂ ባራተኛው ሰዓተ ሌሊት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በባሕር ላይ እየሄደ መጣሐተታ ቀዳማይ አካች ካልዓይ አካች ሣልሳይ አካች ራብዓይ አካች አለና። ምሥጢሩ ግን በዐራተኛው ክፍለ ዘመን ጌታ ሰው መሆኑን ያጠይቃል።

ጳጂ ወሶበ ርእይዎ አርዳኢሁ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር ደንገፁ ወተሐውኩ እንዘ ይብሉ ምትሐት ውእቱ።

ጳጂ ደቀ መዛሙርቱ በባሕር ሲሄዱ ባዩት ጊዜ ምትሐት መሰሏቸው ፈሩ ደንገጡ። ሐተታ ከሄሮድስ ከተማ ያስወጣነው ሰይጣን በየብስ መጣላት ባይሆንለት ነፋስ አምጥቶ ማዕበል ሞገድ አስነሥቶ ሊያሰጥመን መጣ ብለው። ወእምግርማሁ አውየው። እሱን ከመፍራታቸው የተነሣ አሰምተው ተናገሩ።

ጳጂ ወበጊዚሃ ተናገሮሙ እግዚእ

ኢየሱስ እንዘ ይብል አነ ውእቱ ወኢትፍርሁ።

ጳጂ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፈጥኖ እኔ ነኝ አትፍሩ አላቸው።

ጳጂ ወአውሥኦ ኢፕሮስ ወይቤሎ እመሰ አንተሁ እግዚእ አዝዘኒ እምጸእ ኅቤክ እንተ ዲበ ማይ።

ጳጂ ኢፕሮስ መለሰ አቤቱ አንተስ ከሆንህ በውሀው ላይ ወዳንተ እመጣ ዘንድ እዘዘኝ አለው።

ጳጂ ወይቤሎ ነዓ።

ጳጂ ና አለው።

ወወሪዶ ኢፕሮስ እምዲበ ሐመር ሐረ ዲበ ማይ ይብጸሕ ኅብ እግዚእ ኢየሱስ።

ኢፕሮስ ወደ ጌታ ሊደርስ ከመርከብ ወርዶ በወሀው ላይ ሄደ ሃይማኖቱ ውሀውን እንደፍንጃል አጽንቶለት።

፴ ወሶበ ርእየ ነፋስ ኃያለ።

፴ ጽኑ ነፋስ ሲነፍስ ባዩ ጊዜ ፈራ ማለት ሃይማኖቱን ለቀቀ ወአኃዘ ይሰጠም።

ውሀውም ጽንዑን ለቀቀው ይሰጥም ጀመር።

ወአውየወ ሶቤሃ እንዘ ይብል እግዚእ አድኅነኒ።

ያን ጊዜ አቤቱ አድነኝ ብሎ አሰምቶ ተናገረ።

፴፩ ወሶቤሃ ሰፍሐ እደሁ እግዚእ ኢየሱስ ወአኃዘ።

፴፩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያን ጊዜ እጁን ዘርግቶ አወጣው። ወይቤሎ አውኑደ ሃይማኖት ለምንት ናፈቀ።

አንት ሃይማኖት የሌለህ ለምን ትጠራጠራለህ ከሱ ጋራ ሳለህ ጥፋት አያገኘኝም በሱ

የማቴዎስ ወንጌል።

ስም አጸናዋለሁ አትልም አለ
ው። ሐተታ ሃይማኖቱ ፍጹም
ዚህን የፍጹም ሥራ ሠራለት
ሃይማኖቱ ወጣኒ ዚህን የወጣ
ኒ ሥራ ሠራበት። እንደ ሶስት
መነከሳት ወደ አባ እንጠንስ ሲ
ሄዱ አንዱ ከመንገድ ሞተ አ
ንዱ ደክሞ ቀረ አንዱን እድ
ብርሀት እየመራች ከሱ ዘንድ
አድርሳለች። እባ አምን ይባ
ላል ያነን ሰው ሰዶ አስመጥቶ
ታል፤ ያ የወጣኒ ይህ የፍጹም
፴፪ ወአሪጎ ውስተ ሐመር ውስተ
ጊዜ ጎደገ ነፋስ ወኮነ ዛጎ።
፴፫ ወደ መርከብ በወጣ ጊዜ ነፋስ
ፀጥ አለ።
፴፬ ወእለሰ ውስተ ሐመር ሰገዱ
ሎቱ እንዘ ይብሉ አማን ወ
ልደ እግዚአብሔር አንተ ።
፴፭ በመርከብ ያሉት በውነት የእ
ግዚአብሔር ልጅ ነህ ብለው
ሰገዱለት። እንድም ትሰብእቱ
ን በማመን ያሉ በውነት የእ
ብ የባሕርይ ልጁ ነህ ብለው
ሰገዱለት።

ዘከመ ዓደወ ውስተ ጌንፊሬጥ፤
፴፬ ወዓዲያው በጽሑ ምድረ ጌ
ንፊሬጥ። ማር ጳጳሩ።
፴፱ ባሕሩን ተሻግረው ጌንፊሬጥ
ደረሱ። ጌንፊሬጥ ባሕሩ ምድር
ወደቡ ነው።
፴፳ ወእእመርዎ ሰብአ ውለቱ ብ
ሔር።
፴፳፭ የዚያ አገር ሰዎች አይተው
አወቁት።
ወረኔወ ጎበ ዙሉ አድያም።
ወደ ሀገሩ ሁሉ ላኩ። ድውይ
ያለህ ምዝገ አሉ።

ወአምጽኡ ሎቱ ዙሉ ሕሙ
ማን።
ሕሙማንን ሁሉ አመጡለት።
፴፮ ወአስተብቀሶም ከመ ይግሥ
ሁ ዘፈረ ልብሱ።
፴፯ የልብሱን ዘርፍ ይዳሥሁ ዘን
ድ ማለዱት።
እስመ ዙሉሙ አለ ገሠሥዎ
የሐይወ።
የልብሱን ዘርፍ የዳሰሱ ሁሉ
ይድኑ ነበርና።

በአንተ ፈሪሳውያን ወ
ሥርዓቶሙ።

ምዕራፍ ፲፭።
፳ ወአምዝ መጽኡ እምኢየሩሳ
ሌም ጸሐፍት ወፈሪሳውያን
ጎበ እግዚአ ኢየሱስ፡ ማር ፯፡፩
፳ ዝ፲፭ናገረው የመጣ ነው። ከ
ዚህ በኋላ ጸሐፍት ፈሪሳውያ
ን ከኢየሩሳሌም ወደ ጌታ
መጡ።
፳ እንዘ ይብሉ ለምንት ይትዓደ
ወ አርዳኢክ ሥርዓተ ረቦና
ት ወትእዛዘሙ ለሊቃነ ካህናት
ደቀ መዛሙርትህ የረቦናትን
ሥርዓት የሊቃነ ካህናትን ት
እዛዝ ለምን ይተላለፋሉ አ
ሉት።
እስመ ኢይትሐፀቡ እደዊሆ
ሙ ሶበ ጎብስተ ይበልፁ።
እንጀራ በሚበሉበት ጊዜ እ
ጃቸውን አይታጠቡም ነበርና
ይላል ጸሐፊው። ለእመ በሕቁ
ኢተሐጽቡ ይላል በማርቆስ።
እነሱ መላልሰው ደም እስኪ
ሰርበው እስኪመለጥ ካልታፀ
ቡ አይበሉም ነበር።
፳ ወአውሥእ ወደቤሉሙ ለም

ንት አንትሙኒ ትትዓደወ ት
እዛዘ እግዚአብሔር በአንተ
ሥርዓትክሙ።
፳ አናንተስ የናንተን ሥራት ለ
ማጽናት የእግዚአብሔርን ት
እዛዝ ለምን ታፈርሳላችሁ አ
ላቸው።
፳ ወእግዚአብሔር ይቤ አክብር
አባክ ወእመክ። ዘፀ ጳ ፲፱፡ዘ
ዳ ፭፡፲፯። ኤፌ ፯ ፪። ዘፀ ጳ
፩ ፲፯። ዘሌ ጳ ፱። ምሳ ጳ ፳።
፳ እግዚአብሔርስ እናት አባት
ህን አክብር ማለት እርዳ ብ
ሏል።
ወዘአሕሠመ ቃለ ላዕለ አቡ
ሁ ወእመ ሞተ ለይሙት።
ባባቱና ህፃቱ ክፉ ነገር የሚ
ናገር ማለት አባት እናቱን
አልረዳም ያለ ሰው ፈጽሞ
ይሙት ብሏል።
፳ ወአንትሙስ ትብልም ዘይቤ
ሎ ለአቡሁ ወለእሙ ሀብተ
ቀርባን ዘረባኅክ እምኔየ።
፳ እናንተ ግን ከኔ ይልቅ ይረ
ባኛል ይጠቀመኛል ያልከው
ይርዳህ ያጽባክ። እንድም ዘረ
በሐክ ዘበቀኝክ ይላል። እኔን
ከመውለድህ የተነሣ የበላኸው
መሥዋዕት የረባህ የጠቀመህ
ነው በለው ትሉታላችሁ። ሐ
ተታ አዕሩገ እስራኤል የወለ
ዱት የሚበሉት ያልወለዱት
የሚበሉት መሥዋዕት አለና፤
አንድም ዘረባክኩክ ዘበቋዕኩ
ክ ይላል። እኔን ለቤተ እግዚ
አብሔር ከመስጠትህ የተነሣ
እስጥሃለሁ ያልኩህ ገንዘብ የ
ቤተ እግዚአብሔር ነው በለ
ው ብላችሁ ላባትና ለናቱ የሚ
መልሰውን ምላሽ ትነግሩታላ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ችሁ። ጌታ ሙሴን የግብፃውያንን በዙር አጥፍቼ አውጥቻችኋለሁና በዙር ለጌ ይገባል በዙሩን ለይልኝ አለው ቢያስቁጥር ሁለት አልፍ ከሁለት ሽህ ሁለት መቶ ሰባ ሶስት ሆኑ። ሌዋውያንን ቀጥረው አለው፤ ሁለት አልፍ ከሁለት ሽህ ሆኑ፤ በሁለት አልፍ ከሁለት ሽህ በዙር እኒህን ተቀብያለሁ፤ የሁለት መቶ ሰባ ሶስቱን ዋጋ አምስት አምስት ቀመት እየተቀበልህ ከቤተእግዚአብሔር አግባ ገንዘብ ያለው ገንዘብ እየሰጠ ልጄን ይውሰድ፤ ገንዘብ የሌለው ልጄን ይስጥ ብሎታል ገንዘብ ያለው እየሰጠ ልጄን አስቀርቷል ገንዘብ የሌለው ልጄን ሰጥቷል፤ የመቶው አምስት መቶ። የመቶው አምስት መቶ። የሰባው ሶስት መቶ። ያሥሩ አምሳ። የሶስቱ አስራምስት። ሽህ ከሶስት መቶ ሰባ አምስት ይሆናል። ከዚህ በኋላ አባት እየደከመ ገንዘብ አያለቀበት ልጅ ገንዘብ እያገኘ ይሄዳል ምንስ ለቤተ እግዚአብሔር ብሰጠው ልጄ አይደለምን እርዳኝ ለበለው ብሎ ይሄዳል እንዲህ ብለህ መልስላት ብለው ተንኩል ያስተምሩታልና።

ዘ ዝብሂል ኢያክብር አባሁ ወእዋ እንዲህ ማለት እናት አባቱን አይርዳ ማለት ነው። ወወዓርክሙ ቃሉ ለእግዚአብሔር በእንተ ሥርዓትክሙ። የናንተን ሥርዓት ለማጽናት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አፈረሳችሁ።

ዘ ኦመደልዋን ሠናዩ ተነበዩ ኢሳይያስ ላዕሌከሙ።

ዘ እናንት ግብዝች እሙን ሲል ነው ኢሳይያስ በናንተ እውነት ነገርን ተናግሮባችኋል።

ዘ እንዘ ይብል ዝሕዝብ በከናፍሪሆሙ ያከብሩኒ። ኢሳ ጸፀ

ዘ ሸገግር ደ ደ።

ዘ እኒህ ሕዝብ በአፋቸው እናከብርሃለን ይሉኛል ማለት እናምንብሃለን ይሉኛል። ወበልቦሙስ ነዋኝ ይርገቱ እምኔዩ። በልቡናቸው ግን አስረዝመው ይርቃሉ ማለት ዕሩቅ ብእሲ ይሉኛል።

ዘ ወከንቶ ያመልኩኒ።

ዘ በሐሰት ያመልኩኛል።

ዘ እንዘ ይሚህሩ ትምህርተ ሥርዓታተ ሰብእ። የሰውን ሥርዓት እያስተማሩ ማለት ሰው ሠራሽ ትምርት እያስተማሩ።

ዘ ወወደሥሙ ለሕዝብ ወይቤሎሙ ስምዑ ወለብዉ ከመ አኮ ዘይበውዕ ውስተ አፍ ዘያረኩሶ ለሰብእ። ማር ደ ዘፀ።

ዘ ሕዝቡን ጠርቶ ሰውን የሚገዛው ባፍ የሚገባው እንዳይደለ ስሙ ዕወቁ አላቸው።

ዘ አላ ዘይወዕኦ እምውስተ አፍ ውእቱ ያረኩሶ ለሰብእ።

ዘ ከፍ የሚወጣው እሱ ይጉዳዋል እንጂ።

ዘ ወእምዝ ቀሪሶሙ አርዳኢሁ ይቤልዎ ኢተአምርሁ ከመ ራሪሳውያን ሰሚያሙ/ቃለከ እንጉርጉሩ።

ዘ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ፈሪሳውያን ትምሕር

ትህን ስምተው እንዳዘኑ አቃውቅምን አሉት። እንደዚህም ከሆነ ጅብም ቀበሮም ቢበሉ አይጉዳማ ብለው ነው ሐዋርያት በነገሩ እያሉበት ፈሪሳውያንን ጥግ እድርገው ይጠይቁታል።

ዘ ወአውሥኦ ወይቤሎሙ ዙላተክል እንተ ኢተከላ አቡየሰማያዊ ትሕረው ዮሐ ዘ፭ ዩ።

ዘ ሰማያዊ አባቱ ያልሠራት ሥራ ሁሉ ታልፋለች ትሰሮ ትሉፍ አላቸው።

ዘ ጎድግምሙ እስመ እውራን እሙንቱ አምርህተ ዕውራን። አምርህተ አምሀርት ይላል።

ዘ የዕውራን አእምሮ መሮች መምሮች ናቸውና ተዋቸው አለዕውር ዕውራ ለእመ መርህ ደሆሙ ይወድቁ ውስተ ግብ። ዕውር ዕውሩን ቢመራው ሁለቱም ከጉድጓድ ይወድቃሉ ዕውር ዕውርን በከተል ተያይዘው ገደል እንዲሉ።

ዘ ወአውሥኦ ጲጥሮስ ወይቤሎንግረን በንተ ምሳሌ ማር ደ ዘ፭።

ዘ ጲጥሮስ መለሰ ይህን ነገር ተርጉመህ ገልጸህ ንገረን አለውሄኸ መጽሐፉ ዲቤየ ሠለስቱ ምሳሌያት ካለው አንዱን ነገር እንዳለው።

ዘ ወይቤሎሙ እግዚአ ኢየሱስ ዓዲሁ አንተውኒ ኢለበውከሙኑ ዘንተ።

ዘ ጌታም እናንተም ገና ይህን አላወቃችሁትም አላቸው።

ዘ ኢተአምሩኑ ከመ ዙሉ ዘይበውዕ ውስተ አፍ ውስተ ከርሥ ይትገመር

ዘ ባፍ የሚገባው ሁሉ በሆድ አ

የግቴዎስ ወንጌል ።

ንዲወሰን አታውቅምን። ወጽ
መ ይትከለው።
ጥቂት ቁዳቶች እንዲሰጡ ወ
ጽቡ ይትከንው ይላል በግር
ቆስ። አሠር አሠሩ እንዲሰጡ
ሐተታ የበላነውን የጠጣነውን
መሬት ይሸከማል ውሀ ያረጥባ
ል። እሳት እንደ ገና ያበስላ
ለ ነፋስ አረቂ አረቂውን ወ
ደ ላይ ይዞ ይወጣል የሰው
አስራው ጸ ያጽኔ ነው ጸ ቱ ለ
ሰሳው ሰሳው ለሰድስት መቶ
ው ያቀጥላሉ በዚህ ጊዜ አሠ
ር አሠሩ ተላቀሱ ይወርዳልና
፲፮ ወዘሰ ይወሰን እምነት አፍ
እምልብ ይወሰን።
፲፭ በእፍ የሚያወጣው ገን ከል
ብ ይወጣል።
ወውለቱ ያረኩሶ ለሰብእ ።
ይህ ሰውን ይጉዳዋል ሰውን
የሚጉዳው ይህ ነው።
፲፪ እስመ እምነት ልብ ይወሰን
እ ሕሊና እኩይ ።
፲፫ ከልብ ክፉ እሳብ ይነቃልና ።
ዘውለቱ ቀጥሎ ።
እኩይ ያለውን ይተረትራል
ያውም ነፍስ መገደል ነው
ወዝሙት ።
ዝሙት ነው ።
ስርቅ ።
መስረት ፤
ስምዕ በሐሰት። በሐሰት መመስ
ክር ነው። ወሰርፈት
አ ስድብ ነው ።
እሉኩ ዘያረዙስም ለሰብእ ።
ሰውን የሚጎዱት እሊህ ናቸው
እሊህ ሰውን ይጉዳታል ።
ወዘእንበለ ተሐፅሶ እድሰ በሊ
ዕ ኢያረዙሶ ለሰብእ ።
እጅ ሳይታወቅ መብላትስ ሰ

ውን አይጉዳውም በደውም
መሬት ተበደውም መሬት ም
ን ይጉዳል ።
፳፩ ወወደላ እግዚእ ኢየሱስ እም
ሀየ ተገነሠ ውስተ ደወለ ጢ
ርስ ወሲዶና ።
፳፪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከ
ዚያ ወጥቶ ወደ ጢርስና ወደ
ሲዶና አውራጃ ገባ ።
በእንተ ከነናዊት ።
፳፫ ወናሁ መጽሐት ብእሲት ከነና
ዊት እምነት አድዋል ።
፳፬ ግር ፲፮ ፳፭ ። ከነናዊት ከነና
ዊት ይላል ከነናዊት ቢል የከ
ናኔምን ወገን ከነናዊት ቢል
የከነናን ወገን የምትሆን ሴት
ከዚያ አውራጃ መጣች ፤
እንዘ ተጸርጎ ወትብል መሀረ
ኒ ወልደ ዳዊት ፤
ወልደ ዳዊት አቤቱ እዘንልኝ
እያለች እያሙኸች ።
እስመ ለወለትዮ እኩይ ጋኔን
አጋዛ ።
ልጄን ቢስ ጋኔን አድርባታ
ልና ። ወየጎብዳ
አእምርዋን ያላጣታልና ፤
፳፭ ወኢያውሥእ እግዚእ ኢየሱ
ስ ቃለ ፤
፳፮ ጌታም ነገር አልመለሰላትም
ወቀሪሰሙ አርዳኢሁ አስተብ
ቀላቆም እንዘ ይብሉ ፈንዋ ለ
ዛቲ ብእሲት ።
ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ይ
ሀቹን ሴት አስናብታት ብለ
ው ግለዱት ።
እስመ ትጸርጎ በድገሬነ።
በኋላ በኋላችን ትጫላችና
ሐተታ ፤ ትምርት ታስፈታለች

ብለው ። እንድም ወይ ተናገረ
ው አያስደርጉ ወይ አያሰናብቱ
ትላለች ብለው ብታሳዝናቸው
፳፱ ወአውሥእ ወይቤሉሙ ኢተ
ፈኖኩ ዘእንበለ ጎበ አባገዕ
ዘተኃጉላ ለቤተ እስራኤል። ግ
፳፱ ቲ ፲፩ ። ትምርት መም
ር አጥተው የተጉዱ እስራኤል
ን ላስተምር ሰው ሁኝአለሁ እ
ንጂ ። ያለዚያ ሰው አልሆንኩ
ም ብሎ መለሰላቸው።
፳፻ ወቀሪባ ሰገደት ሎቱ ። ግር ፯
፳፻ ቀላ ፳፻። ቀርባ ሰገደትለት
እንዘ ትብል እግዚአብሮር ዓኒ
አቤቱ ጌታይ እዘንልኝ ብላ
፳፯ ወአውሥእ ወይቤላ ኢኮነ ሠና
የ ነግሐ ጎበስተ ውሉድ ወ
ውሂብ ለከለባት ።
፳፯ የልጆችን ዳቦ ለውሻ መስጠት
አይገባም ግለት ለእስራኤል
የማደርገውን ታምራት ለአሕ
ዛብ አላደርገውም አላት ።
፳፯ ወትቤሉ እወ እግዚእ ።
፳፯ አቤቱ አምን ውሻ ነኝ አለችው
ከለባትኒ ጓ ይበልፀው እምፍርፋ
ሬት ዘይወድቅ እማዕደ አጋዕ
ዝቲሆሙ ።
ውሾችም እንጂ ውሾችም እኮ
ን ከጌታቸው ግዕድ የወደቀ
ፍርፋሬን ይመገባሉ ። እንደ
ዚህስ ሁሉ ለእስራኤል ደጋ
ጉን ታምራት ብታደርግላቸው
ለኔ ጥቃቅኑን ታምራት እታ
ደርግልኝም አለችው ።
፳፻ ወእምዝ አውሥእ ።
፳፻ ከዚህ በኋላ መለሰ ።
ወይቤላ ብእሲቶ ግቢይ ሃይማ
ናትኪ ።
አንቺ ሆይ ሃይማኖትሽ ታላ
ቅ ነው ግለት ፍጹም ነው ።

ወንጌል ዘግቲዎስ።

ይኩንኪ በከመ ተአመንኪ ።
 እንዳመንሽ ይደረግልሽ አላት
 ሐተታ ሶስት ነገር አግኝቶላ
 ታል ሃይማኖት ትሕትና ጥበ
 ብ ። ሃይማኖት ያድንልኛል ብ
 ሎ መምጣት ። ትሕትና በውሻ
 ቢመስላት አዎን ውሻ ነኝ ማ
 ለት ጥበብ መለሎ በነግራት
 መስሎ መናገር ነው ።
 ወሐደውት ወለታ አምይእቲ
 ጊዜ ።
 በዚያን ጊዜ ልጅዋ ዳነች ።

ዘከመ ተፈወሱ ካልአን
 ሕመማን።

ጸ፱ ወኃሊፎ እግዚእ ኢየሱስ እ
 ምህየ በጽሐ ጎበ ሐይቀ ባሕ
 ር ዘገሊላ ፤

ጸ፱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከ
 ዚያ አልፎ ከገሊላ ባሕር ወደ
 ብ ደረሰ ።
 ወዓሪጎ ደብረ ነበረ ህየ ፤
 ከዚያ ከተራራ ላይ ወጥቶ ተ
 ቀመጠ ።

፱ ወቀርቡ ጎቤሁ አሕዛብ ብዙ
 ኃን እንዘበ ምስሌሆሙ ሐንካ
 ሳን ወዕውራን ወዕመማን ወ
 ዕውሳን ። ኢሳ ፱፭ ፭ ።

፱ ብዙ ሰዎች ዕውራንን ሐንካ
 ሳንን ደንቆሮዎችን ልምሾ የ
 ሆኑትንም ይዘው መጡ ።
 ወባዕዳነሂ ብዙኃን ድውያነ
 ሌሎችን ብዙ ድውያንን አ
 መጡ ።

ወገደፍዎሙ ታሕተ እገሪሁ
 ለእግዚእ ኢየሱስ ።
 ከእግሩ አፈሰሷቸው ።
 ወፈወሰሙ ።
 አዳናቸው ።

፱፩ እስከ ሶበ አሕዛብ ያነክሩ እ
 ንዘ ይሬእዩ ከመ በሐማን ይት
 ናገሩ ።

፱፩ በሐማን ሥጋ በታምራት በሐ
 ማነ ነፍስ በትምርት ሲናገሩ ።
 ወሐንካሳን የሐውሩ ።
 ሐንካሳን ነፍስ በትምርት ሲሂዱ
 ወዕውራን ይሬእዩ ።
 ዕውራን ሥጋ በታምራት ዕው
 ራን ነፍስ በትምርት ሲያዩ አ
 ይተው አሕዛብ እስኪያደንቁ
 ድረስ ፤

ወሰብሕዎ ለአምላክ እስራኤል
 ዘወሀበ ዘከመዝ ሥልጣን ለሰብእ
 ለሰው እንዲህ ያለ ሥልጣን የ
 ሰጠ ማለት ፡ አላመኑም ቢሉ
 ደግ ነቢይ ያስነሣልን ብለው
 አምነዋል ቢሉ ለራሱ ድኅነ
 ት ይሻ የነበረ ሥጋን ከባሕርይ
 ልጅህ ጋራ አዋህደህ ድኅነት
 ን እንዲያድል ያደረግኸው ብ
 ለው የእስራኤልን አምላክ አ
 መሰገኑ ።

በእንተ ካልዕ አብዝኖተ
 ጎብስት።

፱፪ ወጸውያሙ እግዚእ ኢየሱስ
 ለአርዳኢሁ ወይቤሉሙ ያም
 ህሩኒ እሉ ሕዝብ ፤ ማር ፳፩ ።

፱፪ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ እሊህ
 ሰዎች ያሳዝኑኛል አላቸው ።
 እስመ ናሁ ሠሉስ መዋዕል
 አምዘ በልቡ እክለ
 እህል ከበሉ ሶስት ቀናቸው ነ
 ውና ።

ወአልበሙ ዘይበልዑ ።
 የሚበሉት የላቸውምና ።
 ወኢይቅድ እፈንዎሙ ርትባ
 ኒሆሙ

እንደተራቡ ላሰናብታቸው አ
 ልወድም ።

ከመ ኢይመጽልዉ በፍኖት።
 ከጉዳና በስልት እንዳይወድቁ

፱፫ ወይቤልዎ አርዳኢሁ አምአይ
 ቲ እንከ ለነ በገዳም ጎብስት
 ዘያጸግብ ለዘመጠነዝ ሕዝብ ።

፱፫ ለዚህን ያህል ሰው የሚበቃ እ
 ንጀራ ከወዴት እናገኛለን አ
 ሉት ።

፱፬ ወይቤሉሙ ሚመጠን ሐባው
 ዝ ብክሙ ።

፱፬ ምን ያህል እንጀራ አላችሁ አ
 ላቸው ።

ወይቤልዎ ሰብዑ ።

ሰባት እንጀራ

ወጎዳጥ ዓሣ ። አንድ ዓሣ
 ሉምቢ ዓሣ አለ አሉት ። ወገበ
 ሩ ጎዳጥ እንዲል ።

፱፭ ወአዘዘሙ ለሕዝብ ይርፍቁ ዲ
 በ ምድር ።

፱፭ ሕዝቡን ከምድር ተቀመጡ አ
 ላቸው ።

፱፮ ወነሥአ ሰቡዓ ጎብስተ ወዓ
 ሣኒ ።

፱፮ ሰባቱን ጎብስት ዓሣውንም
 ያዘ።

ወይእተ ጊዜ አእኩተ።

ያን ጊዜ አመሰገነ፤

ባረከ።

ገመሰ ።

ወፈተተ ።

ቄረሰ ።

ወወሀበሙ ለአርዳኢሁ ።

ስጡ ብሎ ለደቀ መዛሙርቱ
 ሰጣቸው።

፱፯ ወበልዑ ዙሉሙ ወጸገቡ።

፱፯ ሁሉም በልተው ጠገቡ ።

ወዘተርፈ ፍተታተ አግኝሙ

ሰብዓተ አስፈራዳተ ምሉዓ ።

የማቴዎስ ወንጌል።

መሳይምተ መዛርዓ አክፋረ አ
በፈሬዳተ ይላል ። የተረፈውን
፯ መሶብ እንቅብ ቅርጫት ማ
ለት ነው መልተው አነሱ ።
፴፰ ወእለስ በልዕም የአክሉ ማይ
ዘእንበለ አንስት ወደቅ።
፴፰ የዘሉት ሰዎች ከሴቶችና ከሕ
ዓናት በቀር አራት ሽህ ያህል ይ
ሆናሉ፤ ሐተታ እንዳለፈው ም
ዕራፍ ፲፬ ቀኑ ፳፩ ሰባት ማን
ሳታቸው በሰባቱ ዕለታት በ፯
ልዑካን ምሳሌ ፱ ሽህ ሰዎች በ
ልተውለት የተረፈው በዘመነ
ብሉይ ከተገለጸው ምሥጢር
ካራቱ በሕርያት የተፈጠረ ሰው
የተቻለውን ያህል ነሥቶለት የ
ተረፈው በልበ ነቢያት እንደቀረ
ያጠይቃል አምስተኛ አልፏል
ረላቸውም በግዕዝ እንስሳ ናችሁ
ሲል እንጀራውም ገብስ ነው ገብ
ስ ምግብ እንስሳ ነው በግዕዝ እን
ስሳ አላችሁ ሲል ። እንደም ገዳ
ም በሄዳችሁ ጊዜ ምግብ አታሻ
ሽሉ ለማለት ። ካምስቱ አስራሁ
ለት ከሰባቱ ሰባት አነሡ አ
ለ ጥቂቱን ብዙ ብዙውን ጥ
ቂት የማደርግ እኔ ነኝ ሲል ።
፴፱ ወፈቲሐ አሕዛብ ዓርገ ውስተ
ሐመር ወሐረ ውስተ ደወለ መ
ጌዶል።
፴፱ ሕዝቡን አሰናብቶ በመርከብ
ተጭኖ ወደ መጌዶል ሄደ ።

ዘከመ ኅሠሡ ትእምርተ
እምሰማይ ።

ምዕራፍ ፲፮።

፩ ወመጽኢ ኅቤሁ ፈሪሳውያን
ወሰዱቃውያን እንዘ ያሚከር

ም ወይሴአልም ትእምርተ እም
ሰማይ ያርእዮሙ ማር ፰ ፲፮።
፩ ከዚህ በኋላ ሰዱቃውያንና ፈ
ሪሳውያን ሲፈትኑት ከሰማይ
ምልክት አሳየን ሊሉት መጡ
ሐተታ እንዳለፈው ምዕ ፲፪
ቀኑ ፴፰።
፪ ወአውሥአ ወይሴሉሙ እም
ከመ መስየ ወኮነ ሕዋየ ትብ
ሉ ጽሕወ ብሔር። ሉቃ ፲፪
፶፬። የመሸ ድግዝግዝ
ታም የሆነ እንደሆነ ብራ ያ
ድራል ትላላችሁ ።
እስመ ያቅየሐይሕ ሰማይ ።
ሰማይ አልፎ አልፎ በቀይ ሰብ
ኳልና ።
፫ ወእምከመ ጽሕወ ትብሉ የም
ሰኬ ይዘንም
የነጋ እንደሆነ ግን ዛሬ ይዘን
ማል ትላላችሁ ።
እስመ ያቅየሐይሕ ሰማይ ድ
ሙነ።
ደመና ዳር እስከ ዳር ገጥሞ
ይፈልቃልና።
አመደልዋን።
እናንት ግብዝች።
፬ ገጸ ሰማይኑ ተአምሩ ፈክሮ።
ማቴ ፲፪ ፴፱። የሐ ፪ ፩።
፬ የሰማይን ፊት ማለት የሰማይ
ን ግብር እናውቃለን ትላላችሁ
ወተአምረ መዋዕልስ እፎ አ
ተአምሩ።
በዘመናችሁ የተደረገውን ታ
ምራት አለማወቃችሁ ስለምን
ነው። እንደም እምከመ መስየ
ብለህ መልስ። ሥጋ የለበስ ተ
ስፋ የደረሰ እንደሆነ። ጽሕወ
ብሔር። ሥጋ አለበስም ተስፋ
አልደረሰም ትላላችሁ እስመ ያ
ቅየሐይሕ ሰማይ የተነገረው ት

ንቢት የተቂጠረው ሱባዔ ገ
ና ነውና ብላችሁ። ወእምከመ
ጽሕወ። ሐሳዊ መሢሕ ግን የ
ተወለደ እንደሆነ ገና ዛሬ ሥ
ጋ ለበስ ተስፋ ደረሰ ትላላች
ሁ። በሐሰት ተጨፍኖ አምላክ
ነኝ ብሏልና። አመደልዋን። እ
ናንት ግብዝች። ገጸ ሰማይኑ። ሰ
ማይዊ ልደቱን እናውቃለን ት
ላላችሁ። ወተአምረ መዋዕልስ።
በዘመናችሁ የተደረገውን ም
ድራዊ ልደቱን አለማወቃችሁ
ስለምን ነው።
ወይሴሉሙ ትውልድ ዕሉት
ወዘማ ትእምርተ ተኃሥሥ ።
ዕምቢተኛ ሴሰኛ ቤተ አይሁ
ድ ምልክትን ትሻለች።
ወትእምርትስ ኢተውሀባ ዘእ
ንበለ ትእምርተ የናስ ነቢይ
ምልክት ግን የናስ ካደረገው
ምልክት በቀር አይሰማትም ።
ም፲፪ ቀኑ ፵፱ ተመልክት ።
ወእምከመ ኃደጎሙ ወሐረ።
ከዚህ በኋላ ትታቸው ሄደ ።

በእንተ ብትዐ ፈሪሳውያን
ወሰዱቃውያን ።

፭ ወበጸሐሙ አርዳኢሁ ማዕይ
ተ ረስዑ ነሢአ ኅብስት።
፭ ደቀ መዛሙርቱ ወንዙን ተሻ
ግረው ከሄዱ በኋላ እንጀራ ረ
ሱ ማለት አለመያዛቸውን አ
ወቁ፤
፭ ወይሴሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ዑ
ቄ ወተንቀቁ እምብትሦሙ ለ
ፈሪሳውያን ።
፭ ጌታ ከፈሪሳውያን እርሾ ተከ
ልክሉ አላቸው።
፭ ወይሴሉ በዘይናቲሆሙ እስመ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ሁ እንጋ ኅብስተ ኢየሣእ።
፩ እስበሳቸው አስበው እንጀራ አልያዝንምና ተዓቀቡ ይለናል አሉ።
፪ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉሙ ምንተ ትሑል ዩ በበይናቲክሙ አሕፁፃን ሃይማኖት።
፫ ጌታም አውቆባቸው እናንት ሃይማኖት የሌላችሁ እናንት በናንት ለምን ታስበላችሁ አላቸው።
እስመሁ ኅብስተ አልብክሙ። እንጀራ አልያዛችሁምና ተዓቀቡ አልጓችሁን።
፬ ዓዲሁ ኢትሌብውኑ ወኢትዜከሩ ዘአመ ኃምስ ኅብስተ እለ ለሃምእት፣ ማቴ ፲፱ ፲፱።
፭ ዮሐ ፮ ፱።
አምስት እንጀራ አበርክቼ ላምስት ሽህ ሰው ባበላሁ ጊዜ የተደረገውን አታስተውሉም አታስቡትምን ወሚመጠነ መዛርዓ አግኝሥከሙ ምን ያህል ቅርጫት አነሣችሁ።
ወይቤልዎ ፲ ወደተ።
አሥራሁለት አነሣን አሉት። አንድም ዘአግኝሥከሙ ያነሣችሁት ምን ያህል ነው አላቸው አሥራሁለት ነው አሉት።
፲ ወአመሂ ሰብው ኅብስተ እለ ለፃ ምዕት። ማቴ ፲፭ ፴።
፲ ሰባቱን እንጀራ አበርክቼ ላራት ሽህ ሰው ባበላሁ ጊዜ የተደረገውን አታስተውሉም። ሚመጠነ አስፈራጃት አግኝሥከሙ፣ ምን ያህል እንቅብ አነሣችሁ አላቸው ፯ አነሣን አሉት ዘአግኝሥከሙ፣ ያነሣችሁት ምን ያህል ነው ሰባት ነው አሉት።

፲፩ እር ዘኢትሌብው ከመ አኮ በእንተ ኅብስተ ዘአቤለክሙ ተዓቀቡ እምብተአሙ ለፈሪሳውያን ወሰዱቃውን።
፲፪ እንዲህ ከሆነ ተዓቀቡ ያልጓችሁ በቁሙ ከፈሪሳውያን ከሰዱቃውያን እርሾ እንዳይደለ እንደምን አታውቁ አላቸው።
፲፫ ወእምዘ ለበው ከመ አኮ ዘይቤሉሙ ይትዓቀቡ እምን ብጎንተ ኅብስተ።
፲፬ ከዚህ በኋላ ተጠበቁ ያላቸው ስለ እርሾ እንዳይደለ አወቁ። አላ እምን ትምህርተ ፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን። ከፈሪሳውያን ከሰዱቃውያን ትምርት ነው እንጂ።

በከመ ተአመነ ዲጥሮስ።

፲፭ ወበጸሐ እግዚእ ኢየሱስ ብሔረ ቂሳርያ ዘፊልጶስ። ማር ፭ ፳፮ ሉቃ ፱ ፲፭።
፲፮ ጌታ የፊልጶስ ግዛት ከምትሆን ከቂሳርያ አውራጃ በደረሰ ጊዜ በቂሳር ቂሳርያ ተብላለች በጢባርዮስ ጥብርያዶስ በፊልጶስ ፊልጶስ የእስክንድር አባት የሄሮድስ ወንድም ሐዋርያው ፊልጶስ ከሰባቱ ዲያቆናት አንዱ ነው።
ተስእሎሙ ለአርዳኢሁ እንዘይብል መነ ይብለኒ ሰብእ ለወልደ እንላ እመሕያው። ወልደ እንላ እመሕያው እኔን ሰው ማን ይለኛል ብሎ ደቀመዛሙርቱን ጠየቃቸው።
፲፱ ወይቤሉ ቦ እለ ይብሉከ ዮሐንስሃ መጥምቁ።

፲፱ ዮሐንስ መጥምቅ ነው የሚሉህ ዮሐንስ መጥምቅ እንደሆንክ የሚናገሩልህ አሉ። ንጽሕናውን አይተው።
ወካልዓን ይብሉከ ኤልያስሃ። ኤልያስ ነው የሚሉህ አሉ ኤልያስ እንደሆንክ የሚናገሩልህ አሉ ድንግልናውን አይተው ወመንፈቆሙ ይብሉከ ኤርምያስ።
ኤርምያስ ነህ የሚሉህ አሉ። ኤርምያስ እንደሆንክ የሚናገሩልህ አሉ። ቅድስናውን አይተው።
ወእመ አኮ ሸዱ እምነቢያት ቀደምት።
ይህም በይሆን ከቀደሙ ነቢያት ማለት ሙሴን ኢያሱን ነው የሚሉህ አሉ አሉት ታምራቱን አይተው።
፲፭ ወይቤሉሙ አንተሙኬ መነ ትብሉኒ።
፲፭ እናንተስ ማን ትሉኛላችሁ። ከዊነ ይላል አብነት በምን ሀልዎት አለ ትሉኛላችሁ አላቸው።
፲፮ ወአውሥኦ ስምዖን ዲጥሮስ ወይቤ አንተ ውለቱ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው። ዮሐ ፮ ፳፱ ፭።
፲፯ ዲጥሮስ እስከ ክርስቶስ ተብሎ የተነገረልህ የሕያው የእግዚእ ብሔር ልጅ ነህ ብሎ መለሰ።
፲፯ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ፤ ጌታም መለሰ።
ወይቤ ብዑዕ አንተ ስምዖን ወልደ ዮና፤
የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ ንዑድ ክቡር ነህ።
እስመ ኢከሠተ ለከ ዘሥጋ ወደም፤

የግቴዎስ ወንጌል።

የኔን አምላክነት ሥጋዊ ደግ
ዊ አእምሮ አልገለጸልህም።
አላ አቡዩ ዘበሰግያት፤

፲፭ ወአነጋ አባላክ ከመ አንተ ኩ
ኩሕ፤ ዮሐ ፩ ፵፪፤

፲፭ እኔ መሠረት ነህ ብዬ መሠረ
ት እንደሆንህ እናገርልሃለሁ፤
በጥንተ ስብከት አንተኬ ትሰ
መይ ኬፋ ብሉት ነበርና ያ እ
ንደተፈጸመለት ለማጠየቅ፤ መ
ሠረትነቱ የሃይማኖት የሹመት፤
ወዲበ ዛቲ ኩኩሕ አሐንፃ ለ
ቤተ ክርስቲያን፤
በንተ መሠረትነት ምዕመንን
አንፃታለሁ አጽናታለሁ።
ወአናቅጸ ሲኦልጂ ኢይጌይልዋ
አጋንንት አያናውጹዋትም ማ
ለት ድል አይነሱዋትም። ሐተ
ታ፤ አናቅጽ አላቸው በበር ይ
ወጡበታል ይገቡበታል እንዲ
ገቡበት ጸድቃን ድል ነሥተ
ው ይገቡበቸዋልና፤ እንዲወጡ
በት ኃዋአን ድል ተነሥተው
ይወጡበቸዋልና።

፲፬ ወእሁበክ መራጉተ ዘመንግሥ
ተ ሰማያት፤ ኢሳ ሸ፪ ሸ፪ ዮሐ
፳ ሸ፪፤

፲፬ የመንግሥተ ሰማያት መከፈቻ
ማለት ከመንግሥተ ሰማያት የ
ምታወጣበት ወደ መንግሥተ ሰ
ማያት የምታገባበት ሥልጣን
እስጥሃለሁ፤ የኪዳን የሹመት።
ዘአሠርክ በምድር ይኩን ዕሠ
ረ በሰማያት።
በምድር ያሠርኸው በሰማይ
የታሠረ ይሆን ዘንድ።

ወዘፈታሕክ በምድር ይኩን ፍ
ቱሐ በሰማያት።

በምድር የፈታኸው በሰማይ የ
ተፈታ ይሆን ዘንድ። አንድም
ዘአሠርክ በል፤ በምድር አንድ
ያደረገኸው በሰማይ አንድ ይ
ሆን ዘንድ። ወአሠረ ደተ ሀላፎ
ያተ እንዲል፤ ወዘፈታሕክ፤ በ
ምድር የለየኸው በሰማይ የ
ተለየ ይሆን ዘንድ። አንድም
ዘአሠርክ በል፤ ኢይልም። ለ
እሰ አሠርናሆ። እንዲል፤ በ
ምድር የቀጸርኸው በሰማይ
የተቀጸረ ይሆን ዘንድ። ወዘፈ
ታሕክ ያሰናበትኸው በሰማይ
የተሰናበተ ይሆን ዘንድ። ይሁ
ን ብዬ እንዲሆን እሁበክ በል
ወእምዝ አዘዘ። ለአርዳኢሁ
ከመ ኢይንግሩ ወኢለመኑሂ
ከመ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ
ከዚህ በኋላ ክርስቶስ እንደ
ሆነ እንዳይናገሩ ለደቀ መዛ
ሙርቱ ነገራቸው።

ዘከመ ተነበየ ኢየሱስ ሕማሞ።

፳፩ ወአሚሃ አኃዘ እግዚእ ኢየ
ሱስ ይንገር። ለአርዳኢሁ፤
ከመ ሀለዎ ይሑር ኢየሩሳሌም
፳፩ ከዚያ ቀን ጀምሮ ከዚያ ቀን
ወዲህ ጌታችን ኢየሱስ ክርስ
ቶስ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ
እንዳለው ለደቀ መዛሙርቱ ይ
ነገራቸው ጀመር።

ወብዙኃ የሐምም ረበናት
ኸማገሉች ብዙ መከራ እንዲ
ያመጡበት።
ወሊቃነ ካህናት።
የካህናትም አለቆች።
ወጸሐፍት፤

ጸሐፍትም መከራ እንዲያመ
ጡበት፤

ወይትቀተል፤
እንዲሞት፤
ወበሣልስት ዕለት ይትግሃክ።
በሰሰተኛ ቀን እንዲነሣ ይነግ
ራቸው ጀመር።

፳፪ ወተሠጥም ኢጥርስ።
፳፪ ኢጥርስም መለሰለቅ።

ወይቤሉ ሐሰ ለስ እግዚአ ይ
ኩን ላዕሌክ ዝንቱ።
አቤቱ ይህ ሞት በንተ ሊደ
ረግ አይገባም አለው።

፳፫ ወተመይሞ ይቤሉ ለኢጥርስ
ሑር እምድግሬየ ሰይጣን። ማ
ርቆስ ፳፤ ፴፫።

፳፫ ወደ ኢጥርስ ተመልሶ ሰይጣ
ን ከኋላዬ ወግድ አለው። ጽኑ
ባላጋራየ ሲል ነው ራስ አይ
ቶ የሚመጣ ጠላት ጽኑ ነው
ና። ወአቀመ ዓደርሃ ሰይጣን
ላዕለ ሰሎሞን እንዲል። አን
ድም የምዕመናን የነቢያት ጽ
ኑ ባላጋራቸው ሲል፤ ጌታችን
አይሙት ማለት ነቢያትን ሐ
ሰተኞች ማድረግ ነውና። ምዕ
መናንም አይዳኑ ማለት ነውና
አንድም ከብዕዓን ወደ ተግሣ
ዕ ተመልሶ ሑር አለው። ከዚ
ያ እንደ ጊዜ ግብሩ ብዕዓን
ሰጠው ከዚህም እንደ ጊዜ ግ
ብሩ ሰይጣን አለው። አንድም
በኢጥርስ አንጻር ሰይጣንን ሲ
ገሥዕ እንዲህ አለ በአንፃረ በ
ለስ ረገማ ለኃጢአት እንዲል።
እስመ ኮንከጂ ሊተ ዕቅፍተ።
መሰናከል ሆነህብኛልና።
እስመ ኢትሄሊ ዘእግዚአብሔ
ር ዘእንበለ ዘሰብእ።
ሙቶ ፈርሶ በስብሶ ይቀራል

ወንጌል ዘግቲዎስ

ትላለህ እንጂ ይነግሳ አትለኝ
ምና። ሕም ከሰው ሹመት ሽልማ
ት ትሻለህ እንጂ እግዚአብሔር
የሚያወርስህን ክብር አትሻምና

ዘከመ ይደልዎ ለክርስቲያን ኅ
ዲገ ርእስ በእንተ ክርስቶስ።

ጳጳ ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚአ
ለአርዳሊሁ ዘይፈቅድ ይትል
ወኒ ይጽላዕ ነፍሶ ያጥብዕ ወ
ይንግእ መስቀለ ሞቱ ወይት
ልወኒ። ማቴ ፫ ፴፮ ሉቃ ፱ ፳፫
፫ ፲፬።

ጳጳ ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ
ከክርስቶስ ሊከተለኝ ማለት
ሊመስለኝ የሚወድ ሰውነቱን
ለመከራ አሳልፎ ሰጥቶ ጨ
ከኖ ነፍሱን ከሥጋው የሚለ
ይበትን መከራ ተቀብሎ በመ
ከራ ይምሰለኝ ብሎ ለደቀ መ
ዛሙርቱ ነገራቸው።

ጳጳ ወዘሰ ይፈቅድ ያድገና ለነፍሱ
ሉ ለይግድፋ። ሉቃ ፲፮ ፴፫፤

ጳጳ ዮሐ ፲፪ ጳጳ። ሰውነቱን
ሊያድናት የወደደ ይጣላት።
ወዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲአየ
ይረክባ። ስለኔ የጣላት
ሰውነቱን ያገኛታል። ትርጓሜ
እንዳለፈው። ምዃ ቀፋ ፴፮።

ጳጳ ወምንተ ይበቀሉ ለሰብእ ለ
እመ ዙሎ ዓለመ ረብሐ ወነ
ጳጳ ፍሶ ኃጉለ። ሰው ዓለ

ሙን ሁሉ ቢያተርፍ ማለት፤ ዓ
ለሙን ሁሉ ቢገዛ በነፍሱ ከተ
ጉዳ ምን ይረበዋል ወምን
ተ እምወሀበ ሰብእ ቤዛሃ ለነፍሱ
ምረረ ገሃምን ጣዕመ መንግ
ሥተ ሰማይን በያውቅ ነው እ
ንጂ። ቢያውቅማ ለነፍሱ ቤዛ

ምን በሰጠ ነበር፤ ምንት እምኢ
ወሀበ ምን አልስጥ ባለ ነበር።

ጳጳ እስመ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እ
መሕያው ይምጻእ በስብሐተ
አቡሁ ምስለ መላእክቲሁ። ግ
ብረ ፲፮ ፴፩። ሮሜ ፪ ፯።

ጳጳ ለወልደ እጓለ እመሕያው ለ
ክርስቶስ መላእክትን እስከት
ሎ ባባቱ ጌትነት ይመጣ ዘን
ድ አለውና።

ወአሚሃ የዓሥዮ ለዙሉ በከ
መ ምግባሩ።

ለሁሉም እንደ ሥራው ይሰ
ጠዋል።

ጳጳ አሚን እብለከሙ ቦ እምኢለ
ሀለወ ይቀውሙ ዝዩ እለ ኢ
ይጥዕምዎ ለሞት እስከ አመ
ይፈእይዎ ለወልደ እጓለ-እመሕ
ያው-እንዘ ይመጽእ በመንግሥ
ቱ። ማር ፳ ፴፱። ሉቃ ፱ ፯።

ጳጳ ወልደ እጓለ እመሕያው ክርስቶ
ስ በጌትነቱ መጥቶ እስኪያዩት
ድረስ ከዚህ ቁመው ካሉት የ
ማይሞቱ እንዳሉ በዕውነት እነ
ግራችኋለሁ። ሐተታ ደብረ ታ
ቦር አላለፈም ቢሉ የተመቸ አ
ልፋዋል ቢሉ ዮሐንስን ያያል።

ዘከመ ተወለጠ ኢየሱስ በደ
ብረ ታቦር።

ምዕራፍ ፲፮።

፩ ወእምድገረ ስሱ መዋዕል ነ
ሥአሙ እግዚአ ኢየሱስ ለጴ
ጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ
አጉሁ ወአፅረጎሙ ደብረ ነዋ
ኃ እንተ ባሕቲቶሙ። ማር ፱ ፩

፩ ሉቃ ፱ ፳፰። ስለ ሶስት ነገ

ር ያመጣዋል። እግን እብለከ
ሙ ቦ እምኢለ ሀለው ይቀው
ሙ ዝዩ እለ ኢይጥዕምዎ ለሞ
ት እስከ አመ ይፈእይዎ ለወ
ልደ እጓለ መሕያው እንዘ
ይመጽእ በመንግሥቱ ብሎ ነ
በርና ከዚያ ለማያያዝ፤ እሞታ
ለሁ በለው ቅዱስ ጴጥሮስ
ሐሰ ለከ ብሎት ነበርና ሎቱ
ስምዕዎ ለማለት በባሪያ ቃል
የተነገረውን በጌታ ቃል ለማ
ስመስከር። ከመ ሸዱ እምነቢ
ያት ብለውታልና፤ እግዚአ ነቢ
ያት እንደሆነ ለማጠየቅ፤ የስድ
ስተኛው ድገር ሰባት ነው። በቂ
ሳርያ መነ ይብልዎ ሳብእ ለወ
ልደ እመሕያው ባላቸው በሰ
ባተኛው ቀን ሶስቱን ባለሟ
ሎቹን ለብቻቸው ወደ ተራ
ራ ይዟቸው ወጣ። ሐተታ ዝ
ቅ ብሎ ቢሆን በነቁ ነበር።
ከፍ ብሎ ቢሆን በዘነጉ ነበ
ርና አመሀይ ቀን ሽቶ። ባለሟ
ሎቹን እነማናቸው ቢሉ ጌታ
እንደ ሰው ወረተኛ ነውን ጥ
ንተ ባለሟሎቹ ናቸው። እኒህ
ንስ ባለሟል ያደረገበት ምንድ
ነው ቢሉ አልታወቀም ሙሴ
ን ለምስፍና አርገን ለከሀነት
የመረጠበት ግብር እንዳልታ
ወቀ። እንደም ታውቋል ከህ
ደት በኒህ ጸንቷልና፤ ጴጥሮስ
እሞታለሁ ቢለው ሐሰ ማለ
ቱ ሹመት ሽልማት ሽቶ አይ
ደለምን፤ እኒያስ አሐድን በየማ
ንከ ወአሐድን በፀጋምከ ማለ
ታቸው ሹመት ሽልማት ሸተ
ው አይደለምን።

አንድም ለፍቅሩ ይ
ሳሳሉና በፍቅሩ ይናደዳሉና

የማቴዎስ ወንጌል

እጥርስ እመውት ቢለው ሐ ሰ ማለቱ በኋላ ደጅ አይደለምን እኒያስ ትክሉኑ ሰትየ ፅዋዕ ዘአነ እስቲ በላቸው እው ን ክል ማለታቸው በኋላ ደጅ አይደለም ለፍቅሩ ይሳሳሉና በ ፍቅሩ ይናደዳሉና። ስምንቱን ከእግረ ደብር ትቶ ሶስቱን ይዟቸው ወጥቷል። ስለምን በ ሉ በይሁዳ ምክንያት። ይዘት እንዳይወጣ ያሕትትም ለኃጥኦ ከመ አይርአይ ስብሐተ እግ ቢአብሔር ተብሎ ትንቢት ተነግሮበታል፡ ለይቶም እንዳይተወው ከምሥጢረ መንግሥቱ በለየኝ ከሞቱ ገባሁበት ባለ ነበርና፡ ነገር ግን በር እስ ደብር ለሶስቱ የተገለጠ ምሥጢር በእግረ ደብር ላሉ ለስምንቱም ተገልጧል። በደብረ ሲና ለሰባ ሊቃናት የተገለጸ ምሥጢር በከተማ ላሉ ለኤልያድ ለሙዳድ እንደተገለጸ። ተራራ የወንጌል ምሳሌ ተራራ ሲወጡት ያጥራል ከወጡት በኋላ ግን ጭንፋውን ግጭውን ሲያሳይ ደስ ያሰኘል። ወንጌልም ሲማሯት ታጽራለች። ከተማሯት በኋላ ግን ጽድቅና ኃጢአት ለይታ ስታሳውቅ ደስ ታሰኛለችና። እንደም ተራራ የመንግሥተ ሰማያት ተራራን በብዙ ሃእር እንዲወጡት መንግሥተ ሰማያንም በብዙ መከራ ያገኛታልና። እስመ በብዙኅ ሞግሀለወነ ንባእ ለመንግሥተ እግዚአብሔር እንዲል፡ ተራራውንም ሐዋርያት በሰናዶስ ታቦር ብለው አንሥተውታል። በታቦ

ር ያደረገው በሌላ ያላደረገው ስለምን በሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም ትንቢት ታቦር ወደሐዋርያንም በስመ ዚአክ ይትፌሥሐ ተብሎ ተነግሯል። ምሳሌ ባርቅ ሲሳራን ድል ነሥቶበታል። ጌታም በልበ ሐዋርያት ያደረ ሰይጣንን ድል ይነግበታልና። በተራራ ያደረገው በመንደር ያላደረገው ስለምን በሉ በመንደር መካከል አድርጎት በሆን ምሥጢር አፈሳ በሆነ ነበርና። ስለዚህ በተራራ አደረገው።

ወተወለጠ አርአያሁ በቅድሜ ሆሙ።

መልኩ በፊታቸው ተለወጠ። ወእምድኅረ ውላጤ ይመጽእ ካልፀ ውላጤ እንዳለው ያለ አይደለም ሶስቱ ክንድ ከስንዝር አካል ምሉዕ ብርሃን ሁሉዋል ጽጌያት ከአዕዑቃቸው እንዲፈነዱ።

ወአብርሃን ገጹ ከመ ፀሐይ። እንደ ፀሐይ ጩህ ሆነ። ወአልባሰሁኒ ከነ ፀዓዳ ከመ በረድ።

ልብሱ እንደ በረድ ፀዓዳ ሆነ። ይህ ሁሉ ጌትነቱን ገለጸ ማለት ነው።

ወናሁ አስተርአዩ ሙሴ ወኤልያስ እንዘ ይትናገሩ ምስሌሁ።

ሙሴ ኤልያስ ከሱ ጋራ ሲናገሩ ተሰሙ። ሙሴ ኤልያስ መሆናቸው በምን ታውቋል ቢሉ ሙሴ በልቱትነቱ ኤልያስም በፀንርነቱ። በነፍስስ ልቱትነት የለም ካባ ዕንጦንስ ዘንድ እንኳ

ሲላክ ዘፍነው በነፍሱ ይለዋል በአካል ነፍስ መጥቶ ተርጉሞላቸዋል ብሎ ብሩህ ሁኖ ተወልዷል ይህ ጸጋው ነው አይነግረውምና ኤልያስን ዘጥብሉል በአጽርቶት አሳት ይለዋል ይህ ጸጋው ነው አይነግረውምና በዚህ ታውቋል። አንድም በጌጋገራቸው ታውቋል። ሙሴ የአን የሙሴን ጌታ ማን ሙሴ ይልሃል እግዚአ ሙሴ ይበሉህ እንጂ። ኤልያስም የአን የኤልያስን ጌታ ማን ኤልያስ ይልሃል እግዚአ ኤልያስ ይበሉህ እንጂ ሲሉ ተሰምተዋል። አንድም ሙሴ እኔ ባሕር ብከፍል። ጠላት ብገድል ደመና ብጋርድ መና ባወርድ አስራኤልን ከክፋታቸው መልሶ ማዳን አልተቻለኝም ላንተ ግን መልሶ ማዳን ይቻልል። ኤልያስም እኔ ሰማይ ብለጉም አሳት ባዘንም አስራኤልን ከክፋታቸው መልሶ ማዳን አልተቻለኝም ላንተ ግን መልሶ ማዳን ይቻልሃል ሲሉ ተሰምተዋል። አንድም ምውቱ ለሕያው ሕያው ለምውት ሲጸልዩ ተሰምተዋል። ምውቱ ለሕያው አቤቱ ሁሉን ለንስሐ ሳታበቃ በሞት ባትጸራው የሚሻል ይመስለኛል ሲል ሕያው ለምውት የሰው ፍቅር አገብሮህ ልትሞት ወይዚህ ዓለም መጣህን ሲል። እነዚህንስ ያመጣበት ምክንያት ምንድነው ቢሉ ሙሴ ፊትህን ላየው አወዳለሁ ቢለው ገጽቶስ ኢያስተርአ ለከ ወድኅረሰ ትሬኢ። መሥዋዕት ሁኔ በምቀርብበት ጊዜ በደብረ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ታዐር እገለጽልሃለሁ ብሎት ነ
በርና ።ኤልያስንም አንተስ ት
ከውነኒ ስምዓ በደኃሪ መዋዕ
ል ብሎት ነበርና ። ስለምን ሁ
ለቱን ከነበያት ሶስቱን ከሐዋር
ያት አመጣ በሉ ተራራ የቤተ
ክርስቲያን ምሳሌ።በቤተ ክርስ
ቲያን ብሉይ ሐዲስ እንዲነገ
ሩ ለማጠየቅ።አንድም የመንግ
ሥተ ሰማያት ምሳሌ።ነበያት
ም ሐዋርያትም አንድ ሁነው
እንዲወርሷት ለማጠየቅ።ከመ
ዓስባን ሙሴን ከደናግል ኤል
ያስን አመጣ ። ደናግል እንጅ
መዓስባን አይወርሷትም ባሉ
ነበርና ደናግልም መዓስባንም
አንድ ሁነው እንዲወርሷት ለ
ማጠየቅ ። ከምውታን ሙሴን
ከሕያዋን ኤልያስን አመጣ ።
ንሕነ ሕያዋን የተባሉና ኢን
በጽሐሙ ለምውታን የተባሉ
አንድ ሁነው እንዲወርሷት ለ
ማጠየቅ።
ወአውሥኦ ጴጥሮስ ወይቤሎ
ለእግዚእ ኢየሱስ እግዚአ ሠ
ናይ ለነ ሀልዎ ዝየ።
ቅዱስ ጴጥሮስ ከዚህ መኖር
ለኛ በጓችን ነው አለው።አን
ተ የወትሮ ሥራህን እየሠራህ
በንራብ እያመሳኸን ብንታመ
ም እየፈወሰኸን ብንሞት እያነ
ሣኸን።ሙሴ የወትሮ ሥራውን
እየሠራ ደመና እየጋረደ መና
እያወረደ ባሕር እየከፈለ ጠላት
እየገደለ ።ኤልያስ የወትሮ ሥ
ራውንእየሠራ ሰማይ እየለገመ
እሳት እያዘነመ ዝናም እያቆመ
በዚህ መኖር ለኛ በጎአችን ነው
ወእመስ ትፈቅድ ንግበር በዝ
የ ፫ተ ማኅደረ።

ሐሳ ለከ ቢለው ገሥዖት ነበር
ና ቢሆንስ የኔንነገር አትወድ
ልኝም እንጅ ብትወድልኝስ ከ
ዚህ ሶስት አጻራሽ እንሥራ ።
አሐይ ለከ ።
አንዱን ላንተ ።
ወአሐይ ለሙሴ ።
አንዱን ለሙሴ ።
ወአሐይ ለኤልያስ ።
አንዱን ለኤልያስ።
ሐተታ እነዚህን ቀኛዝማችነት
ግራዝማችነት ይሾሙ ያለ ይመ
ስላል።የሱን አልተናገረም ቢ
ትወደደኝት የለመነ ይመስላል።
ወእንዝ ይትናገሩ መጽአ ደመ
ና ብሩህ ወጸለሎሙ ።ማቴ ፫
፲፯፡፪ ጴጥ ፩ ፲፯።
ይኸን ሲናገሩ ብሩህ ደመና
መጥቶ ጋረዳቸው ወሶበ በኢ
ውስተ ደመና ይላል በሉቃስ
ንጉሥ በትርኽማ ድንኳን ሳለ
በላይ መላጃ ድንኳን ቢተከሉ
በት ንጉሥ ከድንኳን ገባ እን
ዲባል ።
ወናሁ መጽአ ቃል እምውስ
ተ ደመና ዘይብል።ዝንቱ ው
እቱ ወልድየ ዘአፈቅር ዘቦቱ
ሠመርኩ።
ከደመናው ልመለክበት የወደ
ድሁት ለተዋሀዶ የመረጥሁት
ልጄ ይህ ነው የሚል ቃል ተ
ሰማ ።
ወሎቱ ስምዕዎ
እሞታለሁ ቢላችሁ አትሞትም
አትበሉት ተቀበሉት።
ወሰሚዎሙ አርዳኢሁ ወድቁ
በገጸሙ ።
ደቀ መዛሙርቱ ይኸን ሰም
ተው ደነገጹ ።
ወፈርሁ ጥቀ።

ፈጽመው ፈሩ ። ሐተታ የሐን
ስን ደነገጠ አላለውም እኒህን
ደነገፀ አለ እንደምነው ቢሉ።
የሐንስ፣አልተጠራጠረምና ደ
ንገፀ አላለውም እኒህን፤ ተጠ
ራጥረዋልና ደነገጡ አለ።አ
ንድም አታስደንግጥ ያለው አ
ያስደነግጥምና የሐንስ አልደ
ነገፀም አለ።አታስደንግፀ ያላ
ለው ያስደነግጻልና እኒህን ደ
ነገጹ አለ።
ወቀርቦ እግዚእ ኢየሱስ ወ
ገሠሦሙ፤
ጌታ ቀርቦ ያዛቸው።
ወይቤሎሙ ተንሥኡ ወኢት
ናርሁ።
አይዟችሁ ተነሡ አላቸው።
ወእንሥኡ አዕይቲሆሙ።
ዓይናቸውን አቅንተው አዩ።
ወአልቦ ዘርእዩ ወኢመነሂ ዘእ
ንበለ እግዚእ ኢየሱስ በሕቲቱ
ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን
አዩ እንጂ ማንንም ማን አላ
ዩም።
ወእንዝ ይወርዱ እምደብር አ
ዘዘሙ እግዚእ ኢየሱስ እን
ዘ ይብል ኢትንግሩ ወኢለ
መኑሂ ዘርኢከሙ እስከ አ
መ ወልደ እንላ እመሕያው
እሙታን ይትነሣእ።
ጌታም ከተራራው ሲወርዱ
ወልደ እንላ እመሕያው ከ
ርስቶስ ከሙታን አስኪነሣ
ድረስ ያያችሁትን የሰማችሁ
ትን አትናገሩ አላቸው።ሐተታ
ውዳሴ ከንቱ አይሻምና የሚ
ያምኑበት ጊዜ አልደረሰምና
እስከ ትንሣኤ።አንድም መከ
ራን ወደኋላ አድርጎ ክብርን
መናገር አይገባምና።አንድም

የግድምስ ወንጌል።

ሰውን ሁሉ እየሰበሰበ መንግሥቱን ላሳያችሁ እያለ ምትሐት ያሳያል ሆነ ባሉት ነበርና።

፲ ወተሰክልም አርዳኢሁ እንዘ ይብሉ እር ይብሉ ጸሐፍት ኤልያስ ሀለም ይምጻእ ቅድመ

፲ መውደቃቸው ሞት መነሣታቸው ትንሣኤ መስጧቸው ጸሐፍት ኤልያስ አስቀድሞ ይመጣ ዘንድ እንዳለው የሚናገሩት እንደምን ነው አሉት።

፲፩ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ።

፲፪ ጌታም መለሰ።
ወይቤሉም እው ኤልያስ ይቀድሞ መጸኢ።
አምን ኤልያስ አስቀድሞ ይመጣል።
ወያስተራትዕ ክሉ።
ሁሉን ያከናውናል።

፲፫ ወባሕቱ አብላከሙ ከመ ኤልያስ ወድኦ መጽኦ።

፲፬ ነገር ግን ኤልያስ ፈጽሞ መጥቶ እንዳለ።
ወኢያእመርዎ።
እንዳለወቁት ማለት እንዳልተቀበሉት እነግራችኋለሁ።
ወባሕቱ ገብሩ ላዕሌሁ ክሉ ዘከመ ፈቀዱ።
የወደዱትን አደረጉበት እንጂ ማለት ዓስበዘማ አደረጉበት እንጂ ወከማሁ ለወልደ እንላ አመሕያውኒ ሀለም ይሕምም እምኔ ሆሙ።
ወልደ እንላ አመሕያው ከርስቶስም እንደሱ ከሳቸው መከራ ይቀበል ዘንድ አለው።

፲፭ ወእምዝ አእመሩ አርዳኢሁ ከመ በእንተ ዮሐንስ ይቤሉሙ

፲፮ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ

ገብሩ ላዕሌሁ ያለውን ሰምተው የነገራቸው ስለ ዮሐንስ መጥምቅ እንደሆነ አወቁ ዮሐንስ መጥምቅ ነው አሉ።

በእንተ ወርኃዊ ዘይደክር።

፲፱ ወበጸሐ ኅበ አሕዛብ ይቤሉሙ ምንትኑ ትትኅሠሥዎሙ ማር ፱ ፲፮ ሉቃ ፱ ፴፰።

፲፱ ከሕዝቡ በደረሰ ጊዜ ለምን ታዳክሟቸዋላችሁ አላቸው። ሐተታ ስምንቱን መምሕራችሁ ወደት ሂደ እያሉ ሲያደክሟቸው ቂይተዋል።
ወቀርቦ ኅቤሁ ብእሲ ወሰገደ ሉቱ እንዘ ይትመሐለል ወይብል ተሣሃል ሊተ ወልድየ።
ከነገሩ ያልገባ ሰው ነው ለብቻው ቆይቶ ሰገደለት አቤቱ ልጄን አድንልኝ አለው።
እስመ እኩይ ጋኔን አኒዘ፤ ቢስ ጋኔን አድርቦታልና፤
ወበአርእስተ አውራጎ ይሣቅዮ ወርኅ እያየ ይጥለዋልና ምልዓተ ወርኅ ሲሆን ደም ይመላል ብርድ ብርድ ይላል ይዌ ይቀስቀሳልና ፊረቃ እንጂ ባታመልኩ ነው ለማለት።
ወመብዝሃቶሰ ያወድቆ ውስተ እሳት ወቦ አመ ያወድቆ ውስተ ማይ።
ይልቁንም ብዙ ጊዜ ከእሳት ከወሃ ይጥለዋል።

፲፭ ወእምጸእከም ኅበ አርዳኢከ።

፲፭ ያድኑልኛል ብዬ ወደ ደቀ መዛሙርትህ አመጣሁት።
ወስዕኑ ፈውሶቶ።
ማዳን ተሳናቸው።

፲፮ ወእምዝ አውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ።

፲፯ ከዚህ በኋላ ጌታችን መለሰ።
ወይቤ አትውልድ ኢአማኒት ወዕሉት።
እንበተኛ አሉተኛ ትውልድ ሐዋርያት።
እስከ ማዕዜኑ እሂሉ ምስሌክሙ።
እስከመቼ ከናንተ ጋራ እኖራለሁ፤
ወእስከ ማዕዜኑ እትኤገሠክሙ እስከ መቼ ዝም አላችኋለሁ አላቸው። ሐተታ ንጉሥ በሌለበት ጊዜ ከንቲባ መሥራት መቅጸት እንዲገባው ባያውቁ መምሕራችን በሌለበት ጊዜ አይቻለንም ብለዋልና።
እስከ መቼ ከናንተ ጋራ እኖራለሁ ንጉሥ ባለ ጊዜ ከንቲባ መሥራት መቅጸት እንዳይገባው ባያውቁ መምሕራችን ሳለ ነው እንጂ ብለዋልና እስከ መቼ ዝም አላችኋለሁ ሳለሁማ እኔ አደርገው የለምን ሲል እንደህ አለ።
አምጽኦ ሊተ ዝየ።
ወዲህ አምጣልኝ አለ።

፲፯ ወገሠዎ እግዚእ ኢየሱስ።

፲፯ ጌታ ገሠፀው ማለት ዓዕ መንፈስ ርክስ አለው።
ወወዕኦ ጋኔኑ እምላዕሌሁ።
ጋኔኑ ከሱ ወጣ።
ወሐደው ወልዱ በይእቲ ሰዓት ልጄ በዚያች ሰዓት ዳነ።

፲፰ ወእምዝ ቀሪበሙ አርዳኢሁ እንተ ባሕቲቶሙ ይቤልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ በእንተ ምን ትንሕነ ስዕነ አውፅኦቶ።

፲፰ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ

ወንጌል ዘግቲያስ።

ለብቻቸው ቀርበው እኛ ግ ስወጣት ስለምን ተሳንን አሉት
፲፱ ወይቤሎው እግዚእ ኢየሱስ በእንተ ሕፃተ ሃይማኖትከው ሉቃ ፲፮ ፮።

፲፱ ስለ ሃይማኖታችሁ ግነስ ግ ለት ሃይማኖት ባይኖራችሁ ነ ዋ አላቸው።

አማን እብለከው እመ ብክ ሙ ሃይማኖት መጠነ ኅጠተ ሰናፔ።

አካሏን አይሸም ፍጽምት ና ት ፍጹም ሃይማኖት ቢኖራችሁ ወትብልም ለዝ ደብር ፍል ስ እምዝየ ኅበ ከህ ወይፈልስ ይህን ተራራ ከዚህ ተነሥተ ህ ወዲያ ሂድ ብትሉት እ ንዲሄድ።

ወአልበ ዘይሰአነከው።

ቸግሯችሁ የሚቀር እንደሌ ለ በውነት እነግራችኋለሁ። ሐተታ ሊጻፍ ባይቻል ነው እንጂ በሱ ጊዜ ተደርጓል በ ሱ ጊዜስ አልተደረገም በአ ብርሃም ሶርያዊ ጊዜ የተደረ ገውን መናገር ነው። ለሊቀ ጳ ጳሱ አንድ አይሁዳዊ ወዳጅ ነበረው ከንጉሠ ተንሳት ወ ዳጆች ናቸው ያም ሊጠይቅ ያም ሊጠይቅ እየሄዱ ይገ ናኛሉ እየተከራከሩ ሊቀ ጳ ጳስ አይሁዳዊን ምላሽ ያሳጣ ዋል ከዕለት አንድ ቀን ለብ ቻው ገብቶ ነገር ሠራ የኒህ የክርስቲያን ሃይማኖታቸው እ ንጂ ደካማ ነው አለው። እን ኪያ እየተከራከሩ ምላሽ ያሳ ጧችኋልሳ አለው።

ለዚህም ምልክት እንጅል የም ትባል መጽሐፍ አለቻቸው ለእ

መብከው ትላለች። አድርጉ ብ ትላቸው አይሆንላቸውም አለ ው እሱን ሲያገኘው ነገሩን ያ ጣዋል ነገሩ ትዝ ሲለው እሱ ን ያጣዋል ከዕለታት ባንድ ቀን እሱ ባለበት ነገሩ ትዝ አ ለው አባቲ የምጠይቅህ ኑሮ ኝ አንተን ሳገኝህ ነገሩን እ ያጣሁት ነገሩ ትዝ ሲለኝ አ ንተን እያጣሁህ ነበር። አሁን ግ ን ነገሩም ትዝ ብሎኛል አን ተም መጥተሃል አለው። ምን ድነው አለው እንጅል የምት ባል መጣፍ አለቻችሁን አለ ው። አዎን አለው እንዲህ ትላለ ች አለው አዎን አለው ታደር ጋላችሁን አለው። አዎን አለው። ሚመጠን አከላፍ ክርስቲያን የ ዚህ ሁሉ ክርስቲያን ግ ሃይማኖ ት ተራራ አያህልምን እንኪ ያስአድርገህ አሳየኝ አለው ቀን ስጠኝ አለው ሶስት ቀን ስጠው ሂዱ ከመቤታችን ሥዕል አመ ለስተ ልጄ እንዲህ ያለው ላንተ አይደረግልህም የሚደረግለት ስምዎን ዘክሐቲ ዓይኑ አለ ተርታ ሰው መስሎ ከገበያ እ ንጩት ሲሸጥ ታገኘዋለህ ሂ ደህ ንገረው እኔን አለችህ በ ለው ያለዚያ በጅ አይልህ ም አለችው ቢሄድ እንደ ነገረችው አገኘው እየፈራ ሂዱ በስተኋላው ልብሱን ያዘ ው አወቀብኝ ብሎ ተቆጣው ምን አድርግ ትለኛለህ በሀገ ርህ ድኃ አይኖርምን አለው አመቤታችን ልካኝ ነው ብሎ ነገሩን ገልጦ ነገረው። እንኪ ያስ እኔን አትገለጠኝ ክርስቲ ያንን ባንድ ወገን አሕዛብን

ባንድ ወገን ሰብስቦህ ካህናቱ ን ልብሰ ተከህኖ አልብሰህ ቂ የኝ አንተ እኔ የምሠራውን ሥራ እያየህ ሥራ ሕዝቡ አንተ የምትሠራውን እያዩ ይሥሩ ግጃ ኪርያላይሰን አ ድርሰው ሰገደው ሲነሱ ተ ራራው ተነሣ በውሥጡ ተያ ዩ ሲሰገዱ ይመለሳል ሲነሱ ይ ነሣል ሶስት ጊዜ እንዲሁ አድ ርገው ባራተኛው እየወጣ የ ሚያውካቸው ውሀ ነበር ሂደህ ተጋረድላቸው ብሎት ቦታው ን ለቆ ሂዱ ተጋርዶላቸዋል አንድም ለእመ ብከው ብለህ መልስ። ሰመዩ ደብረ በእንተ ትዕቢቱ ምንትኑ ዝ ደብር ት ድመ ዘሩባቤል እንዲል። ደብ ር የተባለ ዲያብሎስ ነው ፍ ጹም ሃይማኖት ቢኖራችሁ ሰይ ጣንን ውጣ ብትሉት ይወጣል ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ። ወዝንቱ ዘመድ ኢይወዕእ ዘ እንበለ በጸም ወበጸሎት።

፳፩ ይህ አብር አደግ ጋኔን ካልጸ ሙ ካልጸለዩ አይወጣም። አን ድም ይህ ደካማ ባሕርያችሁ ካልጸመ ካልጸለዩ ጋኔን እያወ ጣም። አንድም ወዘመዶ ፍጥ ረትኒ መስዎ ለአስሐትያ እ ንዲል። ይህ የፍጥረት ወገን የሚሆን ሰይጣን ካልጸመ ካል ጸለዩ አይወጣም።

፳፩
፳፩
፳፩

የማቴዎስ ወንጌል።

፳፪ ማለት እያዛለሁ። ወይቀት
 ፳፫ ልም። እሞታለሁ።
 ወኣመ ሣልስት ዕለት ይትነሣእ
 በለስት ቀን እነሣለሁ አላቸው
 ወተከዙ ጥቀ አርዳኢሁ ሰሚ
 ሥሙ ዘንተ።
 ደቀ መዛሙርቱ ይኸን ሰም
 ተው ፈጽመው አዘኑ።

በእንተ ውሃበ ፀባሕት።

፳፫ ወበጸሐሙ ቅፍርናሆም መ
 ጽኑ እለ ጸባሕተ ዲናር ይነሥ
 ኡ እምነበ ጲጥርስ።

፳፫ ቅፍርናሆም በደረሰ ጊዜ ከኢ
 ጥርስ ግብር የሚቀበሉ ሰዎች
 መጡ። ወይቤልም ሊቀ
 ክሙስ አይጸብሕኑ ጸባሕተ።
 መምራችሁ አይገብርም አሉት

፳፭ ወይቤ እው።

፳፭ የኔ መምር አዎን ይገብራል
 አዎን አይገብርም አላቸው።
 ወበዊዎ ውስተ ቤት አቅደመ
 እግዚእ ኢየሱስ ብሂሎቶ።
 ከቤት በገባ ጊዜ ጌታ አስቀ
 ድሞ ጠየቀው።

ምንተ ትብል አስምዖን።

ስምዖን ሆይ ምን ትፈርዳለህ
 ነገሥተ ምድር እምነበ መኑ
 ይነሥኡ ጸባሕተ ወጋዳ።
 ነገሥታት ያመት ግብርና እጅ
 መንሻ ከማን ይቀበላሉ።

እምነበ ውሉዶሙኑ ወሚመ እ
 ምነበ ነኪር። ከልጆቻቸው
 ን ነው ወይም ከሌላ አለው

፳፭ ወይቤ እምነበ ነኪር።

፳፭ ከሌላ ነው እንጅ ልጆቻቸው
 ማ ይገብሩን ያስገብሩን አለው
 ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ው
 ሉዶሙስ እንጋ አግዳዝያንኑ
 አሙንቱ።

እንኪያ ልጆቻቸው ነጻ ናቸው
 ዋ አለው እኔም ነፃ ነኝ ሲል
 ነው እንከሰ ግዑዝ ውሉቱ ወ
 ልድ ብሎታል ሊቀ።

፳፭ ወበሕቱ ከመኢያጉንርጉሩ ሐ
 ር ውስተ ባሕር ወደይ መቀጥን

፳፭ ነገር ግንእንዳያዝኑ ከባሕር ሂ
 ደህ መረብህን ጣል

ወዘቀዳሚ አሥገርክ ዓሣ ንሣ
 እ ወክሥት አፋሁ።

መጀመሪያ የያዝኸውን ዓሣ
 ወስደህ አፋን ክፈት ማለት ሆ
 ዱን ቅደደው። ወትረ

ክብ ውስቲቱ ሰጠ፡ጥራስ ዘውሉ
 ቱ ፀቱ ድርሳም። በውሥ

ጡም አራት ድሪም ታገኛለህ።
 ኪያሁ ንሣእ ወሀበሙ ሀየንቲ
 የ ወሀየንቲክ።

አሱን ወስደህ ፃን ስለኔ ፃን ስላ
 ንቸ ስጣቸው አለው። ሐተታ ቀ

መቱ ጅጅ አይደለም ቢሉ በዘመ
 ን ብዛት ቀርቷል። ከገበረስ አጉ

ድሉም አይገብር ብሎ የሚዛን
 ደግነት ነው። ባሕር የዚህ ዓለም

ሰጠ፡ጥራስ የወንጌል ምሳሌ ፀት
 ድርህም ፀት ክፍል ሁኖ መጻፈ

ን ያጠይቃል ወንጌልን ገንዘብ
 አድርገህ ሀየንቲየ አሕዛብን ህ

የንቲክ እስራኤልን አስተምር
 ሲል ነው ከዚህም እንደ ሰው

ነቱ ገበረ እንደ አምላክነቱ ባ
 ሕርን አስገበረ።

በእንተ ክርስቲያናዊት ትሕትና

ምዕራፍ ፲፭።

፳ ወበይሉቲ ሰዓት ቀርቡ ኃቤሁ
 አርዳኢሁ ለእግዚእ ኢየሱስ
 እንዘ ይብሉ መኑ እንጋ የዓ
 ቢ በመንግሥተ ሰማያት። ማር

፱ ጠር ሉቃ ዘ ርዕሰ ማቴ ፲፱ ፲፬
 ከዚያ ብዕንን ሰጠው ከዚህ ገ
 በረለት ሾመው እንጂ ሾመው

፳ ተባብለዋል። በዚያች ሰዓት ደ
 ቀ መዛሙርቱ ቀርበው በመን

ግሥተ ሰማይ በላይ የሚሆን
 ማነው አሉት።

፱ ወጸውዓ ሕፃነ ወአቀመ ማዕ
 ከሉሙ።

፱ ብላቲና ጠርቶ በመካከላቸው
 አቆመው።

፫ ወይቤ አማን እብለክሙ እመ
 ኢተመየጥክሙ ከመ ገንቱ ሕ

ፃን ኢትቤውኡ ውስተ መንግ
 ሥተ ሰማያት። ፩ ቆሮ ፲፬ ፳።

፫ ተመልሳችሁ ከየውሃት ጠባ
 ይዓዊ ደርሳችሁ እንደዚህ

ሕፃን ካልሆናችሁ መንግሥተ
 ሰማይ እንዳትገቡ በእውነት

እነግራችኋለሁ።

፱ ወዘአትሐተ ርእሶ ከመ ገንቱ
 ሕፃን ውሉቱ የዓቢ በመንግ

ሥተ ሰማያት።

፱ እንደዚህ ሕፃን ሁኖ ራሱን ያ
 ዋረደ የመንግሥተ ሰማይ ባ

ለቤት ይሆናል። ይህም ትሕ
 ትና የሚያስተምርበት ሕፃን

አግናጥሮስ ምጥው ለአንበሳ
 ነው። በእንጸኪያ የጲጥርስ ሶ

ስተኛ ሁኖ ተሹሟል።

፳ ወዘሂ ተወክፈ ሄደ ሕፃነ ዘክ
 መዝ በስምየ ኪያየ ተወክፈ

፳ እንደዚህ ሕፃን የሆነውን በኔ
 ስም የተቀበለ እኔን ተቀበለ

ማለት እኔ አድርቦታለሁ።

በእንተ ዘተናገረ ኢየሱስ በላ
 ዕለ ዕቅዱት።

፯ ወዘሂ አስሐቶ ለ፩ዱ እምእ
 ሉ ንዑሳን እለ የአምኑ ብየ

ወንጌል ዘግቲዎስ ።

ይጌይሶ ከመ ይዕሥሩ በከሣ
ዱ ማኅረፀ አድግ ወያሰጥም
ዎ ውስተ ልጉተ ባሕር።
፩ በኔ ከመኑ ምዕመናን አንዱ
ን ያሳተ አሀያ በመዘውር የ
ሚፈጭበትን ወፍሬው ከንገቱ
አሥሮ ከጥልቅ ባሕር በያሰ
ጥሙት ይሻለዋል ። አንድም
ጽኑ ቀኖና ሰጥተው በአንብዓን
ሰሐ በያሰጥሙት ይሻለዋል ።
፪ አሌ ሎቱ ለዓለም አመንሱት
ዘይመጽእ ።
፫ ከሚመጣው መከራ የተነሣ ለ
ሰው ሁሉ ወዮለት ።
አስመ ግብር ይመጽእ መንሱት
መከራ ግድ ይመጣልና።
ወባሕቱ አሌ ሎቱ ለውሕቱ
ብእስ ዘይመጽእ ለመንሱት ።
ነገር ግን ዋዛ ፈዛዛ ተሟው
ቶ መከራን ለሚያመጣት ለያ
ሁዳ ወዮለት ።
፭ ወእመኒ እደክ አው እግርክ
ታስሕተክ ምትራ ወግድፋ እም
ላዕሌክ። ማቲ ፭ ጭማር ዘ ማ፪።
፮ እጅህም ብትሆን ወይም እግ
ርህ ብታስትህ ካንተ ቁርጠህ
ጣላት።
አስመ ይጌይሶክ ትባእ ውስተ
ሕይወት ሐንካሰክ ወጽውሰክ
እምእንዘ ብከ፪ አዕዳው ወ፪
አእጋር ትትወደይ ውስተ እሳ
ት ዘለዓለም።
ሁለት እጅ ሁለት እግር ኑሮ
ህ ወደ ዘለዓለም እሳት ስትገ
ባ እንካሳ ልምሾ ሁነህ ወደ
ሕይወት ብትገባ ይሻልሃልና።
ዘ ወእመሂ ዓይንክ ታስሕተክ
ምልሓ ወአውጽእ እምላዕሌክ
ዓይንህ ብታስትህ አውጥተህ
ጣላት።

እስመ ይጌይሶክ ነቋረክ ትባዕ
ውስተ ሕይወት እምትባዕ ም
ስለ ይሆን አዕይንተክ ውስተ
እሳት ገሃነም።
ሁለት ዓይን ኑሮህ ወደ ገሃነ
መ እሳት ክትገባ አንድ ዓይን
ኑሮህ ወደ መንግሥተ ሰማያ
ት ብትገባ ይሻልሃልና፤ አንድ
ም ወእመሂ ዓይንክ ብለህ መ
ልሰ፤ ኤጲስቆጶስህን ብትነቅፈ
ው ሻረው፤ እስመ ይጌይሶክ
የነቀፍኸውን ኤጲስቆጶስ ሹ
መህ ኑረህ ኋላ ገሃነመ እሳት
ክትገባ የነቀፍኸውን ኤጲስ
ቆጶስ ሻረህ ኑረህ ኋላ መንግ
ሥተ ሰማይ ብትገባ ይሻልሃልና
፤ ዑቁ ኢታስተኃቅርዎሙ ለ፩
እምአሉ ንዑሳን። መዝ-ጣ፤ ፲፯
፤ በኔ ከመኑ ምዕመናን አንዱን
አንዳትንቁ እንዳታቃልሉ አስ
ተውሉ።
ኡባለክሙ ከመ መላእክቲሆ
ሙ በሰማያት ወትረ ይሬእዩ
ገጸ ለአቡዩ ዘበሰማያት።
መላእክተ ዑቃሴዎቻቸው ያባ
ቱን ፊት ዘወትር ያያሉ ማለት
መላእክተ ዑቃሴዎቻቸው በባ
ለሟልነት እንዳሉ እነግራችኋ
ለሁ እንዳይቀስሩችሁ ማለት
ነው። አንድም መላእክተ ዑቃ
ሴዎቻቸው በባለሟልነት እንዳ
ሉ እሳቸውም በባለሟልነት
እንዳሉ እነግራችኋለሁ እንዳ
ያስፈርዱባችሁ ማለት ነው።
በእንተ በግዕዝ ዘተሐጉለት።
፲፩ እስመ መጽእ ወልደ እግለ እ
መሕያው ይጎሥሥ ወያድሃን
ዘተኃጉለ። ሉቃ ፲፱ ፲።

፲፩ ወልደ እግለ እመሕያው ክር
ስቶስ የጠፋውን ሊሻ የተጉዳ
ውን ሊያድን ሰው ሁኑዋልና።
፲፪ ምንተ ትብሉ። ሉቃ ፲፫ ፱።
፲፫ አንቀጸ ንስሐ ነው ምን ትፈ
ርዳላችሁ።
እመቦ ብእስ ዘቦቱ ሂ አባግዕ።
መቶ በገ ያለው ሰው ቢኖር
ወእመ ተገድፎ ፩ እምኒሆሙ፤
ከመቶው አንዱ ቢጠፋበት።
አከሁ የኃድግ ጀወዞተ ውስተ
ገዳም።
ዘጠና ዘጠኙን በበረሃ ትቶ።
ወየሐውር ይጎሥሥ ዘተገድፎ
የጠፋበትን ሊፈልግ ይሄድ የ
ለምን።
፲፫ ወእምከመ ረከቦ አማን እብለ
ከሙ ከመ ይትፈሣከ በእን
ቲአሁ ፈድፋድ እም ጀወዞ እለ
ኢተገድፋ።
፲፬ ያገኘው እንደሆነ ካልጠፋት
ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ ጠፍቶ
በተገኘው ደስ ይለዋል ብዬ
ደስ እንዳለው በእውነት እነ
ግራችኋለሁ።
፲፭ ከማሁኬ ኢይፈቅድ አቡዮኒ
ዘበሰማያት ከመ ይትኃጉል
፩ዱ እምአሉ ንዑሳን።
፲፮ እንደዚህም ሁሉ ሰማያዊ አ
ባቲ ከተነሣሕያን አንዱ ሊጉ
ዳ አይወድም። አንድም ምንተ
ትብሉ ብለህ መልስ። መቶ በ
ገች የተባሉ መቶ ነገደ መላ
እክት ናቸው ከመቶው አን
ዱ ዲያብሎስ ቢወጣ በሱ ስፍ
ራ አዳም ቢገባ አዳም ቢወጣ
አከሁ የኃድግ፤ ባሕርዩ መላእ
ክትን ትቶ ባሕርዩ አዳምን
ገንዘብ ማድረጉን መናገር ነ
ው። ኢጎሥኦ ለዘጎሥኦ እመ

የግቴዎስ ወንጌል።

ላእክት ዘእንበለ ዳዕሙ እም
ዘርዓ አብርሃም እንዲል። ወእ
ምከመ ረከቦ፤ አዳምን ንስሐ ገ
ብቶ ቢያገኘው አማን እብለ
ከመ ንስሐ ከማያሻቸው ከመ
ላእክት ይልቅ ንስሐ በሚያሻ
ው በአዳም መመለስ ደስ ያለ
ዋል ብዬ በእውነት እነግራች
ኋለሁ።
ከማሁኬ ኢይፈቅድ አቡየኒ
ዘበሰማያት ከመ ይትኃጉል
፩ዱ እምአሉ ንዑሳን።
አሁን እንደ ተናገርነው ሰማ
ያዊ አባቴ ከተነሳሕያን አንዱ
ሊጉዳ አይወድም።

በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ ለ
አኃው ተገሥጸ።

፲፭ ወእመኒ አበሰ ለክ እተከሐ
ር ወገሥዎ ለባሕቲትከ። ዘሌዋ
፲፱ ፲፯። ሲራ ፲፱ ፲፫። ሉቃ ፲
፯ ርዕዕ ፭ ፲፱።

፲፭ ወንድምህ ቢበድልህ በብቻህ
ሁነህ በብቻው አድርገህ ለባ
ሕቲትከ ለባሕቲቱ ለብቻህ ሁ
ነህ ለብቻው አድርገህ ብቻ
ህን ሁነህ ብቻውን አድርገህ
ምከረው።

ወእመ ሰምዓክ ረባሕክ ለእ
ተከ።
የተቀበለህ እንደሆነ ረባኸው
ጠቀምኸው።

፲፮ ወእመሰ ኢሰምዓክ ንሣሕ ም
ስሌክ በዳግም አሐደ። ዘዳ ፲
፮ ፲፭። ዮሐ ፳ ፲፯። ዪቆሮ ፲
፫ ፩። ሱብ ፲ ፳፭።

፲፮ ባይቀበልህ ግን በሁለተኛው
አንድ ሰው ጨምረህ ምከረው።
አው ቤተ።

እናንተን ባይቀበል ሁለት ሰ
ው ጨምረህ አንተ ሶስተኛ
ሁነህ ምከረው።
እስመ በአፈ ቄቱ ወፎቱ ሰ
ማዕት ይቀውም ክሉ ነገር።
በሁለት ምስክር ነገር ይጸና
ልና። ንሣሕ አሐደ፤ በሶስት ም
ስክር ነገር ይጸናልና። ንሣሕ
ቤተ። አንድም ባምስት ምስክ
ር ነገር ይጸናልና። ንሣሕ ቤተ
አው ቤተ።

፲፯ ወእመሰ ኢሰምዎሙ ሉሙሂ
ንግራ ለቤተ ክርስቲያን። ዪቆሮ
፭ ፱። ቤተሰሎ ፫ ፲፫።

፲፯ እሳቸውንም ባይቀበል ንግሩ ለ
ጉባዔ ይላል የፍርድ መግፍ
ባንድ ደወል ለሚሰበሰቡ ንገ
ሩ እኒያን ባይቀበል ለቤተ ክር
ስቲያን ንገሩበት።

ወእመሰ ለቤተ ክርስቲያን ኢ
ሰምዓ ይኩን ከመ አረማዊ ወ
መጽብሐዊ። ቤተ ክ
ርስቲያንንም ባይሰማት እንደ
አረማዊ እንደ መጽብሐዊ ይ
ሁን ማለት ይለይ። ሐተታ
ጭንድሙን ቢበድል እግዚአብ
ሔርን የካደ ይመስል ይለይ። ማ
ለቱ ስለምነው ቢሉ። ወንድሙ
ን ከበደለ ከሥጋው ከደሙ ይከ
ለከለ እንደ አረማዊ እንደ
መጽብሐዊ መሆኑ ነውና። አ
ንድም የሚያየውን ወንድሙ
ን መበደሉ እግዚአብሔርን
መበደሉ ነውና።

፲፰ አማን እብለከሙ ዘአሠርከሙ
በምድር ይኩን እስረ በሰማ
ያት። ዮሐ ፳ ፳፫።

፲፰ ከምድራውያን ነገሥታት ከሌ
ዋውያን ካህናት ወገን ያይደ

ለን መለየቱ እንደምን ይሆና
ል ትሉኝ እንደሆነ በምድር
ያሠራችሁት በሰማይ የታሰረ
እንዲሆን።

ወዘፈታሕከሙ በምድር ይከ
ውን ፍቱሐ በሰማያት።

በምድር የፈታችሁት በሰማይ
የተፈታ እንዲሆን በውነት እ
ነግራችኋለሁ። እንዳለፈው፤ ም
፲፯ ቀጥር ፲፱።

፲፱ ወዓዲ እብለከሙ ለእመ ኃብ
ሩ ፪ አው ፫ እምኔከሙ በውስ
ተ ምድር በእንተ ክሉ ግብ
ር ዘሰአሉ ይትገበር ሉሙ በ
ኃብ አቡየ ዘበሰማያት።

፲፱ ያውስ ቢሆን ጥቂት ነን ብዙ
አይደለን መለየቱ እንደምን ይ
ሆንልናል ትሉኝ እንደሆነ ከ
ናንተ ወገን ስለሚሹት ነገር
በዚህ ዓለም ሁለቱ ወይም ሶ
ስቱ አንድ ቢሆኑ በሰማይ አ
ባቴ ዘንድ የሚሹት ነገር ይደ
ረግላቸዋል ብዬ እነግራችኋለሁ።

፳ እስመ ኃብ ሀለዉ ቄቱ ወፎቱ
ጉቡዓን በስምየ ህየ እሂሉ እነ
ማዕከሉሙ።

፳ ሁለቱ ሶስቱ በስሜ አምነው
አንድ ቢሆኑ አንድ በሆኑበት
እኖራለሁ ማለት አድሬባቸው
እኖራለሁና። ሐተታ፤ ሰለስቱ የ
ተባሉ አንባቢ ተርጓሚ መጽ
ሐፍ ናቸው። አንድም ናዛዚ
ተናዛዚ ጌር ላእክ ናቸው። ፩ም
ንጽሐ ሥጋ ንጽሐ ነፍስ ንጽ
ሐ ልቡና ናቸው። ሃይማኖት
ትውክልት ተፋቅሮ ናቸው።

፳፩ ወእምዝ ቀርቦ ኢጥሮስ ወደቤ
ሉ እግዚአ ሚመጠነ እመ አ
በሰ ሊተ እኩየ እንደግሉቱ
፳፩ ሉቃ ፲፯ ፱።

የማቴዎስ ወንጌል

ስ። መንግሥተ ሰማያት አብ መላእክትን ሊቈጣጠራቸው የ ወደደ ንጉሥን ትመስላለች አለ እሱ ነው ማለት ነው። ወሶበ አኅዘ ተሀስበዋል። በተቋቋሙቸው ጊዜ ፍጹም ኃጢአት የሠራ አጻምን አመ ጡለት = ወኃጢአ ዘይፈደዮ = ሃይማኖት ምግባር በያጣበት = አዘዘ ይሂጥዎ በሱ በሐዋን በልጆቹ ሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ ን ፈረደባቸው = በአጻም ሁሉ ን መናገር ነው = አንድም መ ምህረ ንዕሐ ነው። አዘዘ ይሂ ጥዎ፤ በሕዋሳቱ ደዌያትን ፈ ረደበት፤ ወክሎ ዘበ፤ ቀኖናው ን እስኪፈጽም ድረስ = ወወ ድቀ ወአስተብቀዋል፤ በድዩሃለ ሁ ይቅር በለኝ = ወክሎ እፈ ድየክ፤ ቀኖናዬን እፈጽማለሁ አለው = ወምህር፤ አዘነለት፤ ኃ ጢአቱን አስተሰረዩለት = ወወ ጌአ፤ ኃጢአቱ ከተሰረዩለት በ ኋላ ከሕዝቡ አንድ ተነሳሂ አ ገኘ = ወአኃዘ ወሐነቆ፤ መጽሐ ፍ ያዘዘውን ፈጽም ብሎ አስ ጨንቆ ያዘው = ወወድቀ ወአ ስተብቀዋል፤ ቀኖናዬን ልፈጽ ም ብሎ ማለደው = ወአበዮ ወሞቅሐ፤ ብትፈጽም ፈጽም አለዚያ አይሆንም ብሎ አወ ገዘው = እስከ ይፈደዮ፤ ቀኖና ውን እስኪፈጽም ድረስ = ወር እዮሙ አብያጸሁ፤ መላእክት አይተው ፈጽመው አዘኑ ሰው ለሰው እንዲህ ይጨክናል ብ ለው = ወሐዊሮሙ ነገርዎ፤ ሂ ደው የሠራውን ሥራ ሁሉ ለ ጌታቸው ነገሩት = ሐተታ መ ንገሩስ የለም የነገሩት አውቆ

ሥራ እንዲሠራ አውቆ ሥራ መሥራቱን መናገር ነው = ወእምዝ ጸውዖ፤ ከዚህ በኋላ በደዌ ጸራው = ወይቤሉ፤ አንተ ከፋ ቄስ እኔ ኃጢአትህን ሁ ሉ አስተሰረዩኩልህ = እስመ አስተብቋዕከኒ፤ ማልደኸኛልና ስለማለድኸኝ = አኩሁ መፍትሔ እኔ ይቅር እንዳልኩህ አንተስ የወንድምህን ኃጢአት ልታስተ ሰርዩለት አይገባሕምን = ተመየ ጥ አንተ ወእነ ተወከፍኩ ህየን ቴክ ሞተ በክመ ተወክፈ ክርስ ቶስ ሞተ ህየንቴየ ወህየንተ ክሎሙ ልትለው አይገባህም ነበር አለው = ወተምዓ ወመጠ ም፤ ፈርዶ መከራ ለሚያጸኑበ ት ለደዌያት ሰጠው = እስከ ይፈ ዲ፤ ቀኖናውን እስኪፈጽም ድረስ = ወከማሁኬ፤ የወንድማ ችሁን ኃጢአት በፍጹም ልቡ ናችሁ ይቅር ከላላችሁ ሰማያዊ አባታችሁ አሁን እንደተናገር ሁት ያደርግባችኋል =

በእንተ ዘተግኅሠ ኢየሱስ እም ኢየሩሳሌም = ምዕራፍ ፲፱ =

ወሶበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ ተንሥኦ እምገሊላ ወሐረ ወ በጽሐ ውስተ ብሔረ ይሁዳ ማዕዶተ ዮርዳኖስ = ማር ፲ ፩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህ ን ነገር አስተምሮ ከፈጸመ በኋ ላ ከገሊላ ወጥቶ የዮርዳኖስ ማ ዶ ወደሚሆን ወደምድረ ይሁዳ ደረሰ = ወተለውዎ አሕዛብ ብዙኃን = ብዙ ሰዎች ተክ ተሉት = ወፈወሶሙ በህየ፤ በዚያም አጻናቸው =

በእንተ ኪዳን ዘኢየትፈታሕ ወመጽኢ ኅቤሁ ፈሪሳውያን ያመክርዎ ወይበልዎ = ማር ፲ ፪ ፈሪሳውያን ሊፈትኑት እንዲህ ሊሉት መጡ = ይከውኖሁ ለብእሲ ኅዲገ ብእሲት በዙ ሉ ዘአበሰት ሎቱ ሳትሰስ ንበት ደረቀች ሰነፈች ብሎ ለሰው ሚስቱን መፍታት ይገ ባዋልን አሉት = ወአውሥኦ መለሰ፤ ወይቤሉሙ ኢያንበብክሙኑ ዘውስተ ኦሪት ዘክመ ፈጠሮሙ እምትካት ተ ባዕተ ወአንስተ = ዘፍ ፩ ፳፮ = ጥንቱን አጻምን ወንድ ሔዋ ንን ሴት አድርጎ እንደፈጠራ ቸው በኦሪት እንደተጻፈ አል ተመለከታችሁም አላቸው፤ ብእሴ ወብእሲተ ገብሮሙ፤ ተባዕተ ያለውን ብእሴ አንስተ ያለውን ብእሲተ አለ = ወይቤ ወበእንተዝ የኃድማ ብእሴ አባሁ ወእሞ ወይተ ልዋ ለብእሲቱ ዘፍ ፪ ፳፯ = ፩ቆሮ ፮ ፲፮ = ኤፌ ፭ ፴፩ = ስለዚህ ነገር ሰው አባት እ ናቱን ትቶ ሚስቱን ተከትሎ ይሄዳል = ሐተታ ቂላ ብትሆ ን ቂላ ይወርዳል ደጋ ብትሆ ን ደጋ ይወጣል = አንድም እሱ ፈቃድ በኃሣብት በናቱ ላድርገው አይልም እሷ ም ፈቃድ በኃሣባት ባባቱ ላ ድርገው አትልምና አንድም በግብር አንድ ይሆናሉና = ወ ይታለዋ አባግዓ ቀርሚሉስ እንዲል ይትላጸቃ ሲል = ወይከውኑ ፪ ሆሙ አሐዶ ሥጋ አንድ አካል ይሆናሉ በግብር

ወንጌል ዘማቴዎስ።

አንድም ወንዶች ቢወልዱ ያ
ንተናቸው ሴቶች ቢወልዱ ያ
ንቺ ናቸው አይባባሉምና። አን
ድም እሱን ቢመስሉ ያንተ ይ
ሁኑ አትለውም እሷን ቢመስ
ሉ ያንቺ ይሁኑ አይላትምና።
አንድም በዚህ ዓለም ሳሉ በ
ሕጋቸው ጸንተው አሥራት በ
ነፍሱት ቀዳምያት አውጥተው
እንግዳ ተቀብለው ሥጋውን
ደሙን በሚገባ ተቀብለው ቢ
ኖሩ በወዲያውም አንድ ዓለም
ወርሰው አንድ ፀሐይ ሞቀው
ይኖራሉና።

ኧ ናሁኬ ኢኮኑ ቂተ።
እነሆ ሁለት አይባሉም።
አላ አሐዱ ሥጋ እውንቱ።
አንድ አካል ናቸው እንጂ።
ዘእግዚአብሔር አስተጻመረ ሰ
ብእ ኢይፈልጥ።
እግዚአብሔር አንድ ያደረገው
ን ሰው አይለይም። አትለይ
ሲል ነው።

ለምንት እንከ አዘዘ ሙሴ የ
ሀብዋ መጽሐፈ ኅዳጋቲሃ ወ
ይድኃርዋ፡ ዘዳ ሸ፬ ፩።

እንዲህ ከሆነ ሙሴ የምትፈ
ታበትን ነውር የሚናገር ደብ
ዳቤ ሰጥቶ ይፍታት ብሎ ለ
ምን አዘዘን አሉት።

ወይቤሉሙ ሙሴስ አዘዘክሙ
ሰከመ እከየ ልብክሙ ትድኃ
ሩ አንስተያክሙ።

ሙሴስ እንደ ልብናችሁ ክፋት
ሚስቶቻችሁን ትፈቱ ዘንድ
አዘዛችሁ።
ወእምፍጥረትስ አከ ከማሁ ዘ
ተገብረ።
ጥንቱን ግን የታዘዘው እንዲህ
አይደለም አላቸው። ሐተታ።

አንዲት ሴት ላንድ ወንድ አን
ድ ወንድ ላንዲት ሴት ነው እን
ጂ የሞተችበት የሞተበት በፈ
ቲው ያር የሚናደዱ ሆኑ። ሙ
ሴ ወደ እግዚአብሔር ቢያመለ
ክት የሞተበት ያግባ ብሎታል
ሲጸላት ጊዜ ወንዱ ልቧን እያ
ሽ የሚገድላት ሆነ ሴቲቱም
መርዝ አጠጥታ ሥራይ አብ
ልታ የምትገድለው ሁናለችና
እንዲህ አለ።
ወአነሂ እብለክሙ ነሉ ዘይ
ድኅር ብእሲቶ ዘእንበለ ትዘ
ሙ ለሊሁ ረሰያ ዘማ ማቴ ሼ
፴፪። ማር ፲ ፲፩። ሉቃ ፲፮ ፲፭።
፩ቆሮ ፯ ፲።

እኔም ሳትሰሰንበት ደረቀች
ሰነፈች ብሎ ሚስቱን የሚፈታ
ሁሉ ዘማ አሰናት ብዬ እነግ
ራችኋለሁ።
ወእንተ ደኃርዋ ዘአውሰበ ዘ
መወ።
በነውር የተፈታችዬቱንም ያገ
ባ በደለ።

ወይቤልዎ አርዳኢሁ እመ
ከመዝ ውእቱ ሥርዓተ ብእሲ
ወብእሲት ኢርቱፅ አውሰበ።

የባልና የሚስት ሥራት እንዲ
ህ ከሆነ ማለት ሰነፈች ደረቀች
ብሎ መፍታት የማይገባ ከሆ
ነ ሊያገቡ አይገባም አሉት።

ወይቤሉሙ አኮ ለኩሉ ዘይት
ከሃል ዝንቱ።

ይህ ንጽሕ ጠብቆ መኖር ለሁ
ሉ አይቻልም።
ዘእንበለ ለዘተውህበ።
ሀብተ ንጽሕ ለተሰጠው ግፅ
ዛኑ ለጸናለት አራቱ ባሕርያት
ለተሰማሙለት ነው እንጂ።

እስመ በ ሕፃዋን እለ ከማሁ

ተወልደ እምከርሠ እሞሙ።
ከናታቸው ማገፀን ደምሮ ሕ
ፅዋን ሁነው የተወለዱ አሉና
እንደ አባ ባይሉል ልጆች ሙ
ዓፃ ስንት ብቻ ነበራቸው።
ወበ ሕፅዋን እለ ሐፀውዎሙ
ሰብእ።
ጋላ ሻንቅላ ሕፅዋን ያደረጋቸ
ው አሉና ለኒያ ነው እንጂ
ወበ ሕፅዋን እለ ሐፀዉ ርእ
ሶሙ በእንተ መንግሥተ ሰማ
ያት።
ከቤተ መንግሥት እንበላለን
እንጠጣለን ብለው ሕፅዋን የ
ሆኑ አሉ ለኒያ ነው እንጂ።
ሐተታ ይህስ አይደነቅም አህ
ያን አልተዋጋም በሬን አልተ
ራገጠም ብሎ። እስመ በ ሕፅዋ
ን ከናታቸው ማገፀን ሕፅዋ
ን ሁነው የተወለዱ አሉና ለ
ኒያ ነው እንጂ። እለ ኤርምያስ
ቀደስኩክ እምከርሠ እምክ እ
ንዲል። ወበ እለ ሐፀውዎሙ ሰ
ብእ። መምራን መክረው አስ
ተምረው ንጹሐን ያደረጋቸው
አሉና ለኒያ ነው እንጂ። ሙ
ሴ ኢያሱን ኤልያስ ኤልሳፅን
ወበ እለ ሐፀዉ ርእሶሙ በ
እንተ መንግሥተ ሰማያት።
ባሕርያቸው ደካማ ነውና አይ
ችሉትም ብሎ ነው እንጂ ከ
ሕገ ሥጋ ሕገ ነፍስ ከሕገ እን
ስሳ ሕገ መላእክት እንዲበልጥ
ታውቆ የለም መንግሥተ ሰማ
ያትን እንወርሳለን ብለው ንጽ
ሕ ጠብቀው ከሴት ርቀው የ
ሚኖሩ አሉና ለኒያ ነው እንጂ
ወዘስ ይክል ተፃገሃ ለይትን
ገሥ።
መታገሥ የሚቻለው ግለት

የማቴዎስ ወንጌል

ንጽሕ ጠባቂ ከሌት ርቂ እና ራሳሁ የሚል ግን ንጽሕ ጠባቂ ከሌት ርቂ ይኑር ።

በእንተ ሕፃናት እለ መጽሐፍ ገበአየሱስ።

፲፫ ወእምዝ አምጽኡ ሉቱ ሕፃናት ከመ ያንብር እደሁ ላዕ ሌሆሙ ወይጸሊ ። ግር ፲ ፲፫ ሉቃ ፲፭ ፲፭ ።

፲፪ ከዚያ በኋላ እጁን ይጭንባቸው ዘንድ ግለት በእንብርተ እድ ይበርክቸው ዘንድ ሕፃናትን ይዘው መጡ። በኤልሳዕ ልማድ ሲሕፃናት መጥተው ዕርገ በራህ ብለው ዘበቱበት ሁለት ድባት አስነሥቶ ማጃ ሕፃናት አስፈጅ የነበረ እግዚአብሔር መርገሙ እንዲህ የጉዳ በረከቱ እንደምን ይጠቅም ብለው እያመጡ የሚያስበርኩ ሁነዋልና በዚያ ልማድ አመጡለት ።

ወገሠዕምሙ እርዳኢሁ ለእለ አምጽእምሙ ።

አባቶቻቸው ያመጧቸው ሕፃናትን ተቂጧቸው ይጠቀጥቱናል ብለው ፤ እንደም ሕፃናትን ያመጧቸው አባቶቻቸውን ተቂጧቸው ትምርት ያስፈቱናል ብለው ።

፲፪ ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ ገድገምሙ ለእሉ ሕፃናት ኢትክልእምሙ ይምጽኡ ገቤየማቴ ፲፭ ፫ ።

፲፪ ወደኔ ይመጡ ዘንድ ሕፃናትን ተጥቸው አትክልኩታቸው አለ እስሙ ለዘዘሙ እሉ ይእቲ መንግሥተ ሰማያት ።

መንግሥተ ሰማያት ወንጌል የምትነገር እንደነዚህ ላሉ ነውና እንደም መንግሥተ ሰማያት የምትወርስ እንደነዚህ ላሉ ነውና ።

፲፭ ወእንበረ እደሁ ላዕሌሆሙ ወታለፈ እምሆዩ ።

፲፭ እጁን ጭና በርኳቸው ከዚያ ጌደ፤ እነዚህም ከደ፤ የሚበዙ ናቸው ከኒህም ከፍጹምነት ያልደረሰ ሊቀ ጳጳስነት ጳጳስነት ኤጲስ ቀጸላነት ያልተሾመ የለም ከነዚህም አንዱ አግናጥሱ ምጥው ለአንበሳ ነው።

በእንተ ወሬዛ ባዕል።

፲፭ ወናሁ መጽአ ጆ ብእሲ ወይቤሉ ሊቅ ጌር ምንተ እግበር እምሠናያት ከመ እረስ ሕይወተ ዘለዓለም ። ግር ፲ ፲፮ ሉቃ ፲፭ ፲፭

፲፭ እንድ ስሙ መጥቶ መምር የግታልፍ መንግሥተ ሰማያትን እወርስ ዘንድ ከበጎ ነገር ወገን ምን ላድርግ አለው።

፲፮ ወይቤሉ ምንተ ትብለኒ ጌር

፲፮ አላመነም ብሎ ሳታምንብኝ ለምን ጌር ትለኛለህ አለው።

እንደም ጌር ብለው ጌር ይለኛል ብሎ በተንኮል መጥቷልና የሕሊናውን አውቆበት ጌር ብለው ጌር ይለኛል ብለህ ለምን ጌር ትለኛለህ። አልቦ ጌር ዘእንበላ ጆ እግዚአብሔር።

ካንድ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር የለም አለው።

ወእመሰ ትፈቅድ ትባእ ውስተ ሕይወት ዕቀብ ትእዛዛተ። ወደ ሕይወት ግለት መንግሥተ ሰማያት ትገባ ዘንድ ከወ

ደድህስ ሕገጋትን ጠብቅ። ዘፀ፳ ፲፫ ፲፱ ፲፭ ፲፮ ።

፲፭ ወይቤሉ አያተኑ ዕዕቀብ።

፲፭ ግን ግን ልጠብቅ። ዘአፃቅቦን የምጠብቃቸው ግን ግን ናቸው አለው።

ወይቤሉ እግዚአ ኢየሱስ ኢትቅትል ነፍሰ

ጌታም ነፍሰ አትገደል።

ኢትዘሙ ። አትሰሰን።

ኢትሥርቅ። አትሥረቅ።

ኢትኩን ስምዓ በሐሰት።

በሐሰት አትመስከር።

፲፱ አክብር አባክ ወእመክ።

፲፱ አክብር ግለት አባትህን እናትህን እርዳ።

ወአፍቅር ቢጸክ ከመ ነፍሰክ ባልንጀራህን እንደ ራስህ ወደድ አለው።

፳ ወይቤሉ ወሬዛ ዘንተሰ ዙሉ ዓቀብኩ እምንዕስየ

፳ ይህንስ ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምራ ጠብቂያለሁ።

ምንት እንከ ተርፈኒ።

ምን ቀረኝ ዘተርፈኒ የቀረኝ ምንድነው አለው።

ወነጻሮ እግዚአ ኢየሱስ ወአፍቀሮ።

ጌታ አያቶ ወደደው።

፳፩ ወይቤሉ አሐቲ ተርፈተክ።

፳፩ እንዲት ቀርታሃለኝ አለው።

እመሰ ፈቀድክ ፍጹመ ከመ ትኩን ሐር ወሢጥ ዙሉ ጥሪተክ ወሀብ ለነዳያን።

ፍጹምነትስ ከወ ደድህ ሂደህ ገንዘብህን ሁሉ ሽጠህ ለነዳያን ስጥ አለው።

ወታጠሪ መዝገበ ዘበሰማያት በሰማይ መዝገብ ታገኛለህ ግለት መንግሥተ ሰማያትን ት

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ወርሳህ። ሐተታ እርድና ከም
 ጽዋት ነገረው ሐር ሂጥ ብ
 ሎ እርድና። ሀብ ብሎ ምጽ
 ዋትን። አንድም ነጻያን ላም በ
 ሬ ራረስ በቅሎ ቢሰጥኸው
 ወጥቶ ወርዶ መሸጥ አይሆን
 ላቸውምና። ጻግመኛ የከብቱን
 ዋጋ የሚያውቅ ባለቤቱ ነው
 ና። እንዳገኙ እንዳይጥሉት።
 ወነአ ትልወኒ።
 ለጊዜው በእግር ተከተለኝ ፍ
 ጻሚው በግብር ምሰለኝ አለው
 ሸ፪ ወሰሚያ ወሬዛ ዘንተ ነገረ ወ
 ሐረ እንዘ ይቴከዝ።
 ሸ፪ እሱም ይኸን ነገር ሰምቶ እ
 ያዘነ ሄደ።
 እስመ ብዙኅ ጥሪቱ።
 ገንዘቡ ብዙ ነውና። ሂጥ ቢ
 ለው ስንቱን ይሸጧል ብሎ
 አንድም እሱን መከተል ሽቶ
 ነበርና ሐር ቢለው። አንድም
 ፍጹምነት ሽቶ ነበርና አሐቲ
 ተርፈተክ ቢለው።
 ሸ፫ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
 ለአርዳኢሁ አማን አብለኸሙ
 ከመ ባዕል እምዕዕብ ይበውእ
 ውስተ መንግሥተ ሰማያት
 ሸ፫ ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ባለጸ
 ጋ ጨርሶ መጽውቶ በጭንቅ
 መንግሥተ ሰማያት ይገባል ብ
 ዩ እንዲገባ በውነት እነግራች
 ጌላሁ አላቸው።
 ሸ፬ ወከዕበ ዕብላክሙ ይቀላል ይ
 ኅልፍ ገመል እንተ ስቀረ
 ተመርፍዕ እምባዕል ይባዕ ው
 ስተ መንግሥተ እግዚአብሔር።
 ሸ፭ ዳግመኛ ባለጸጋ መንግሥተ
 ሰማያ ኪገባ ገመል በመርፈ
 ቀዳዳ በያልፍ ይቀላል ብዬ
 እነግራችኋለሁ። ሐተታ ባይጸ

ፍ ነው እንጂ በሱ ጊዜ ተደ
 ርጓል። በሱ ጊዜስ አልተደረገ
 ገም ደቀ መዝሙሩ ታዲያ
 ያደረገውን መናገር ነው ይ
 ህን ሲያስተምር ነጋድያን ገመ
 ል ጭነው መጡ በቃል ያስ
 ተማርኸንን አድርገህ አሳየን
 አሉት አንጥረኛ ወዳጅ ነበረ
 ውና መርፌ ስደድልኝ አለው
 ነገሩን አስቀድሞ ሰምቷልና
 ቀዳዳውን አስፍቶ ሰደደለት
 ምን ቢሰፋ ገመል ያሳልፋል ያ
 ንተንም ዋጋ እግዚአብሔር አ
 ያስቀርብህ እንደጥንቱ አድር
 ገህ ስደድልኝ አለው እንደጥ
 ንቱ አድርጎ ሰደደለት ሶስት
 ጊዜ እያመላለሰ አሳይቷቸዋል
 አንድም አይሁዳዊ አምኖ ተ
 ጠምቆ መንግሥተ ሰማያት ኪ
 ገባ አረማዊ አምኖ ተጠም
 ቆ መንግሥተ ሰማያት ቢገባ
 ይቀላል ብዬ በውነት እነግራ
 ችኋለሁ አይሁዳዊ አያደርገው
 ም አረማዊ ያደርገዋል ማለ
 ት ነው።
 ሸ፭ ወሰሚያሙ አርዳኢሁ እንከሩ
 ጥቀ እንዘ ይብሉ መኑ እን
 ጋ ይክል ድኒን።
 ሸ፭ ደቀ መዛሙርቱ ይኸን ሰምተ
 ው ገንዘቡን ሁሉ ጨርሶ መ
 ጽውቶ መንግሥተ ሰማያት
 መግባት ለማን ይቻለዋል ብ
 ለው ፈጽመው አደነቁ። አን
 ድም ታምራት ማድረግ ለማ
 ን ይቻለዋል ብለው አደነቁ።
 ሸ፭ ወነጸርሙ እግዚእ ኢየሱስ ወ
 ይቤሎሙ በኅብ ሰብእ ኢይት
 ከህል ዝ።
 ሸ፭ ጌታ አይቷቸው ታምራት ማ
 ድረግ በሰው ዘንድ አይቻልም

ወበኅብ እግዚአብሔርሰ ዙሉ
 ይትከሃል።
 በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ይ
 ሀ ሁሉ ይቻላል። አንድም እግ
 ዚአብሔር ባላደረበት ሰው ዘ
 ንድ አይቻልም። እግዚአብ
 ሔር ባደረበት ሰው ዘንድ
 ግን ይቻላል። አንድም ገንዘቡ
 ን ጨርሶ መመጽወት እግ
 ዚአብሔር ላላደረበት ሰው
 አይቻልም እግዚአብሔር ላ
 ደረበት ሰው ግን ይቻላል።
 በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ ዕ
 ሄት ለእለ ይተልውዎ ለእግ
 ዚእ ኢየሱስ።
 ሸ፭ ወእምዝ አውሥኦ ኢጥርስ
 ወይቤሎ ናሁ ንሕነ ኅደግ
 ነ ዙሉ ወተሉናከ ምንተ እ
 ንከ ንረከብ።
 ሸ፭ ኢጥርስ መለሰ እኛ ሁሉን
 ትተን ተከትለንሃል ምን እ
 ናገኝ ይሆን አለው። ሐተታ ም
 ን ነበረውና እንዲህ አለ ቢ
 ሉ አንድ አሀያ አንድ በሬ
 መረቡን መርከቡን ትቶ ተ
 ከትሉታልና ይህ ሁሉ አይደ
 ለም እከብራለሁ ባይ ልቡ
 ናውን ትቶ ተከትሉታልና እ
 ንዲህ አለ።
 ሸ፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
 ስ አንትሙ እለ ተለውክ
 ሙኒ አመ ዳግም ልደት አ
 መ ይነብር ወልደ እጋለ እ
 መሕያው ዲበ መንበረ ስ
 ብሐቲሁ።
 ሸ፭ ሰው በሆንኩ ጊዜ ያመናችሁ
 ብኝ እናንተ ወልደ እጋለ እ
 መሕያው ክርስቶስ በዕርገ

የግቴዎስ ወንጌል።

ት በየግን አብ በዘባነ ኪሩ ብ በየረ ጊዜ።

ወአንትሙኒ ትነቡሩ ዲበ ሸወ ፩ መናብርት።

ባሥራሁለቱ ነገደ እስራኤል በመምርነት ትሾግላችሁ።

ወትኳንኑ ሸተ ወደተ ሕዝበ እስራኤል።

አሥራሁለቱን ነገደ እስራኤል ን ታስተምራላችሁ፤ አንድም

አመ ይነብር ውስተ ዓለም ሐዲስ ይላል ያመናችሁብኝ

እናንተ በዕለተ ምጽአት ወልደ እንላ እመሕያው ክርስቶስ በጌትነት በተገኘ ጊዜ ባሥራሁለቱ ወንበር ትቀመጣላችሁ ባሥራሁለቱ ነገደ እስራኤል ትፈርዳላችሁ። ያን ጊዜስ መቀመጥም መናረድም የለም ዛሬ የፈረዱት ፍርድ የግይነቀናባቸው በለሆነ እንዲህ አለ፤

፳፱ ወክሉ ዘኃደገ አብያተ ወአኃወ ወአኃተ አበ ወእመ ወብእሲተ ወውሉደ ወገራውኃ በእንተ ስምየ ምዕተ ምክዕ ቢተ ይነሥእ፤

፳፱ በኔ ስም አምና በኔ ስም ስላመነ አባቱን እናቱን ወንድሙን እገቱን ሚስቱን ቤቱን ንብረቱን ርስቱን የተወሁሉ መቶ ዕዕፍ ያገኛል አለሐተታ መቶ እናት አባት መቶ እገት ወንድም መቶ ሚስት ያገኛል ግለት አይደለም በዚህ ዓለም ያባትነት የናችነት የወንድምነት የእገትነት የሚስትነት ሥራ ይሠራለታል ሲል ነው።

ወሕይወተ ዘለዓለም ይወርስ።

በወዲያው የዘለዓለም ሕይወት መንግሥተ ሰማይን ይወርሳል፤ ወብዙኃን ቀደምት ይከውኑ ደኃርተ ወደኃርት ይከውኑ ቀደምተ ማቴ፩ ፲፮።ግር ፲፱፩ ሉቃ ፲፫፩።

ኃላኞች ፈተኞችን ፈተኞች ኃላኞችን ይሆናሉ ግለት ቀደምት ጸሐፍት ፈሪሳውያን ደኃርት ሐዋርያትን ይሆናሉ አለ ዓሥራቱን በክራቱን አጥተው ደኃርት ሐዋርያት ቀደምት ጸሐፍት ፈሪሳውያንን ይሆናሉ አለ አገኝተው፤ አንድም ቀደምት ሐዋርያት ደኃርት ሰለስቱ ምዕትን ደኃርት ሰለስቱ ምዕት ቀደምት ሐዋርያትን ይሆናሉ ኋላ በሥራ ያሰፋታል እንጂ በጥምቀት በሚገኘው ክብር አንድ ናቸውና።

በእንተ ምሳሌ ዘዓቀብተ ወይን ምዕራፍ ፳።

እስመ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴ በዓለ ቤት ዘወዕኦ ነገሃ ይትዓሰብ ገባዕተ ለዓደዐ ወይኑ።

መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ሕገ ወንጌል ተስፋ ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ ለወይኑ ቦታ ምንድኞችን ሊሰግግ ግለዳ የወጣ ባለቤትን ትመስላለችና ቀደምት ወይከውኑ ደኃርተ ደኃርት ይከውኑ ቀደምተ ላለው። አንድም ትመስላለች እኮን።

ወተከሃሉሙ በበዲናር ለለዕለት።

በቀን ድሪም ድሪም እሰጣችኋለሁ ብሎ የተሰማግቸውን ወፈነዎሙ ውስተ ዓፀደ ወይኑ ይትቀነዩ።

ወይን ጠብቁ ብሎ ወደ ወይኑ ቦታ የላክቸውን ባለቤት ትመስላለች፤ ሐተታ ነገህ፤ የተባለ ከተወለዱ ጀምሮ እስከ ሰባት ዓመት ያለው ዘመን ነው እስከዚያ ሥራት አይሠራባቸውም መምህረ ንስሐ የሚይዙ ጸም የሚጀምሩ ከዚያ በኋላ ነውና።

ወወኒኦ ጊዜ ፫ሰዓት ርእየካልዓነ እንዝ ይቀውሙ ውስተ ምሥያጥ ዕሩዓነ።

በሶስት ሰዓት ቢወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቁመው አገኘ።

ወሉሙኒ ይቤሉሙ ሐሩ እንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁብክሙ እሳቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። በኋላ የመጣን የቀናኝን እሰጥሃለሁ ግለት ልማድ ነው። ወእመንቱ ሐሩ። እሳቸውም ሐዱ።

ወወኒኦ ጊዜ ስሱ ወተሱዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ። ዳግመኛም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቁመው አገኘ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። ወጊዜ አሠሩ ወ፩ ሰዓት ወዲኦ ለረከበ ካልዓነ እንዝ ይቀውሙ። በሮርክ ወጥቶ ሌሎችን ሥራ

በቀን ድሪም ድሪም እሰጣችኋለሁ ብሎ የተሰማግቸውን ወፈነዎሙ ውስተ ዓፀደ ወይኑ ይትቀነዩ።

ወይን ጠብቁ ብሎ ወደ ወይኑ ቦታ የላክቸውን ባለቤት ትመስላለች፤ ሐተታ ነገህ፤ የተባለ ከተወለዱ ጀምሮ እስከ ሰባት ዓመት ያለው ዘመን ነው እስከዚያ ሥራት አይሠራባቸውም መምህረ ንስሐ የሚይዙ ጸም የሚጀምሩ ከዚያ በኋላ ነውና።

ወወኒኦ ጊዜ ፫ሰዓት ርእየካልዓነ እንዝ ይቀውሙ ውስተ ምሥያጥ ዕሩዓነ።

በሶስት ሰዓት ቢወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቁመው አገኘ።

ወሉሙኒ ይቤሉሙ ሐሩ እንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁብክሙ እሳቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። በኋላ የመጣን የቀናኝን እሰጥሃለሁ ግለት ልማድ ነው። ወእመንቱ ሐሩ። እሳቸውም ሐዱ።

ወወኒኦ ጊዜ ስሱ ወተሱዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ። ዳግመኛም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቁመው አገኘ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። ወጊዜ አሠሩ ወ፩ ሰዓት ወዲኦ ለረከበ ካልዓነ እንዝ ይቀውሙ። በሮርክ ወጥቶ ሌሎችን ሥራ

ወወኒኦ ጊዜ ፫ሰዓት ርእየካልዓነ እንዝ ይቀውሙ ውስተ ምሥያጥ ዕሩዓነ።

በሶስት ሰዓት ቢወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቁመው አገኘ።

ወሉሙኒ ይቤሉሙ ሐሩ እንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁብክሙ እሳቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። በኋላ የመጣን የቀናኝን እሰጥሃለሁ ግለት ልማድ ነው። ወእመንቱ ሐሩ። እሳቸውም ሐዱ።

ወወኒኦ ጊዜ ስሱ ወተሱዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ። ዳግመኛም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቁመው አገኘ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። ወጊዜ አሠሩ ወ፩ ሰዓት ወዲኦ ለረከበ ካልዓነ እንዝ ይቀውሙ። በሮርክ ወጥቶ ሌሎችን ሥራ

ወወኒኦ ጊዜ ፫ሰዓት ርእየካልዓነ እንዝ ይቀውሙ ውስተ ምሥያጥ ዕሩዓነ።

በሶስት ሰዓት ቢወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቁመው አገኘ።

ወሉሙኒ ይቤሉሙ ሐሩ እንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁብክሙ እሳቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። በኋላ የመጣን የቀናኝን እሰጥሃለሁ ግለት ልማድ ነው። ወእመንቱ ሐሩ። እሳቸውም ሐዱ።

ወወኒኦ ጊዜ ስሱ ወተሱዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ። ዳግመኛም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቁመው አገኘ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። ወጊዜ አሠሩ ወ፩ ሰዓት ወዲኦ ለረከበ ካልዓነ እንዝ ይቀውሙ። በሮርክ ወጥቶ ሌሎችን ሥራ

ወወኒኦ ጊዜ ፫ሰዓት ርእየካልዓነ እንዝ ይቀውሙ ውስተ ምሥያጥ ዕሩዓነ።

በሶስት ሰዓት ቢወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቁመው አገኘ።

ወሉሙኒ ይቤሉሙ ሐሩ እንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁብክሙ እሳቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። በኋላ የመጣን የቀናኝን እሰጥሃለሁ ግለት ልማድ ነው። ወእመንቱ ሐሩ። እሳቸውም ሐዱ።

ወወኒኦ ጊዜ ስሱ ወተሱዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ። ዳግመኛም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቁመው አገኘ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። ወጊዜ አሠሩ ወ፩ ሰዓት ወዲኦ ለረከበ ካልዓነ እንዝ ይቀውሙ። በሮርክ ወጥቶ ሌሎችን ሥራ

ወወኒኦ ጊዜ ፫ሰዓት ርእየካልዓነ እንዝ ይቀውሙ ውስተ ምሥያጥ ዕሩዓነ።

በሶስት ሰዓት ቢወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቁመው አገኘ።

ወሉሙኒ ይቤሉሙ ሐሩ እንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁብክሙ እሳቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። በኋላ የመጣን የቀናኝን እሰጥሃለሁ ግለት ልማድ ነው። ወእመንቱ ሐሩ። እሳቸውም ሐዱ።

ወወኒኦ ጊዜ ስሱ ወተሱዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ። ዳግመኛም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቁመው አገኘ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። ወጊዜ አሠሩ ወ፩ ሰዓት ወዲኦ ለረከበ ካልዓነ እንዝ ይቀውሙ። በሮርክ ወጥቶ ሌሎችን ሥራ

በቀን ድሪም ድሪም እሰጣችኋለሁ ብሎ የተሰማግቸውን ወፈነዎሙ ውስተ ዓፀደ ወይኑ ይትቀነዩ።

ወይን ጠብቁ ብሎ ወደ ወይኑ ቦታ የላክቸውን ባለቤት ትመስላለች፤ ሐተታ ነገህ፤ የተባለ ከተወለዱ ጀምሮ እስከ ሰባት ዓመት ያለው ዘመን ነው እስከዚያ ሥራት አይሠራባቸውም መምህረ ንስሐ የሚይዙ ጸም የሚጀምሩ ከዚያ በኋላ ነውና።

ወወኒኦ ጊዜ ፫ሰዓት ርእየካልዓነ እንዝ ይቀውሙ ውስተ ምሥያጥ ዕሩዓነ።

በሶስት ሰዓት ቢወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቁመው አገኘ።

ወሉሙኒ ይቤሉሙ ሐሩ እንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁብክሙ እሳቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። በኋላ የመጣን የቀናኝን እሰጥሃለሁ ግለት ልማድ ነው። ወእመንቱ ሐሩ። እሳቸውም ሐዱ።

ወወኒኦ ጊዜ ስሱ ወተሱዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ። ዳግመኛም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቁመው አገኘ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። ወጊዜ አሠሩ ወ፩ ሰዓት ወዲኦ ለረከበ ካልዓነ እንዝ ይቀውሙ። በሮርክ ወጥቶ ሌሎችን ሥራ

ወወኒኦ ጊዜ ፫ሰዓት ርእየካልዓነ እንዝ ይቀውሙ ውስተ ምሥያጥ ዕሩዓነ።

በሶስት ሰዓት ቢወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቁመው አገኘ።

ወሉሙኒ ይቤሉሙ ሐሩ እንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁብክሙ እሳቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። በኋላ የመጣን የቀናኝን እሰጥሃለሁ ግለት ልማድ ነው። ወእመንቱ ሐሩ። እሳቸውም ሐዱ።

ወወኒኦ ጊዜ ስሱ ወተሱዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ። ዳግመኛም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቁመው አገኘ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። ወጊዜ አሠሩ ወ፩ ሰዓት ወዲኦ ለረከበ ካልዓነ እንዝ ይቀውሙ። በሮርክ ወጥቶ ሌሎችን ሥራ

ወወኒኦ ጊዜ ፫ሰዓት ርእየካልዓነ እንዝ ይቀውሙ ውስተ ምሥያጥ ዕሩዓነ።

በሶስት ሰዓት ቢወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቁመው አገኘ።

ወሉሙኒ ይቤሉሙ ሐሩ እንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁብክሙ እሳቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። በኋላ የመጣን የቀናኝን እሰጥሃለሁ ግለት ልማድ ነው። ወእመንቱ ሐሩ። እሳቸውም ሐዱ።

ወወኒኦ ጊዜ ስሱ ወተሱዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ። ዳግመኛም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቁመው አገኘ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። ወጊዜ አሠሩ ወ፩ ሰዓት ወዲኦ ለረከበ ካልዓነ እንዝ ይቀውሙ። በሮርክ ወጥቶ ሌሎችን ሥራ

ወወኒኦ ጊዜ ፫ሰዓት ርእየካልዓነ እንዝ ይቀውሙ ውስተ ምሥያጥ ዕሩዓነ።

በሶስት ሰዓት ቢወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቁመው አገኘ።

ወሉሙኒ ይቤሉሙ ሐሩ እንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁብክሙ እሳቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። በኋላ የመጣን የቀናኝን እሰጥሃለሁ ግለት ልማድ ነው። ወእመንቱ ሐሩ። እሳቸውም ሐዱ።

ወወኒኦ ጊዜ ስሱ ወተሱዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ። ዳግመኛም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቁመው አገኘ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። ወጊዜ አሠሩ ወ፩ ሰዓት ወዲኦ ለረከበ ካልዓነ እንዝ ይቀውሙ። በሮርክ ወጥቶ ሌሎችን ሥራ

ወወኒኦ ጊዜ ፫ሰዓት ርእየካልዓነ እንዝ ይቀውሙ ውስተ ምሥያጥ ዕሩዓነ።

በሶስት ሰዓት ቢወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቁመው አገኘ።

ወሉሙኒ ይቤሉሙ ሐሩ እንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ እሁብክሙ እሳቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። በኋላ የመጣን የቀናኝን እሰጥሃለሁ ግለት ልማድ ነው። ወእመንቱ ሐሩ። እሳቸውም ሐዱ።

ወወኒኦ ጊዜ ስሱ ወተሱዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ። ዳግመኛም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቁመው አገኘ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው። ወጊዜ አሠሩ ወ፩ ሰዓት ወዲኦ ለረከበ ካልዓነ እንዝ ይቀውሙ። በሮርክ ወጥቶ ሌሎችን ሥራ

ወንጌል ዘግቴዎስ ።

- ፈ ፈተው ከደባባይ ቀመው አገኘ።
ወደቤሎሙ ለምንት ቆምከሙ ዝየ ኹሉ ዕለተ ዕሩዓኒ ክሙ።
ቀኑን ሁሉ ሥራ ፈታችሁ ለምን ቁማችኋል አላቸው። ከዚያው ገብቶ ከተቈጠረ ብሎ ኹሉ ዕለተ አለ። አንድም ኹሉ ሰዓተ ሲል ነው። አሥራ ሁለቱን ሰዓተ መዓልት ሥራ ፈታችሁ ለምን ቁማችኋል አላቸው።
- ፯ ወደቤልም እስመ አልቦ ዘተ ዓሰበን።
- ፪ የተስማማን የለምና የተስማማን ባይኖር ነው አሉ።
ወደቤሎሙ ሐሩ አንትመኒ ውስተ ዓፀደ ወደንዩ ተቀንዩ ወዘረትዓኒ እሁበከሙ።
እናንተም ሂዳችሁ ወደኔን ጠብቁ የቀናኝን እስማችኋለሁ አላቸው። ስለስት የተባለ ክስ ባት ዓመት እስከ ሀያ ዓመት ያለው ዘመን ነው። ቀትር ከሃያ እስከ አርባ ያለው ነው። ተሳት ካርባ እስከ ሰሳ ያለው ዘመን ነው። ሠርክ ክስሳ እስከ ሰማንያ ያለው ዘመን ነው። እስከዚያ ድረስ ሃይማኖት ሳይማሩ ምግባር ሳይሠሩ ኑረው ከዚህ በኋላ በመምራን አድሮ አስተምሮ በቃለ መጻሕፋት ገሥዖ ምግባር እንዲሠሩ ሃይማኖት እንዲያዙ ማድረግ ነው።
- ፫ ወሶበ መስዩ ይቤሉ በዓለ ዓፀደ ወደን ለመጋቢሁ ጸውዖሙ ለገባዕት ወሀቦሙ ዓስቦሙ
- ፬ ሲመሽ የወይን ባለቤት ሹሙን ጠርቶ ለምንደኞች ዋጋቸውን ስጣቸው አለው።
ወአኑዝ ቅድመ እምቀደም ት እስከ ደኃርት።
ከገባዕተ ሠርክ ጀምረህ እስከ ገባዕተ ነግህ ስጥ አለው።
- ፭ ወመጽኡ እለ አሠርቱ ወሸ ሰዓት።
- ፮ ገባዕተ ሠርክ መጡ።
ወነሥኡ በበዲናር።
ድሪም ድሪም ሰጣቸው።
- ፯ ወመጽኡ ቀደምት።
- ፪ ገባዕተ ነግህ መጡ።
ወመሰሉሙ ዘያበዝኅ ሉሙ ውሂበ።
አብዝቶ የሚሰጣቸው መስላቸው ነበር።
ወወሀቦሙ ሉሙኒ በበዲናር።
ለሳቸውም ዲሪም ድሪም ሰጣቸው።
- ፫ ወነሥኡ አንጉርጉሩ ላዕሌ ሁ ለበዓለ ቤት።
- ፬ ተቀብለው በባለቤቱ አዘኑበት።
- ፭ እንዘ ይብሉ እሉ ደኃርት አሐተ ሰዓተ ተቀንዩ ወእስተዓረይከሙ ምስሌን ለእለ ያርነ ከበዳ ወላህባ ለዕለት።
- ፮ የዕለት ዓረን ጋረን ትኩሳቲ ን ማለት ጧት ጀምረን እስከ ማታ ስንደክም ከዋልነ ከኛ ጋራ ገባዕተ ሠርክን አስተካከልሃቸው ብለው አዘኑ።
- ፯ ወደቤሉ ለ፩ እምኔሆሙ ዓርክዩ እዓመዕኩክ።
- ፪ ከገባዕተ ነግህ አንዱን ወዳጅ አልበደልሁህም አለው።
አኩ በበዲናር ተከሃልኩክ በድሪም ተስማምቼህ አልነበረም።
- ፫ ወንሣእ ዘደረከበክ ወሐር።
- ፬ የሚገባህን ይዘህ ሂድ አለው።
ወፈቀድኩ ለዝ ደኃራዊ እህቦ ከማከ።
በኋላ ለመጣው ለዚህ እንዳንተ ልሰጠው ወድጃለሁና።
- ፭ ወሚመ አይደልወኒት ዘፈቀድኩ እገባር በንዋይዩ።
- ፮ ወይም በገንዘቤ የወደድሁት ን ማድረግ አይገባኝምን።
አው ዓይንከት ሐማሚ ውእቱ ዓይንህ ምቀኛ ናት ማለት አንተስ ምቀኛ ነህን።
ወአንሰ ኒር።
እኔ ግን ቸር ነኝ ማለት ምቀኛ አይደለሁም።
- ፫ ከማዕኬ ይከውኑ ደኃርት ቀደምተ ወቀደምት ደኃርተ።
- ፬ እንደዚህም ሁሉ ገባዕተ ሠርክ ገባዕተ ነግህን ገባዕተ ነግህ ገባዕተ ሠርክን ይሆናሉ።
እስመ ብዙኃን ጽውዓን ወኅዳጣን ጎሩያን።
ጥቂትም ሁነው ብዙም ሁነው የተጠሩ የተመረጡ ናቸውና ካጠገቡ ላለው ቀደምት ይከውኑ ደኃርተ። ወደኃርት ይከውኑ ቀደምተ ላለው አርእስት ስጥ። አንድም ወሶበ መስዩ ብለህ መልስ። ምጽአት በደረሰ ጊዜ አምጸኤ ዓለማት ፈጣሪ ዓለማት አብ መጋቢሁ ወልድን አምጸኤ ዓለማት ፈጣሪ ዓለማት ወልድ መጋቢሁ መልአኩን ምዕመናንን ጠርተህ ከኋለኞች ጀምረህ እስከ ፈተኞች ስጥ አለው። ወመጽኡ እለ አሠርቱ ወሸዱ ሰዓት። ኋለኞች መጡ ወነሥኡ በበዲናር። እንደ ሥራቸው

የግቴዎስ ወንጌል።

ው ሰጣቸው ወመጽኢ ቀደም
ት ፊተኞች መጡ ወመሰሉሙ
በቀዲሙ አዝማናት በአብዝ
ኖ ገድላት የሚያበልጥላቸው
መስሏቸው ነበር። ወወሀቦሙ
ሉሙኒ፤ ለሰላቸውም አንድ ሥ
ራቸው ሰጣቸው። ወኒሚአሙ
አንጉርጉሩ፤ ግዝን የለም ነገ
ሩ የሚያሰኝ ስለሆነ ነው እን
ጂ ዋጋቸውን ተቀብለው ፍር
ዱን አደነቁ። እሉ ደኃርት አ
ሐተ ሰዓተ ተተንቶ፤ ጥቂት ሰ
ዓት መክራ የተቀበሉ እሊህን
ብዙ ዘመን መክራ ከተቀበል
ን ከኖ ጋራ አስተካከላቸው ብ
ለው አደነቁ። ወይቤሉ ለ፩ አ
ምኔሆሙ አርከዩ። ከደኃርት
ጸድቃን አንዱን ወዳጄ አል
በደልሁህም አለው። መፍቀሬ
ሰብአ ነውና ዓርከዩ ይለዋል
ወፈቀድኩ ለዝ ደኃራዊ አህቦ
ከማክ ወሚመ ኢይደልወኒኑ
እግበር ዘፈቀድኩ በንዋይዩ።
እንዲህ ማለት ይህን ተናግሮ
ዕንጦንስን ከአስካፍ መቃሪን
ከክልዲቲ አንስት አዮጳን ከ
ኖላዊ ትሩፍ በብኑጳን ከፊያ
ታይ መዓንዝር መስደዱን መ
ናገር ነው። አው ዓይንከኑ ሐ
ማሚ እስመ አነ ጌር፤ እንዲ
ህ ማለት ገባዕተ ሠርክን ከገባ
ዕተ ነግህ ገባዕተ ነግህን ከገ
ባዕተ ሠርክ ማለት ኋለኞችን
ከፊተኞች ፊተኞችን ከኋለኞ
ች ያስተካክለበትን ፍርዱን ከ
ሱ በቀር የሚያውቀው አለ
መኖሩን መናገር ነው። ከማሁ
ኬ አሁን እንደ ተናገርሁ ገባ
ዕተ ሠርክ ገባዕተ ነግህን ገባ
ዕተ ነግህ ገባዕተ ሠርክን ይ

ሆናሉ። እስመ ብዙኃን። ብዙ
ም ሁነው ጥቂትም ሁነው የ
ተጠሩ የተመረጡ ናቸውና ቀ
ደምት ይከውኑ ደኃርት ደኃ
ርት ይከውኑ ቀደምተ ላለው
ለላይኛው ስጥ። ግዝ፤ ቀ። ግ
ሐተታ ነግህ የተባለ ዘመን
አበው ነው ሠለስት ዘመን
መሳፍንት ቀትር ዘመን ነገ
ሥት፤ ተሳት ዘመን ከሀናት
ሠርክ ዘመን ሥጋዊ ነው።
አንድም ነግህ የተባለ ዘመን
አጻም፤ ሠለስት የተባለ ዘመን
አብርሃም፤ ቀትር ዘመን ሙሴ፤
ተሳት ዘመን ዳዊት፤ ሠርክ ዘ
መን ክርስቶስ፤ ቀደምት ይከው
ኑ ደኃርተ፤ ደኃርት ይከውኑ ቀ
ደምተ አለ። በአቤል ጊዜ ዩና
በሩ በዕለተ ዓርብ ያሉትን በዕ
ለተ ዓርብ ያሉት በአቤል ጊዜ
የነበሩትን ይሆናሉ። አንድም በ
ዓፀደ ነፍስ ያሉት በዓፀደ ሥ
ጋ ያሉትን በዓፀደ ሥጋ ያሉ
ት በዓፀደ ነፍስ ያሉትን ይሆ
ናሉ። አንድም ነግህ ዘመን ክር
ስቶስ፤ ሠለስት ዘመን ሐዋርያ
ት፤ ቀትር ዘመን ሰማዕታት፤ ተ
ሳት ዘመን ሊቃውንት፤ ሠርክ
ዘመን መነኮሳት ዘመን ሐዋር
ያትና ዘመን ክርስቶስ አንድ
ወገን ነው ብሎ። ሠለስት ዘመ
ነ ሰማዕታት ቀትር ዘመን ሊቃ
ውንት ሰአት ዘመን መነኮሳት
ሠርክ ዘመን ደኃርት ጸድቃን
በዕለተ ዓርብ ያሉት በዕለተ ምጽ
አት ያሉት በዕለተ ዓርብ ያሉ
ትን ይሆናሉ። አንድም ንሕነ
ሕያዋን የተባሉት ኢንበጽሐ
ሙ ለምውታን የተባሉትን ኢ

ንበጽሐሙ ለምውታን የተባሉ
ት ንሕነ ሕያዋን የተባሉትን
ይሆናሉ።

በእንተ ትንቢት ሣልሲት
ዘሕግማት።

፲፯ ወእንዘ የዓርግ ኢየሩሳሌም ነገ
ሥሐሙ ለ፲ ወደቁ አርዳኢሁ
አንተ በሕቲቶሙ። ማር ፲፱፻፪
ሉቃ ፲፰፻፱።

፲፮ ወደ ኢየሩሳሌም ሲወጣ አሥ
ራሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን
አስከትሏቸው ሄደ።
ወአግኑሶሙ እምፍኖት።
ከመንገድ ፈቀቅ አደረጋቸው
ሐተታ፤ ወቀደሞሙ በፍኖት
ደላል በማርቆስ፤ በፊት ያሉት
በኋላ ነው፤ በኋላ ያሉት በፊት
ነው። ሲሉ ቀድሟቸው ተገኝቷ
ል እንዲህ ሲሆን እምታለሁ
ደላል ብለውታል።

፲፭ ወይቤሉሙ ናሁ ነዓርግ ኢየ
ሩሳሌም።

፲፭ ኢየሩሳሌም እወጣለሁ።
ወይእንዝም ለወልደ እገለ እ
መ ሕያው።
ወልደ እገለ እመሕያውን ይይ
ዙታል ማለት እያዛለሁ።
ወያገብፅዎ ጎበ ሊቃናት ወጸ
ሐፍት።

ለሊቃናት ለጸሐፍት አሳልፈ
ው ይሰጡኛል።

ወይኳንንም በሞት።
ይሙት በቃ ይፈርዱብኛል።

፲፱ ወይሚጥውም ለሕዝብ።

፲፱ ለሕዝብ አሳልፈው ይሰጡኛል
ወይሳለቁ ላዕሌሁ።

ይዘብቁብኛል፤
ወይቀስፍዎ፤
እገረፋለሁ።

ወንጌል ዘግቲዎስ ።

ወይስቅልዎ ። እስቀላ
 ለሁ።
 ወይቀትልዎ።
 እዋታለሁ።
 ወይትነሣዕ በሣልስት ዕለት።
 በሶስተኛው ቀን እነሣለሁ አላ
 ቸው።

በእንተ ደቂቀ ዘብደዎስ።

- ፳ ወእምዝ መጽሐት ኅቤሁ እዋ
 ሙ ለደቂቀ ዘብደዎስ ምስለ
 ደቂቃ ማር ፲ ሰፎ።
- ፳ ከዚህ በኋላ የዘብደዎስ ልጅ
 ች እናት ማርያም ባውፍልያ
 ልጆችዋን አስከትላ መጣች።
 ወሰገደት ሎቱ እንዘ ትስክል
 እየማለደች ሰገደችለት። ሐተ
 ታ እንዲያው አይደለም ኢየ
 ሩሳሌም ሊወጣ ሆነ የሹመት
 ነገር አንድ ጊዜ ከተደላደለ በ
 ኋላ ያስቸግራልና ሂደሽ ተና
 ገራልን ለዘመድሽ ብለዋታል።
 ወይቤላ ምንተ ትፈቅዷ እግበ
 ር ለኪ።
 ምን ሳደርግልሽ ትወጃለሽ አ
 ላት።
- ፳፩ ወትቤሉ ረሲ ሊተ ከመ ደን
 በሩ እሉ ደቂቅየ ፩ዱ በየግን
 ከ ወ፩ዱ በፀጋምከ በመንግሥ
 ትከ።
- ፳፪ በነገሥህ ጊዜ እኒህ ልጆቼ አ
 ንዱ በቀኝህ አንዱ በግራህ እ
 ንዲቀመጡ አድርግልኝ ማለት
 አንዱን ቀኛዝማች አንዱን ግራ
 ዝማች በልልኝ አለችው።
- ፳፫ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
 ወይቤላ ኢተአምሩ ዘትስእሉ
- ፳፬ የምትለምኑትን አታውቁም ማ
 ለት የባለጸጋ ልጅ ኃዘን ቢነገ

ሩት አደን እንዲሉ እዋታለ
 ሁ እስቀላለሁ ብላችሁ ሹመት
 ሽልማት ትለምናላችሁ አለ
 ትክልኑ ሰትየ ጽዋዕ ዘእነ እስ
 ቲ ወጥምተተኒ ዘእነ እጠመ
 ቅ ትጠመቁ።
 በዚያውስ ላይ የኔን ጽዋ ትጠ
 ጣላችሁ የኔን ጥምቀት ትጠ
 መቃላችሁ ማለት እኔ የምም
 ተውን ሞት ትሞታላችሁ አላ
 ቸው። ሐተታ ጽዋዕ ጥምቀት
 አለው ሞቱን። ጽዋ በተራ እ
 ንደሆነ ሞትም በተራ ነውና
 ጽዋ እንዲያፋቅር ሞቱም ያ
 ፋቅራልና ጽዋ ፈጥኖ እንዲሠራ
 ለጥ ፈጥኖ ተነሥቷልና ወእሕ
 ፀረ ዕድሜ ለርእሱ እንዲል።
 ጥምቀት እንዲያነገ ሞቱም መ
 ንጽሒ ነውና።
 ወይቤልዎ እው ንክል።
 አምን ይቻለናል አሉት። ሐተ
 ታ ለጌታ የሚያድር ሰው ሞ
 ትህን ሞት ሕይወትህን ሕይወ
 ት አደርጋለሁ ማለት ልማድ
 ነውና። አንድም ለፍቅሩ ያሳሳ
 ሉ በፍቅሩ ይናደዳሉና።

፳፭ ወይቤሉሙ ጽዋዕየሰ ትሰትየ
 ወጥምቀትየኒ ትጠመቁ።

፳፮ ጽዋዩን ትጠጣላችሁ ጥምቀ
 ቲን ትጠመቃላችሁ ማለት ሞ
 ቲንስ ትሞታላችሁ።
 ወነቢረሰ በየግንየ ወበፀጋምየ
 አኮ እነ ዘእሁበ።
 በግራና በቀኝ መቀመጥ ግን
 የምሰጥ እኔ አይደለሁም ማለ
 ት ቀኛዝማችነት ግራዝማችነ
 ት የምሾም እኔ አይደለሁም
 ዘእንበለ ዘእስተዳለው ሉሙ አ
 ቡየ ዘበሰማያት።
 ሰማያዊ አባቲ ላዘጋጀላቸው

ለነገሥታት ነው እንጂ። አእም
 ር ከመ ልዑል ይኳንን መንግ
 ሥተ ደቂቀ እገለ እመሕያው
 ወዘፈቀደ ይሁብ እስመ ኢ
 ይሠየም መኩንን ዘእንበለ እ
 ምኅበ እግዚአብሔር ይል የለ
 ም ቢሉ አልመጣሁበትም ሲል
 እንዲህ አለ። አንድም በቀኝ በ
 ግራ ሁነን እንሰቀል ትላላች
 ሁን በቀኝ በግራ መሰቀል ለ
 ናንተ አይደለም ሰማያዊ አባቲ
 በትንቢት ላዘጋጀላቸው ለፈያ
 ታዊ ዘየግን ለፈያታይ ዘፀጋ
 ም ነው እንጂ። አንድም ትክ
 ልኑ ብለህ መልስ። በክብር እ
 ንኑር ትላላችሁን እንገዳህስ
 ወዲህ በክብር መኖር ለናንተ
 ብቻ አይደለም ለምዕመናን
 ሁሉ ነው እንጂ ወለዲያቶና
 ትኒ በፀጋው እንዲል።

፳፯ ወሰሚሥ ፲ቱ አንጉርጉሩ
 ላዕለ ቄቱ አጋው።

፳፰ አሥሩ ይኸን ሰምተው በሁ
 ለቱ ወንድማማቾች አሁኑ ዛሬ
 ስ ከዚህ አኑረውን ሹመት ይክ
 ሰሱበን ጀመር ብለው።

፳፯ ወጸውሥ እግዚእ ኢየሱስ
 ወይቤሉሙ ኢተአምሩት ከመ
 መኳንንቶሙ ለአሕዛብ ይኳን
 ንዎሙ ወግበይቶሙ ይቀንይ
 ዎሙ።

፳፯ ጌታ ጠርቶ አሕዛብን ነገሥታ
 ቱ እንዲገዟቸው ሹማቱ እ
 ንዲያዟቸው አታውቁምን አ
 ላቸው።

፳፯ ወለክሙስ አኮ ከግሁ።

፳፯ ለናንተ ግን እንዲህ አይደ
 ለም።

፳፯ ወባሕቱ ዘይፈቅድ እምኔክ
 ሙ ይኩን ግቢየ ይኩንክሙ

የግብርና ወንጌል።

ገብረ ወዘሂ ይፈቅድ እምኔ ከሙ ይኩን ሊቀ ይኩንከሙ ላዕከ።

፳፮ ከናንተ ወገን ገጋፍ ሊሆን የ ወደደ ሰው ተገጋፍ ይሁናች ሁ በላይ ሊሆን የወደደም አ ገልጋይ ይሁናችሁ እንጂ።

፳፯ እስመ ኢመጽአ ወልደ እን ለ እመሕያው ክርስቶስ ከመ ይትለዓከም ዘእንበለ ዳዕሙ ከመ ይትለዓከ ወየሀብ ነፍሶ ቤዛ ብዙኃን።

፳፰ ወልደ እንለ እመሕያው ክር ስቶስ ሊያገለግል እንጂ ሊያ ገለግሉት ቤዛ ሊሆን እንጂ ቤዛ ሊሆኑት አልመጣምና። እ ንዲህም ባለ ጊዜ ፍቅረ ሢ መትን አጥፍቶላቸዋል ሁለቱ እኖ የምንገዛቸው መስሉን ነው እንጂ የግንገዛቸው ከሆ ነ ሹመት ለምናችን ብለዋል አሥሩም የሚገዙን መስሉን ነው እንጂ የግደገዙንግ ከሆ ነ ቢሾሙ ምንዳችን ብለዋል።

፳፱ ወእንዘ ይወጽእ እምኢያሪከ ተለውዎ ሰብእ ብዙኃን።

፳፲ ከኢያሪከ ወጥቶ ሲሄድ ብዙ ሰዎች ተከተሉት።

በእንተ ዕውራን ዘኢያሪሆ።

፴ ወናሁ ደቱ ዕውራን ይነብሩ ጥ ቃ ፍኖት።

፴ ሁለት ዕውራን እነሆ ከመንገ ድ ባጠገብ ተቀምጠው ነበር። ወሰሚሾሙ ከመ እግዚእ ኢየ ሱስ የኃልፍ ጸርሑ። ጌታ ሲያልፍ ሰምተው አሰም ተው ተናገሩ።

ወይቤልዎ ተሣሃለን እግዚእ ወልደ ዳዊት።

የዳዊት ልጅ አቤቱ እዘንልን አሉት።

፴፩ ወሰብእስ ይጌሥዕዎሙ ከመ ያርምሙ።

፴፪ ሰዎች ግን ዝም በሉ ይሏቸ ው ነበር። ታምራት ይደረጋል ሰው ይላባል ወንጌል ትሰፋለ ች አሪት ትጠፋለች ብለው። ወአዕበዩ ጸሪኃ እንዘ ይብሉ ተሣሃለን እግዚእ ወልደ ዳዊት ባይን ዋዛ ብለው የዳዊት ል ጅ አቤቱ እዘንልን ብለው አ ሰምተው ተናገሩ።

፴፫ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ወጸ ውሾሙ።

፴፬ ለዕውር ርቆ መሄድ አይሆን ለትምና ቁዋ ጸራቸው። ወይቤሉሙ ምንተ ትፈቅዱ እግበር ለክሙ። ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ አላቸው።

፴፭ ወይቤልዎ ከመ ይትከሠታ አ ዕይንቲን።

፴፮ ዕውር ምን ይሻሃል ቢሉት ብ ርሃን እንዲሉ አቤቱ ንደና ችን ይበራልን ዘንድ እንወዳ ለን አሉት።

፴፯ ወእምሀርዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ጌታችንን አሳዘኑት።

ወገሠሦሙ አዕይንቲሆሙ። ንደናቸውን ዳሰሳቸው።

ወበጊዜሃ ነጸሩ። በዳሰሳቸውም ጊዜ አዩ።

ወተለውዎ። ለጊዜው በእግር ተከተሉት ፍጻሜው በግብር መሰሉት ከ

፳ አርድዕት ገብተው ተቂጠ ሩ። አንድም ወእንዘ ይወዕእ እምኢያሪከ ብለህ መልስ ከ ልዕልና ወደ ትሕትና በመጣ

ጊዜ ነበያት በግብር መሰሉት ወናሁ ደቱ ዕውራን ይነብሩ ጥቃ ፍኖት። ባሕታውያን ከ ዚህ ዓለም አፍኦ በምትሆን በበረኃ አሉ። ፍኖት ሐተታ እንዳለፈው፤ ምዕ ፩፣ ቀ፣ ፳፩። ባሕታውያንን ዕውራን አላቺ ው ከማየት ተከልክለዋልና። ምሥጢር ገና አልተገለጸላቸ ውምና፤ ወሰሚሾሙ ጌታ በ ጸጋ እንዲገለጥ ምሥጢር እ ንዲገለጥ አውቀው። ወይቤል ዎ ተሣሃለን፤ ምሥጢር ግለጥ ልን አሉት። ወሰብእስ። አጋን ንት ግን ገድላቸውን ያስተ ዋቸው ዘንድ መከራ ያጸኑ በቸው ነበር በማደሪያቸው ሰ ብእ አላቸው። ወአዕበዩ ጸሪ ኃ፤ የአጋንንትን ያር ታግሠ ው አመለከቱ። ወቆመ በጸጋ ተገለጠላቸው። ወይቤሉሙ፤ ም ን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ አላቸው። ከመ ይትከሠታ፤ ም ሥጢር ሊገለጥልን እንወዳለ ን አሉት። ወገሠሦሙ፤ ምሥጢ ር ገለጠላቸው። ወበጊዜሃ፤ ያን ጊዜ አወቁ። ወተለውዎ፤ ባሕ ታውያን በግብር መሰሉት።

ዘከመ ቦኦ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም።

ምዕራፍ ፳፩።

፩ ወቀረቦ ኢየሩሳሌም በጽሐ ቤተ ፋጌ እንተ ገቦ ደብረ ዘይት። ግር ፲፩ ፩። ሉቃ ፲፱ ፩ ፱።

፪ ወደ ኢየሩሳሌም ሊገባ በቀረ በ ጊዜ የደብረ ዘይት አጠገብ ከምትሆን ቤተ ፋጌ ደረሰ።

ወንጌል ዋናው ክፍል

በ ይላል ትግራ አጠገብ ሲል
ፋጌ ፎናና የተመሳቀለ ጉዳና
ግለት ነው።

ወሰቤሃ ፈነወ እግዚእ ኢየሱስ
ስደተ እምአርዳኢሁ።

ያን ጊዜ ጌታ ከደቀ መዛሙርቱ
ሁለቱን ላከ።

ወይቤሉሙ ሐሩ ሀገረ ዘቅድሜክሙ።

በፈታችሁ ወዳለ ሀገር ሂዱ።
ወይለተ ጊዜ ትረክቡ ዕድገት
ተዕሥርተ ምስለ ዕዋላ።

ያን ጊዜ አሀያ ከውርንጭላዋ
ጋራ ታስራ ታገኛላችሁ።

ፍትሕዎን ወአምጽእዎን ሊተ።
ፈታችሁ አምሙልኝ አላቸው
ሐተታ ሰው ሁሉ ከግዕሠረ
ኃጢአት የሚፈታበት ጊዜ እንደደረሰ
ለማጠየቅ።

ወእመቦ ዘይቤለክሙ ምንተ
ትገብሩ።

ምን ታደርጋላችሁ የሚላችሁ
ሰው ቢኖር።

በሉ እግዚአሙ ይፈቅድሙ።
ጌታቸው ይሻቸዋል በሉ በተፈጥሮ
ጌታቸው ነውና እንዲህ አለ።

ወበጊዜሃ ይፈንወክሙ።
ያን ጊዜ ያሰናበቷችኋል።

ወዝ ክሉ ዘክነ ከመ ይተፈጽም
ዘተብህለ በነቢይ በልዋለወለተ
ጽዮን ነዋ ንጉሥኪ ጸድቅ ወየዋህ
ይመጽእ ሳቤኪ እንዘ ይፃፃን
ዲበ ዕድገት ወዲበ ዕዋላ።

ይህ ሁሉ የተደረገ ጸድቅ የባሕርይ
አምላክ የዋህ ኃጻጌ በቀል ንጉሥሽ
በዕዋል በእድገት ተቀምጦ
ይመጣል ብላችሁ ለጽዮን
ልጅ ንገሯት ብሉ

ነቢዩ የተናገረው ቃል ያደርሰው
ይፈጽም ዛንድ ነው። ሐተታ ወለት
እስራኤል ናቸው ጽዮን ኢየሩሳሌም
ናት። በሀገሪቱ ሰዎቹን መናገር
ነው ልጅ ያግራ ልጅ የጉጃም
እንዲሉ እንድም ወለት አይለወጥም
ጽዮን ሕግ ናት እናት ልጅ ቸዋን
ሠርታ ቀጥታ እንድታሳድግ
ሕግም ሕዝቡን ሠርታ ቀጥታ
ታናራለችና። ቃለ ነቢያት ያለ
እንደሆነ አያሳትትም በልዋለወለተ
ጽዮን ያለ ኢሳይያስ ይመጽእ
ንጉሥኪ ያለ ዘካርያስ ነውና።
ቃለ ነቢይ ያለ እንደሆነ የሁሉ
ሰም ነውና። ቃለ ኢሳይያስ ይላል
አብነት ኢሳይያስ እንደ አባት እንደ
መምር ዘካርያስ እንደ ልጅ
እንደ ደቀ መዝሙር ናቸውና።

ወሐዊሮሙ አርዳኢሁ ገብሩ በክመ
አዘዘሙ እግዚእ ኢየሱስ።

ሱስ ወአምጽእ ሉቱ ዕድገት ተ
ምስለ ዕዋላ።

ደቀ መዛሙርቱ ሂደው እንደ አዘዛቸው
አደረጉ። አሀያ ከውርንጭላዋ ጋራ
አመጡለት።

ወረኃኑ አልባሲሆሙ ላዕሌሆን።

ልብላቸውን ጉዞታቸውን ሐተታ ከርቻ
ይቂረቀሩልል ልብሰ አይቂረቀሩልል
ምና የግትቂረቀሩል ሕግ ሠራሁላቸሁ
ሲል። እንድም ልብሰ በአካል ያለውን
ነውር ይሠውራል። እንተም ከባቲ
አበሳ ነህ ሲሉ።

ወተዕዕነ እግዚእ ኢየሱስ ዲቤሆን።

በሁለቱም ጌታ በጥባብ ጌዜ

ተተመጠባቸው ሐተታ ከኢየሩሳሌም
እስከ ቤተ መቅደስ፤ ሺኔ ምዕራፍ
ነው። ሺኔቱን በእግሩ ሂዶ ሁለቱን
በእድገት ሂደል በዕዋል ሁኖ ቤተ
መቅደስን ሮ ጊዜ ዙሯል። የሰሰትነት
ምሳሌ፤ አሥራራቱን በእግሩ መሄዱ
፤ ቃላት ፪ቱ ኪዳናት ኪዳን ኖሳ
ክህነተ መልክ ጸደቀ ግዝረተ
አብርሃም ጥምቀተ ዮሐንስ ነው።
እንድም ፩ቱን ሽህ ከምስት መቶ
ዘመን ባራት ባራት መቶ ዘመን
ቢቆጽሩት አሥራራት ሊሆን መቶ
ይጉድለዋል፤ ይህ ሲፈጽም ሰው
እንደሆነ ለማጠየቅ ባሀያ መቶ
መጡ ስለምን ቢሉ። ትንቢቱ
ምሳሌው ሊፈጽም። ትንቢት አጠፍሶ
ሠረገላ እምኢፍሬም ወአፍራሰ
እምይሁዳ ተብሎ ተነግሯል።
ምሳሌም ቀድሞ አባቶቹ ነቢያት
ዘመነ ጸብሐ የሆነ እንድሆነ በፈረሰ
ተቀምጠው ዘገር ነጥቀው ይታያሉ
ዘመነ ሰላም የሆነ እንደሆነ ባሀያ
ተቀምጠው መነሳንስ ይዘው ይታያሉ
ና ዘመነ ሰላም ደረሰ ሲል ትንቢቱን
በወቀ አናግሯል ምሳሌውንም
እንጅ በወቀ አስመስሏል ምሥጢሩ
እንደምነው ቢሉ ባሀያ የተተመጠ
ሸቸቶ አያመልጥም አሳዶም አይገዛም
እሱም ካልሹኝ አልገኝም ከሹኝም
አልታጣም ሲል። እንድም እሉ ከመ
እንተ አድግ ነፍስተሙ እንዲል።
በንጹሐን መሐይምናን አድረባቸው
እኖራለሁ ሲል። ዕድገት የእስራኤል
ምሳሌ የሠረገላ ቀንጩ መሸከም
የለመደች እንደሆነች

የግድም ወንጌል ፡

እስራኤልም ሕገ መጠበቅ ለ
ምደዋልና ፅዋል የአሕዛብ ቀ
ንበር መሸከም ያለመደች እን
ደሆነች አሕዛብም ሕገ መጠበ
ቅ ያለመደ ርዥሙና ልም ዕድ
ገት የአሪት ፅዋል የወንጌል ም
ሳሌገድገት ቀንበር መሸከም
የለመደች እንደሆነ አሪትም የ
ተለመደች ሕገ ናትና ፅዋል ቀ
ንበር መሸከም ያለመደች እን
ደሆነች ወንጌልም ያልተለመ
ደች ሕገ ናትና።

፩ ወዘደብዘተ ሕዝብ ነጸቶ አል
ባሲሆሙ ውስተ ፍኖት።

፪ የሚበዘተ ሕዝብ ልብሳቸውን
በጎሳና አነጠቱ ፡ ሐተታ ስንኳ
ን ላንተ ለተቀመጥህበት አህ
ያ መሬት መርገጥ አይገባትም
ሲሉ ፡ አንድም በኢዩ ልማድ
ኤልሳፅ ከደቂቀ ነቢያት አንዱ
ን ቀርጎ ቅብውን ይዘህ ሂደህ
ኢዩን ተብተህ አንገሠኸው ፈ
ጥህ ና ከሰው ጋራ አትጫወ
ት ብሎ ላከው ። በኢድ ኢዩን
ከባልንጀሮቹ ጋራ ሲጫወት
ባደባባይ ተቀምጦ አገኘው
ብየ መልእክት አለው ። እምኔ
ኑ አምላብ መኑ አለው ከ
ኖን ነው ከሌላ ቢለው ጎቤክ
መልእክ ከንተ ተልኬ መጥ
ጽእሱ አለው ። ከአልፍኝ ያዘ
ቅ ገባ ከመዝ ይቤ አምላክ
እስራኤል ቀባፅኩክ ትንግሥ
ላፅላ ሕዝብየ እስራኤል ብሎ
ቀጭቅ ራሱ ሄደ ። ኋላ ኢዩ
መጣ ምን አለህ ንገረን አሉ
ት ። ኢተአምሩት ከመ በክ ይ
ዘዋፅ ዝ ብሏሊ ። ይህ ሰው ሞ
ባ ፈላጊ እንዲናገር አታውቅ
ምን አላቸው ዕውቀትን ንገረን

አሉት፤ ንገረንግ ካላችሁኝ ትንገ
ግለህ ብሎ ተብቶኝ ሄደ አላቸ
ው እኛስ ሌላ ምን እንሻለን ብ
ለው እኩሌቶቹ አንጽፈዋል እ
ኩሌቶቹ ጋርደዋልና በዚያ ል
ማድ። ወካል፡፡፻፯ ይመ

ትሩ አፅፁቀ እምውስተ ዕፅው
ወይነጽፋ ውስተ ፍኖት።

ሌሎችም ቅጠል እየቂረጡ ከ
መንገድ ያነጥፉ ነበር ። ሐተታ
ሰሌን ነው ያሉ እንደሆነ አ
ብርሃም ይስሐቅን ይስሐቅ ያ
ዕቆብን በወለዱ ጊዜ፤ እስራኤ
ል ከግብፅ በወጡ ጊዜ፤ የዲ
ት ሆሎ፡፡፸፭ እንደሆነ በገደለች ጊ
ዜ፤ ሰሌን ቂርጠው ይዘው አ
መስገነዋልና በዚያ ልማድ ።
እንድም ሰሌን እጅኸም ነው
ትእምርተ ኃይል ትእምርተ
መዊዕ አለህ ሲሉ ። ላሳት አይ
በላውም ለብልዖ ይተወዋል፤
ባሕርይህ አይመረመርም ሲሉ
ተምር ነው ያሉ እንደሆነ ተ
ምር ልዑል ነው ። ልዑል ባሕ
ርይ ነህ ሲሉ ፍሬው አንድ
ነው ። ሞህደ ባሕርይ ነህ ሌሉ
ፍሬው በእጅህ የተከበበ ነው
ባሕርይህ አይመረመርም ሲሉ
ዘይት ነው ያሉ እንደሆነ ዘ
ይት ጽኑዕ ነው ጽኑዓ ባሕር
ይ ነህ ሲሉ ። ብሩህ ነው ብሩ
ሃ ባሕርይ ነህ ሲሉ ። መሥዋ
ፅት ነው ። መሥዋፅት ትሆና
ለህ ሲሉ ።

፫ ወሕዝብሰ እለ ይመርሁ ወእ
ለሂ ይተልዉ ይጽርኑ ወይ
ብሉ ሆኅዕና ለወልደ ዳዊት።
መዝ ፻፲፯ ፳፯ ። ግር ፲፭ ፳፻
ሉቃ ፲፱ ፴፪።

፬ በፊት በኋላ ያሉ ሕዝቦች

ለዳዊት ልጅ መድኃኒት መባ
ል ይገባዋል አሉ ። ሐተታ፤ ይ
ተልዉ አፅሩግ ይመርሱ ሕ
ፃናት ይተልዉ ሕፃናት ይመ
ርሱ አፅሩግ ይተልዉ ሐዋ
ርያት ይመርሱ ነቢያት ዕልፍ
ቅድሚሁ ዕልፍ ድንገሬሁ ። ጳጵ
ቃን በየግኑ ተነሳሕያን በፀ
ጋሙ እኒህ ሁሉ ለዳዊት ል
ጅ መድኃኒት መባል ይገባዋል
እያሉ አመሥግነዋል ።
ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግ
ዚአብሔር ።

በእግዚአብሔር ስም ግለት
እግዚአብሔር ነኝ ብሎ እግ
ዚአብሔር በወጣለት ስም በ
ስምዓ እግዚአብሔር እግዚአ
ብሔር መስክርለት የመጣ እ
ሱ መርገመ ሥጋ መርገመ
ነፍስ የሌለበት በረከተ ሥጋ
በረከተ ነፍስ የሚያድል ነው
አሉ።

ሆኅዕና በአርያም ።

በሰማይ ያለ መድኃኒት ነው
ወበዊያ ኢየሩሳሌም ተሀው
ከት ዙላ ሀገር እንዘ ትብል
መኑ ውለቱ ።

፩ በኢየሩሳሌም ከተማ በገባ ጊ
ዜ ይህ ግንው ብላ ከተማ
ጸቱ ተደረፀች የፈቱ ብርሃ
ን ፀሐይን ሲበዘብዛት አይታ
የሕፃናትን ምስጋና ሰምታ ።

፪ ወደሌሉ ሕዝብ ዝንቱ ውለ
ቱ ኢየሱስ ዘእምናዝሬት ዘገ
ሊላ ። ግር ፲፭ ፲፭ ። ሉቃ ፲፱፤
፵፭ ። ዮሐ ፪ ፲፱።

፫ ሕዝቡ የገሊላ ክፍል በምት
ሆን በናዝሬት ያደገ ኢየሱስ
ነው አሉ ።

ወንጌል ዘግቲዎስ ፤

ዘክሙ ሰደደሙ ኢየሱስ ለ
እለ ያረከሱ ቤተ መቅደስ።

፲፪ ወቦኦ እግዚእ ኢየሱስ ውስ
ተ ቤተ መቅደስ።

፲፫ ጌታ ከቤተ መቅደስ በገባ
ጊዜ።

ወሰደደ ዘሉ እለ ይሰይሙ ወ
ይላየሙ ውስተ ቤተ መቅደስ
የሚሸጡትን ሁሉ አስወጣ
ግለት ገበያውን ፈታ።

ወገፍትፃ ግዕዳቲሆሙ ለመወ
ልጣን።

ብሩን ለወርቅ ወርቁን ለብር
የሚለውጡበትን ስፍራቸውን
አፈረሰባቸው።

ወመናብርቲሆሙ ለእለ ይሠይ
ሙ ርግብ ገንጸለ።

ርግብ የሚሸጡትንም ወንበራ
ቸውን ገለበጠባቸው። ሐተታ
የክተግ ቅሬ በወንበር ተቀም
ጣ ዶር እንድትሸጥ እንኩም
ዳንጤ ወምበር አላቸው ከዚ
ያው ላይ ሁነው ርግብ ይሸጣ
ሉና።

፲፫ ወይቤሉሙ ጽሑፍ ቤትየሰ
ቤተ ጸሎት ይሰመይ። ኢላፃ፤
፤ ኤር፤፤ ፲፩ ሉቃ ፲፱ ዓ፤።

፲፪ ቤቲ ቤተ መቅደስ የጸሎት
ቤት ይባላል የሚል ጽሑፍ
አለ። ወእንትሙሳ ረሰደኸም
በግተ ፈያት ወሰረቅት።

እናንተ ግን የሴባ ዋሻ የወን
በደ ጋሻ አደረጋችሁት። ገበያ
ከሆነ ግን የተሠረቀውን የተ
ቀጣውን ይሸጡበታል ይለው
ጠብቃልና እንዲህ አለ። እን
ድም ገሰያው የሕዝቡ ነው
ያሉ እንደሆነ ሁለቱን ቅጽር

ወደ ውስጥ እንዲገቡ ቅጽር
ወደ ውጭ አድርገው ገበያ አ
ድርገዋል ስለምን ቢሉ ቀረ
ጥ ፈርተው። ከዚያ ገብተው
አይቀርጧቸውም ቢሉ አይገ
ቡባቸውም እንደ ሕጋቸው ይ
ገዟቸዋል እያወጡ ይሸጣሉ
እንድም ድል ገበያ ሲሆን አ
ጀም ያስፈራ ነበርና ዘግቶ
ለመዋጋት። የካሕናት ክልክል መ
ስክ አለ ከካሕናት እንዲ የሚ
ያስወገሽ ልብስ ለብሶ ወደ ከ
ብቱ ሂዶ ይቆግል ወገሽቶ ይ
ገባል አውጥቼ ለውሰድ ያለ
እንደሆነ ከል የገባ አይነጣ
ቤተ መቅደስ የገባ አይወጣ
እያሉ በምክንያት ያስቀሩባቸ
ዋልና እንዲህ አለ። ገበያው የ
ካህናቱ ነው ያሉ እንደሆነ ከ
ምስተኛው ቆመ ብእሲ አድ
ርገውታል። ለመሥዋዕት ይሆና
ል ብሎ የሰበሰቡን ክሩቅ አገር
ነድቶ ይዞ ይመጣል፤ ከመንገድ
ይከሳበታል እመቦ ዘበ ገዝር ሠ
ናይ ዘያበውዕ በግን ንዉረ ርጉ
ም ውሐቱ ትላለች አፊት ይኸን
ለምን አመጣኸው ይሉታል
እኔስ የሰበሰቡን ነበር ያመጣሁ
ት ከመንገድ ከሳብኝ እንጂ
ይላል ቅንነቱግ ካለ የሰበሰባኛ
አለ በንድ ሁለት ለውጠህ አ
ትሠዋም ይሉታል እኚ ብሎ
ለውጦ ይሠዋልና። ቀዱ ወርቅ
ያጣ እንደሆነ ነጭ ወርቅ ይዞ
ይመጣል፤ ለምን ይኸን አመ
ጣህ ይሉታል ቀይ ወርቅ በጣ
ነው እንጂ ይላል ቅንነቱግ
ካለ ከኛ ቀይ ወርቅ አለ በን
ድ ሁለት አትሰጥም ይሉታ
ል እንዲህ እያሉ ሁለተኛ ይ

ቀበሉታልና እንዲህ አለዘ
ወመጽኡ ገቤሁ ዕውራን ወ
ሐንካሳን በቤተ መቅደስ።

፲፱ ጌታ በቤተ መቅደስ ሳለ ዕው
ራን ሐንካሳን መጡ።
ወአሕየምሙ።
አዳናቸው።

፲፭ ወሶበ ርእዩ ሊቃነ ካህናት ወ
ጸሐፍት መንክረ ዘገብረ ወደ
ቂቅኒ እንዘ ይጸርት በቤተ መ
ቅደስ ወይብሉ ሆግዕና ለወ
ልደ ዳዊት።

፲፮ ሊቃነ ካህናት ጸሐፍትም ያደ
ረገውን ታምራት አይተው ለ
ዳዊት ልጅ መድኃኒት መባል
ይገባዋል ብለው ሲያመሰግኑ
የሕፃናቱንም ምስጋና ሰጥተው
ኢሐወዘሙ።

ደስ አላሰኛቸውም። ኢሐወዘኒ
ሶበ ሞቱ። ኢሐወዘኒ ስዕጣጌ
አፋክሙ እንዲል።

፲፯ አላ እንጉርጉሩ።
አዘኑ እንጂ፤

ወይቤልዎ ኢትሰምዕኑ ዘይብሉ
እሉ ሕፃናት። መዝ ፩ ፪።

፲፻ እኒህ ሕፃናት የሚሉትን አቶ
ሰግምን አሉት።

ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ
አወ።

አምን እስግለሁ ይገባኛል ብሎ
ነው እንጂ አላቸው።

አልቦሁ አመ እንባብኸሙ ዘ
ይቤ እምአፈ ደቂቅ ወሕፃናት
አስተዳሉክ ስብሐተ።

እንዲገባኝግ ለማጠየቅ ከልጄ
ች ከሕፃናት አፍ ምስጋና አ
ዘጋጀህ ያለውን የተመለከታ
ችሁበት ጊዜ የለም አልተመ
ለከታችሁም አላቸው። ሐተታ
ደቂቅ የመንፈቅ ያመጥ ሕፃ

የግጥም ወንጌል

ናት ያመት ከመንፈቅ የሁለት
 ዓመት። አንድም ደቂቅ ያርባ
 የሰግንያ ቀን ሕፃናት የመን
 ፈቅ ያመት ናቸው። ለነዚህ መ
 ሥዋዕት ሊሰጠላቸው ዕጉለ ር
 ገብ ዘውገ ግዕዝ ይዘውላቸ
 ው ወጥተዋል ሕፃናትም እና
 ት አባታቸውን ተከትለው ወ
 ጥተዋል አዕባን ሲያመሰግኑ
 አይተው ከፍቶቻቸው ትከሻ
 እየወረዱ ሰሌን እየቋረጡ ይ
 ዘው አመስግነዋል ።

፲፮ ወኃደሳው ወወጽአ አፍአ እም
 ሀገር ወወአ ቢታንያ ወቤተ
 ሀዩ።

፲፯ ትቷቸው ከከተማ ወጥቶ ቢታ
 ንያ ገብቶ አደረ።

በእንተ በለስ ዘተረገመት ።

፲፰ ወደቢሐ እግዚአ ኢየሱስ እን
 ዘ የግርግ ሀገረ ርዝብ፤

፲፰ ግለሳ ወደ ከተማ ሲወጣ ተረብ

፲፱ ወርአየ ዕፅ በለስ በፍናት፤ ግር
 ፲፩ ፲፫፤

፲፱ በመንገድ ዕፅ በለስን አየ፤
 ወሐረ ጎቤሃ ይንግእ ፍሬ አ
 ምኒሃ፤

ፍሬ ባንሻባት ብሎ ወደቢ ሄደ
 ወአልቦ ዘረከበ ውስቲታ ዘእ
 ንበለ ቂፅል ባሕቲቱ፤

ከቅጠል ብቻ በተር ፍሬ አላ
 ገንባትም፤

ወይቤላ ኢይኩን ፍሬ እም
 ዕቲትኪ ልግለም፤

እንግዲህ ወዲህ ሲዘላለም ፍሬ
 አይገኝባሽ ብሎ ረገማት፤

ወየባሕት በጊዜሃ ይሕቲ ባለስ፤
 ያን ጊዜ ፈጥሮ፤ አንድም በም
 ትለውልምበት ጊዜ ደረቀች

ሐተታ በግርቆስ እስመ ኢኮ
 ነ ጊዜሁ ለበለስ ይላል ሊቁም
 እስመ መዋዕለ ክረምት ውሐ
 ቱ ይላል፤ እንደሌለ ያውቅ የለ
 ም ቢሉ አንዳንድ በዙረ በለስ
 አይታጣም ብሎ ያው ቅሉ እ
 ንደሌለ ያውቅ የለም ቢሉ አ
 ላዋቂ ሥጋን እንደ ተዋሃደ
 ለግጠየት፤ አኮ ኢያእምሮ ገቡ
 ዓተ አላ ከመ የሀብ መካነ ለ
 ጥንተ ትስብአቱ ዘኢየሱምሮ ገ
 ቡዓተ እንዲል፤ አንድም አው
 ታለሁ ብሎ ሥራውን አይተ
 ውምና በዚያው ሥራውን ለ
 መሥራት፤ አንድም ወደቢሐ ብ
 ለህ መልስ፤ ሰው በሆነ ጊዜ
 ሰው ሁኖ ሲያስተምር ከሰው
 ፍቅር ተረብ ወርአየ ዕፅ በለስ
 እስራኤልን በኢየሩሳሌም አገ
 ጝ በለስ ዘይቤ ቤተ እስራኤ
 ል አውጥቶ እንዲል፤ ወሐረ
 ሃቤሃ፤ ሃይማኖት ምግባር ባገ
 ገባቸው ብሎ ሄደ፤ አላገኘባቸ
 ውም፤ በእንበለ ቂፅል ባሕቲቱ
 እስራኤል ከመባል በተር እስ
 ራኤል መባል ብቻ ነው እን
 ጂ ወይቤላ ኢይኩን እንከ ፍሬ
 ደግሰው እንዳይገኝባሽ ብሎ ረ
 ገማት ወየባሕት፤ ያን ጊዜ ደግ
 ቆው ወፋ። ምንው እስጢፋኖ
 ስ አውሎስ ኤሊፋንጉስ ፲፱ ዕ
 ልፍ ካራት ሼህ ሰግዕታት ሕፃ
 ናት የተገኙ ከእስራኤል አይደ
 ላም ቢሉ ከኒህ በተር ሲል ነው
 አንድም መልስ አፅትን በዚ
 ህ ዓለም ሰፍኖ አገኛት፤ ወሐ
 ረ ጎቤሃ፤ ፈጣሪ ሕገ ተባለ ።
 ወአልቦ ዘረከበ ዘእንበለ ቂፅ
 ል፤ ፈጣሪ ሕገ ከመባል በተ
 ር ደገነትን አላደረገባትም።

ወይቤላ ኢይኩን ፍሬ፤ ባንቺ
 ድገነት አይደረግ አላት። ወየ
 ብሰት፤ አራት ፈጥሮ አለፈች።
 አንድም ወርአየ ዕፅ በለስ ብለ
 ህ መልስ የበለስ ቅጠል ሰፊ
 እንደሆነ ኃጢአትን በዚህ ዓ
 ለም ሰፍኖ አገኛት። አንድም
 በለስ ሲበሉት ይጣፍጣል ቆይ
 ቶ ይከመጥጣል። ኃጢአትም ሲ
 ሠሩት ደስ ያስኖል ኋላ ያሳዝኖ
 ልኖ። ወሐረ ጎቤሃ፤ ኃጥእ ተባለ
 ወአልቦ ዘረከበ፤ ኃጥእ ተመባል
 በተር ኃጢአት አልሠራም። ወይ
 ቤላ ኢይኩን እንከ ፍሬ፤ ባን
 ቺ በመጣ ፍጻ የሚያዝ አይ
 ኑር አላት። ወየብሰት፤ ኃጢአት
 ም ፈጥሮ ጠፋች። በአንፃረ በ
 ለስ ረገማ ለኃጢአት እንዲል።

በእንተ ትውክልት ገብ
 እግዚአብሔር።

፩ ወርአየው አርዳኢሁ አንከሩ
 ወይቤሉ እር በጊዜሃ የብሰት
 በለስ። ግር ፲፩ ፩።

፩ ደቀ መዛሙርቱ አይተው በም
 ትለውልምበት ጊዜ ፈጥሮ እን
 ደምን ደረቀች ብለው አደነቱ።

፳፩ ወአውሥአ ወይቤሉው አማን
 አብለክው ከመ እመ ብክው
 ሃይማኖት ወኢትናፍቱ አኮ
 ከመ ዕፅ ባሕቲቱ ዘትጥብሩ
 ማቲ ፲፮ ፲፱

፳፩ ሃይማኖት ቢፍራችሁ በቅጠራ
 ጠሩ እንጦት ብቻ አደርቃ
 ችሁ አትተሩም ጠጹ በውጥ
 ት እንገራችኋለሁ።

አላ ለዝንቀጂ ደብር እመ ት
 ብልም ፍልስ ወተወረው ው
 ስተ ባሕር ይትገዛር ለክው።
 ይኸንም ተራራ ከዚህ ተገሥ

ወንጌል ዘግቲዎስ።

ተህ ከባሕር ግባ ብትሉት ይ
ደረግላችኋል እንጂ ታሪክ እ
ንዳለፈው ም ፲፮ ቀ፡፩።
፳፪ ወክሎ ዘሰለልከሙ በጸሎት
እንዘ ትትአመኑ ትነሥኑ።
ግቲ ሄ ሄ ግር ፲፩ ጽ፱ ዮሐ ፲፱
፲፫ ፲፮ ጽ።
፳፪ በሃይማኖት ጸንታችሁ የለሙ
ናችሁትን ሁሉ ታገኛላችሁ።

ዘከመ ተስእሎሙ እግዚአ ኢ
የሱስ በእንተ ጥምቀተ ዮሐንስ
፳፫ ወበዊያ ቤተ መቅደስ እንዘ ይ
ግረር መጽኡ ገቤሁ ሊቃነ
ካህናት መመላህቅተ ሕዝብ ወ
ይቤልዎ በመበሕተ መኑ ትገ
ብር ዘንተ።
ግር ፲፩ ጽ፮ ሉቃ ፳፪፡
፳፫ ከቤተ መቅደስ ገብቶ ሲያስተ
ምር ሊቃነ ካህናት የሕዝቡም
አለቆች መጥተው ይህን የም
ታደርግ ከምድራውያን ነገሥ
ታት ከሌዋውያን ካህናት ወገ
ን ያይደለህ ገበያውን መፍታ
ትህ ግን አስናብቶህ ነው።
ወመኑ ወሀበክ ዘንተ ሥልጣነ
በግን ሥልጣን ነው አሉት።
፳፪ ወአውሥኦ። መለሰ
ወይቤሉሙ እሴአለክሙ አነ
ሂ አሐተ ቃለ።
፳፪ እኔም አንድ ነገር አጠይቃች
ኋለሁ አላቸው። ሐተታ ቢጠ
ይቁት መመለስ ነው እንጂ
መጠየቅ ይገባልን ቢሉ ቅ
ድግያ አለኝ ሲል ነው ምሳ
ሴ በግዕን ጠይቋቸው አልመ
ለሱለትም ነበርና። አንድም አ
ንደ ምላሽ ያለ ጥያቄ ነው።
እምከመ ነገርከሙኒ አነሂ አ

የድግከሙ በአይ ሥልጣን እ
ገብር ዘንተ።
የነገራችሁኝ እንደሆነ ገበያው
ን የምፈታ በግንም ሥልጣን
እንደሆነ እኔም እነገራችኋለሁ
፳፪ ጥምቀቱ ለዮሐንስ እምአይቲ
ውአቱ፤
፳፪ የዮሐንስ ጥምቀት ከወደት ነ
ው ግለት ዮሐንስ ግስተግሩ
በግን ፈቃድ ነው።
እምሰማይኑ ወግረመ እምሰብእ
ከሰማይ ነውን ግለት በእግዚ
አብሔር ፈቃድ ነውን፤ ወይስ
በሰው ፈቃድ ነው አላቸው
ወሐለዩ በበይናቲሆሙ ወይቤ
ሉ።
እስበላቸው እንዲህ አሉ፤
፳፪ እመ ንብሉ እምሰማይ ይብለ
ነ በእር ዘኢአመንክምም፤ ግቲ
፲፱ ፲፭፡ በእግዚአብሔር
፳፪ ፈቃድ ነው ብንለው ምነው
ያላመናችሁበት ይለናል፤
ወእመ ንብሉ እምሰብእ ንፈ
ርሆሙ ለሕዝብ፤
በሰው ፈቃድ ነው ብንለው
ሕዝቡን እንፈራለን።
እስመ ከመ ነቢይ ይሬስዎ
ለዮሐንስ በኅቤሆሙ
ዮሐንስን እንደ አባት ያከብሩ
ታል እንደ መምር ያፍሩታልና
ወአውሥኡ መለሱ።
፳፪ ወይቤልዎ ለእግዚአ ኢየሱ
ስ ኢነአምር።
፳፪ አናውቅም አሉት።
አነሂ ኢያየድግከሙ በአይ ሥ
ልጣን እገብር ዘንተ።
ገበያውን በግንም ሥልጣን
እንደ ፈታሁት እኔም አል
ነገራችሁም አላቸው።
፳፪ ወምንተ ትብሉ።

፳፪ ምን ትፈርዳላችሁ። ብእሲ
ቦቱ ቆቱ ደቂቅ አኃው ላንድ
ሰው ሁለት ልጆች አሉት።
ወይቤሉ ለቀዳማዊ ሐር ወ
ወልድዮ ተቀነይ ዮም ውስ
ተ ዓፀደ ወይንዩ።
ታላቁን ልጁን ልጄ ዛሬ ሂ
ደህ ወይን ጠብቅ አለው።
፳፪ ወአውሥኦ ወይቤ አሆ እግ
፳፪ ዚእየ። እሺ አለው።
ወኢሐረ።
ሳይሄድ ቀረ።
፴ ወለክልውኒ ይቤሉ ከግሁ።
፴ ታናሹን ሂደህ ወይኑን ጠብ
ቅ አለው።
ወይቤ እንብዩ።
አይቻለኝም አለ።
ወእምድገረዝ ነስሐ ወሐረ።
ከዚህ በኋላ ያባቲን ትእዛዝ
አፈረሰሁን ብሎ ሂደ።
፴፩ መኑ እንክ እም፪ሆሙ ዘገ
ብረ ፈቃድ አቡሁ።
፴፩ እሄዳለሁ ብሎ ከቀረውና አ
ልሄድም ብሎ ከሄደው ያባ
ቱን ፈቃድ የፈጸመ ግነው
አላቸው።
ወይቤልዎ ደኃራዊ።
ታናሹ ነዋ ታላቁማ ዘበተበ
ት እንጂ አደረገለትን አሉት።
ሐተታ፤ ታላቅ ልጅ የተባሉ
ጸሐፍት ፈረሰውያን። ታናሽ
ልጅ የተባሉ ኃጥአን መጸ
ብሐን ናቸው። እሄዳለሁ ብሎ
እንደ ቀረ አሪትን ተቀብለ
ው በወንጌል ሳያምኑ ቀርተ
ዋል። አልሄድም ብሎ እንደ
ሄደ ኃጥአን መጸብሐንም ሕ
ጉን ካፈረሱ በኋላ በወንጌ
ል እምጥልና።
ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ

የግቴዎስ ወንጌል።

አግን እብላክሙ ከመ መ
እብሐን ወዘግውያን ይቀድ
ሙክሙ በዊላ ውስተ መ
ንግሥተ እግዚአብሔር።

ኃጥአን መጸብሐን ቀድመዋ
ችሁ መንግሥተ ሰማይ ይ
ገባሉ ብዬ እንዲገቡ በው
ነት እነግራችኋለሁ። መከተሉስ

አለና እንዲህ አለ ቢሉ ቢያ
ምኑ እንዲያገባቸው ለማጠየቅ

፴፪ እስመ መጽአ ጎቤክሙ ዮ
ሐንስ በፍናተ ጽድቅ ወኢ
አመንክም።

፴፫ ዮሐንስ ወንጌልን ቢያስተም
ር አንቀበልህም ብላችሁታልና
ወመጸብሐንስ ወዘግውያን
አምንም።

ኃጥአን መጸብሐን ግን አም
ነውታልና።

ወአንትሙስ ርኢክሙሂ ኢነ
ሳሕክሙ።

እናንተ ግን አይታችሁ አላመ
ናችሁም።

ድኅረ ለአሚን ቦቱ ።

ኋላ ለማመን። አንድም ድኅረ
ከመ ትእመኑ ቦቱ። ኋላ ታም
ኑበት ዘንድ። አንድም ነሳሕክ
ሙ ድኅረሁ ለአሚን፤ ከማመ
ን ወደኋላ አፈገፈጋችሁ። አን
ድም ድኅረኑ፤ ኋላ ታምኑበታ
ላችሁን። ድኅረስ ተአምኑ ቦቱ
ኋላ ግን ታምኑበታላችሁ እፎ
ኑ ርኢይ ታመጽእ አሚን፤ እን
ዲል፤ እፎ ከነ ወልደ እገለ እ
መሐያው ይሉታልና።

በእንተ እኩያን ገባዕት።

፴፫ ወይቤሉሙ ካልዕተምሳሌ ስ
ምዑ። ኢሳጳ ጳ ኤር

፪ ጳጳ ግር ፲፪ ጳጳ፡ ሉቃ ጳ ፱።
፴፫ ጳጳ፡ ሉቃ ስሙ። ብእሲ

በዓለ ቤት ተከለ ዓፀደ ወይን።
ባለቤት ወይን ተከለ። ዓፀደ ወ
ይን አፍለስክ እምግብፅ እንዲ
ል። ዓፀደ ወይን ሐረገ ወይን
ጉንደ ወይን ምንዳደ ወይን
ይላል አብነት።

ወገብረ ሉቱ ዐቂነ።
ቅጽር ቀጠረለት።

ወአክረየ ሉቱ ምክያደ።
የዘቢብ ግስሩ ውድግ አ
በጀለት።

ወሐነፅ ግኅፈደ።
ለጠባቂ ግንብ ሠራ።
ወሂመ ዓቀብተ።
ጠባቂ ሾመ።

ወወሀበሙ ለዓቀብት ወነገደ።
ጠባቂ ሹዋ ሂደ።

፴፭ ወአመ በጽሐ ጊዜ ፍሬሁ ፈነወ
እግብርቲሁ ጎበ ዓቀብተ ወይን

፴፬ የሚያፈራበት ጊዜ ቢደርስ ብ
ላቲናቸን ከጠባቆች ላከ።

ከመ ያምጽኡ ሉቱ እምፍሬ
ወይኑ።

ከወይኑ ፍሬ ያመጡለት ዘን
ድ አምጡ ብሉ።

፴፭ ወአኃዘም ዓቀብት ለአ
ግብርቲሁ።

፴፭ ጠባቆች ብላቲናችን ይዘው።
በዘቀተሉ።

የገደሉት አለ፤

ወበ ዘወገሩ።

በደንጊያ የመቀት አለ።

ወበ ዘቀሠሩ።

የገረፉት አለ።

፴፭ ወእምዝ ፈነወ ካልዓነ አግብ
ርተ ዘይበዝኑ እምቀደምት።

፴፭ ከዚህ በኋላ ከቀደሙት የሚ
በዙ ሌሎች ብላቲናች ላከ።

ወኪያሆሙኒ ከግሁ ረሰደሙ
እሳቸውንም እንደዚሁ አደረገ
ቸው የገደሉት በደንጊያ የ
መቀት የገረፉት አለ።

፴፮ ወድኅረ ፈነወ ጎቤሆሙ ወል
ዶ እንዘ ይብል የኅፍርዋ ለ
ወልድየሰ።

፴፯ ከዚህ በኋላ ልጄንስ ቢሆን ያ
ከብሩታል ባይሆንም ያፍሩታ
ል ብሎ ልጁን ላከ።

፴፰ ወሶበ ርኢይም ዓቀብት ለወል
ዳ ወይቤሉ በበይናቲሆሙ ነዋ
ዝንቱ ውእቱ ወራሲሁ ንዑ
ንቅትሎ ወንርከብ ርስቶ። ግ

፴፯ ቴ ጳጳ ፪ ጳጳ ፩። ጠባቆች
ባዩት ጊዜ ርስቱ ይገባኛል የ
ሚል እነሆ ይህ ነው እሱን ገድ
ለን ርስቱን እጅ እናድርግ አሉ

፴፱ ወነሥእም ወአውጽእም አፍኢ
እምዓፀደ ወይን ወቀተልም። ዮ
ሐ ፲፩ ያደ።

፵፱ ይዘው ከወይኑ ቦታ አውጥተ
ው ገደሉት የሰው ደም ተክል
ያደርቃል ይባላልና።

፶ ወሶበ መጽአ በዓለ ዓፀደ ወ
ይን ምንተ ይፈሰሱ ለእሉ
ዓቀብት፤

፶ የወይኑ ባለቤት በመጣ ጊዜ
ምን ያደርጋቸዋል እነዚህን
ጠባቆች አላቸው፤

፶፩ ወይቤልም በዕኪት ለእኩያን
ያጠፍራሉ።

፶፩ እንደመሰለባቸው ያወቁት እ
ንዲህ የሚያደርግ የለም ብለ
ዋል፤ ያላወቁት ግን ይሞት በ
ታ ፈርዶ ይገላቸዋል አሉ፤
ወወይናሂ ይሁብ ለካልዓን ዓ
ቀብት፤

ወይኑንም ለሌሎች ሰዎች
ያስጠብቃል፤

የግቴዎስ ወንጌል።

ክር፡ለዓይነ ልቡናችን ድንቅ ነው። አንድም ዕብን እንተ መ ነንዋ፡ጸሐፍት ፈሪሳውያን የና ቋት ወንጌል፡ በ፱ ግዕዝን መ ክበሪያ መጽደቂያ ሆነች፡እም ኅበ እግዚአብሔር። መናቋም መክበሪያ መጽደቂያ መሆንዋ ም በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ነቋም እግዚአብሔር ወልድ ነ ው። ወነካር። ለዓይነ ልቡናችን ም ድንቅ ናት ።

፵፫ ወበእንተዝ እብለክሙ ከመ ይነሥአዋ እምኔክሙ ለመንግ ሥተ እግዚአብሔር ወይሁብዋ ለሕዝብ ዘይገብሩ ፍሬሃ።

፵፫ ስለዚህ ነገር ግለት አንቀበል ም ስላላችሁ ወንጌልን ከናን ተ ነሥተው ሥራቷን ለሚሠሩ ለሌሎች ሰዎች ያስጠብቋታል ብዬ እነግራችኋለሁ። እንደሆነ ባለ ጊዜ ከሀገትንም መንግሥ ትንም ከሳቸው እንዳላለፈባቸ ው ያጠይቃል ።

፵፱ ዘሰ ወድቀ ዲበ ይእቲ ዕብን ይትቀጠቀጥ።

፵፱ ከደንጊያ ላይ የወደቀ ይሰበራል ወለዘሂ ወድቀት ዲቤሁተሐርያ የወደቀችበትም ይሰበራል። ሐ ተታ። በላይም ሆነ በታችም ሆነ ደንጊያ ሰባሪ ሰው ተሰባ ሪ ነው። አንድም ዘሰ ወድቀ በዕለተ ዓርብ በጌታ በጠላት ነት የተነሣበት አይሁዳዊ። ይ ትቀጠቀጥ፤ በታምራት ይጠፋል ወዘሂ ወድቀት። ጌታ በታምራ ት የተነሣበት አይሁዳዊ። የሐርያ። በሐርባ ዘመን በጥጦ ስ ይጠፋል። አንድም ዘሰ ወድቀ ዲበ ዕብን፤ በዕለተ ዓርብ በጌታ በጸላትነት የተነሣበት አይሁ

ዳዊ በ፵ ዘመን በጥጦስ ይጠ ፋል። ወለዘሂ ወድቀት ዲቤሁ። ጌታ ባርባ ዘመን በጥጦስ በጠላ ትነት የተነሣበት አይሁዳዊ ተሐርያ፤ በምጽአት ይጠፋል አንድም በመባሕተ መኑ ትገ ብር ዘንተ በማለት በጌታ በጠ ላትነት የተነሣ አይሁዳዊ ይት ቀጠቀጥ። ጥምቀቱ ለየሐንስ እምኅበ አይቲ ባለው ይረ ታል። ክርስቶስ ወልድ መኑ በ ማለት ጌታ በጠላትነት የተነሣበ ት አይሁዳዊ ዘለሊሁ ዳዊት እግዚአብሔር ይቤሉ በእር ይከው ና ወልድ ባለው ይረታል።

፵፭ ወሰሚያሙ ሊቃነ ክህናት ወ ፈሪሳውያን ምሳሌያቲሁ አንክ ሩ ወአእመሩ ከመ በእንተአ ሆሙ ይብል።

፵፭ ፈሪሳውያን ሊቃነ ክህናት ም ሳሌውን ሰምተው አደነቁ በ ሳቸው እንደመሰለባቸው አወቁ

፵፮ ወፈቀዱ የአኃዝም።

፵፮ ሊይዙት ወደዱ።

ወፈርሁ ሕዝበ።

ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ።

እስመ ከመ ነቢይ ይፈአይም

ሕዝቡ ጌታን እንዳበት ያከብሩ

ታል እንደ መምር ያፍሩታልና

በእንተ ምሳሌ ንጉሥ ዘገብረ ከብክበ ለወልዱ።

ምዕራፍ ፳፪።

፩ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ዳ ግመ ወነገረ በምሳሌ።

፩ ጌታ ሁለተኛ በምሳሌ ነገራቸው

፪ እንዘ ይብል ትመስል መንግሥ ተ ሰማያት ብእሴ ንጉሠ ዘገ

ብረ ከብክበ ለወልዱ ሉቃ ፲፱ ፪ ፲፯፡፭-፬ ፲፱ ፱። መንግ

ሥተ ሰማያት ሕገ ወንጌል። ሕ ገ ወንጌል ተስፋ ተስፋ ኢየ ሱስ ክርስቶስ ለልጁ ሰርግ ያዘ ጋጀ ንጉሥን ትመስላለች።

፫ ወፈነው አግብርቲሁ ይጸውአዎ ሙ ለእለ ተዓሠሩ ውስተ ከ

፫ ብክብ የታደሙትን ወደሰ ርግ ጥሯቸው ብሎ ብላቴናቸን የላከን ወንበዩ መጸእ። አንመጣም ያሉትን።

፬ ወዳግመ ፈነወ ካልን አግብ ርተ።

፬ ሁለተኛ ሌሎችን ላከ። እንዘ ይብል በልዎሙ ለእለ ዓሠርናሆሙ።

ያደምናቸውን እንዲህ በጧቸ ው ብሎ።

ናሁ ምሳህየ አስተዳሎኩ እነሆ ሠርግ አዘጋጅቻለሁ።

ወጠባሕኩ መጋዝዕትየ ወአስ ዋርየ።

ጌል ገች አርጃለሁ።

ወክሉ ድልው።

ሁሉ ተዘጋጅቷል።

ንው ውስተ ከብክብዩ።

ወደ ሰርግ ኑ ብሎ ላከ።

፭ ወእመንቱስ ተሐየዩ ወኃለፋ

፭ እሳቸው ግን ቸል ብለው ሄዱ

በ ዘሐረ ውስተ ገራህቱ፤

ወደ እርሻው የሄደ አለ።

ወበ ዘሐረ ውስተ ንግዱ።

ወደ ንግዱ የሄደ አለ።

ወበ ዘሐረ ውስተ ዓፀደ ወደኑ

ወደ ወደን ጥበቃው የሄደ አለ

፭ ወእለሰ ተርፋ አኃዙ አግብር

፭ ቲሁ ወቀተልዎሙ፤

፭ የቀሩት ግን ብላቴናቸን ይዘው

ገደሏቸው።

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ወኪያሁኒ አግዘአሙ ጸአሉ ።
አሱንም ነቀፋት ።
ወተምዓ ንጉሥ ወፈነው ሐራ-
ሁ ይቅትልዎሙ ለአልከቱ ቀ-
ተልት ።
ንጉሥ ተቂጥቶ ግደሏቸው ብ-
ሎ ጭፍራ ላከ ።
ወቀተልዎሙ ።
ገደሏቸው ።
ወሀገሮሙኒ አውዓዩ በአሳት
ሀገራቸውን አቃጠሉ ።
ወእምዝ ይቤሎሙ ለአግብርቲ-
ሁ ከብክብዩ ሰድልው ውለቱ
ከዚህ በኋላ ለብላቴኖቹ ሠርጉ-
ስ ተዘጋጅቷል ።
ወባሕቱ ኢደለዎሙ ለአለ ዓሠ-
ርናሆሙ ።
ነገር ግን ላደምናቸው አላደላ-
ቸውም አላቸው ።
ሐሩኬ እንከ ውስተ መራሀብ
ት ወአናቅጽ ወክሎ ዘረከብ
ከሙ ጸውዑ ሊተ ውስተ ከብ
ከብ ።
እኒያ አይሆንም ካሉ ወደ አ
ደባባይ ወጥታችሁ ከፋውንም
በጎውንም ጠርታችሁ ይዛች-
ሁ ኑ አላቸው ።
ወወጊሐሙ እሙንቱ አግብር-
ት ውስተ ፍፍው አስተጋብኢ-
ኩሎ ዘረከቡ እኩያነ ወኒራን
ወደ አደባባይ ወጥተው ከፋ-
ውንም በጎውንም ያገኙትን
ጠርተው ይዘው መጡ ።
ወመልዓ ቤተ በዓል እምአለ
ይረፍቁ ።
ከተቀመጡት የተነሣ የሠርግ
ቤት መላ ።
ወበዊዎ ንጉሥ ይርአዮሙ ለ
አለ ይረፍቁ ረከበ በሀዩ ዘኢ-
ለብስ ልብስ መርዓ ።

ንጉሥ ከሠርግ ቤት ገብተው
የተቀመጡትን ሊያያቸው በገ
ባ ጊዜ የሠርግ ልብስ ያለበስ
አንድ ሰው አገኘ ።
ወይቤሎ አርከዩ ለምንት ቦእ
ከ ዝዩ ዘኢለበስከ ልብስ መ-
ርዓ ።
ወዳጄ የሠርግ ልብስ ያለበስህ
ከሠርግ ቤት ለምን ገባህ አ-
ለው ።
ወተፈጽመ ውለቱ ብእሲ ።
ያሰው ምላሽ አጣ ። ሐተታ ባ
ጣ ቢቸግረኝ አይለውም ቢሉ-
ያነኑ ከውሀ ባደረስከው ይለ-
ዋልና ።
ወእምዝ አዘዘሙ ንጉሥ ለአ
ግብርቲሁ ይዕሥርዎ እደሁ ወ
እገሪሁ ወያውፅእዎ ውስተ ጸ-
ናፈ ጽልመት ። ማቴ ፳፻፲፫፡፲፭
፻፱፻፳፭ ።
ከዚህ በኋላ እጁን እግሩን አ-
ሥራችሁ ወደጽኑ ጨለማ አ-
ውጡት ።
ኅበ ሀሎ ብካይ ወሐቅዩ ስነን
ልቅሶ ጥርስ ቁርጥማት ወዳለበ
ት ቦታ ብሎ ብላቴኖቹን አዘ-
ዛቸው ።
እስመ ብዙኃን እሙንቱ ጽው-
ዓን ።
የተጠሩ የቀሩ ብዙ ናቸውና
ለምንት ቦእከ ዝዩ ።
ወኅዳጣን ጎሩያን፤ የተጠ-
ሩ የተመረጡ ጥቂት ናቸው-
ና፤ እሥሩ እደዊሁ ወእገሪሁ
በል ። አንድም ትመስል መን
ግሥተ ሰማያት ብለህ መልስ
መንግሥተ ሰማይ አብ ለልጁ
ሥጋዊን ያደረገ ንጉሥን ይ-
መስላል ማለት እሱ ነው ። ወ
ፈነወ አግብርቲሁ፤ ትንቢት የ

ተነገረላቸውን በአሪት፤ ተስፋ-
መስቀል የተነገረላቸውን በወ
ንጌል ያሳምኑ ዘንድ አስተም-
ሩ ብሎ ዓበይተ ነቢያትን ሐዋ-
ርያትን ላከ ። ወዓበዩ፤ አናምን
ም አሉ ። ወዳግመ ፈነወ ካል
ዓነ አግብርተ፤ ለዓበይተ ነቢያ-
ት ካልዓን የሚሆኑ ደቂቀ ነቢ-
ያትን ለሐዋርያት ካልዓን የሚ-
ሆኑ ፸ አርድእትን፤ ትንቢት
የተነገረላቸውን በአሪት፤ ተስፋ-
መስቀል የተነገረላቸውን በወ
ንጌል አሳምኑ ብሎ ላከ ። ናሁ-
ምሳህዩ አስተዳሎኩ፤ አሪትን
ወንጌልን ሠርቻለሁ፤ ወክሎ
ድልው፤ በአሪት በወንጌል ጥ-
ቃቅኑ ደጋጉ ታምራት ይደረ-
ጋል ። ንዑ ውስተ ከብክብዩ፤
በአሪት በወንጌል እመኑ ብላ
ችሁ አስተምሩ ብሎ ላካቸው
ወእሙንቱስ ተሐዩ፤ እሳቸው
ግን ቸል ብለው ሂደው በ ዘ
ሐረ ውስተ ገራህቱ፤ እርሻች-
ሁን ተዉ የምትል ሕግ አን
ሻም ብሎ ወደ እርሻው የሄ-
ደ አለ ። በ ዘሐረ ውስተ ተ-
ግባሩ፤ ንግዳችሁን ተዉ የም-
ትል ሕግ አንሻም ብሎ ወደ
ንግዱ የሄደ አለ ። ወበ ዘሐረ
ውስተ ዓፀደ ወይኑ፤ ወይናችሁ
ን ተዉ የምትል ሕግ አንሻም
ብሎ ወደወይን ጥበቃው የሄደ
አለ የቀሩት ግን ዓበይተ ነቢያ-
ትን ደቂቀ ነቢያትን ሐዋርያት
ን ፸ አርድእትን ይዘው ገደሏቸ-
ው ወኪያሁኒ ጸዓሉ ። እሱንም
እሩቅ ብእሲ አሉት ። ወተም
ዓ ንጉሥ፤ ጌታ ፈርዶ ነቢያት
ን በገደሉ ነገሥተ ፋርስን፤ ሐዋ-
ርያትን ፸ አርድእትን በገደሉ ነ

የግቴዎስ ወንጌል ።

ገሥተ ሮምን አስነሥቶ አጠፋ-
ቸው ወሀገሮች አውአቶህን
ፈቸውንም በእሳት አቃጠሉ ።
ወእምዝ ይቤሉሙ ከብክብዩ
ሰድልው፤ ሕጉስ ተሠርቷል
ወባሕቱ ኢደለዎሙ ለእለ ዓ
ሠርናሆሙ። ትንቢት ተስፋሙ
ስቀል ላናገርንላቸው አልሆነ
ላቸውም እንጅ። ሐሩኬ ውስ
ተ መራሀብት፤ በ፩ቱ መግዝን ዙ
ፊችሁ አስተምራችሁ ያገኛች
ሁትን በአረት በወንጌል አሳም
ኑ። ወወዲሁሙ ውስተ ፍናው
ባራቱ መግዝን ዙረው አስተም
ረው በአረት በወንጌል አሳሙ
ኑ። እኩያን ወኔራነ። እኩያን አ
ምነው ተጠምቀው ሥራ ያል
ሠሩ ናቸው ፤ ራሱን አምነው
ተጠምቀው ሥራ የሠሩ ናቸ
ው። ወመልዓ ቤተ በዓል እ
ምእለ ይረፍቱ፤ ከምዕመናን ብ
ዛት የተነሣ መንግሥተ ሰማ
ያት መላች። መምላትስ የለም
ብዛታቸውን መናገር ነው እን
ጅ ወበዊያ ንጉሥ ያመኑትን የ
ተጠመቁትን በተመራመራቸው
ጊዜ ረክበ ብእሴ ዘኢለብስ ል
ብስ መርዓ ። አምኖ ተጠም
ቆ የክርስቲያን ሥራ ያልሠራ
ሰው አገኘ። ወይቤሉ አርክዩ
ለምንት በእከ ዘኢለበስከ ልብ
ሰ መርዓ። መፍቀሪ ሰብእ ነው
ና አርክዩ ይለዋል ወዳጄ የክ
ርስቲያን ሥራ ላትሠራ ለምን
አመንኩ ተጠመቅሁ አልህ አ
ለው። ወተፈጽመ ምላሽ አጣ
ባሕርዬ ደካማ ቢሆን ባይቻለ
ኝ አይለውም ቢሉ ያኑ ከመ
ምህረ ንስሐህ ባደረሰኸው ይ
ለዋልና። ወእምዝ አዘዘሙ ን

ጉሥ ለአግብርቲሁ ። ከዚህ በ
ኋላ መላእክትን ከመንግሥተ
ሰማይ በእፍአ ጽኑ ፍዳ ወዳለ
በት ወደ ገሃነም አውጡት
አላቸው። እስመ ብዙኃን ጽ
ውዓን ። እንዳለፈው በል።
፲፭ ወእምዝ ሐሩ ፈረሳውያን ወ
ተማከሩ ከመ ያስሕትዎ በቃሉ
ማር ፲፪ ፲፫ ። ሉቃ ፳፭ ።
፲፭ ከዚህ በኋላ ፈረሳውያን ሂደ
ው በነገር ሊያስቱት መከሩ።
በእንተ ዘከመ ይደሉ ውሂብ ጸ
ባሕት ለቄሣር።
፲፯ ወፈንዉ ኅቤሁ አርዳኢሆሙ
ምስለ ሰብአ ሄሮድስ ።
፲፯ ብላቴኖቻቸውን ከሄሮድስ ብላ
ቴኖች ጋራ ላኩ በሀገር የሊቀ
መጣኔ ወምበር እንዲኖር ያገር
ምዝክር ሹማምት አሉና። አ
ንድም ብላቴኖቻቸውን የሄሮ
ድስ ብላቴኖች ነን በሉ ብለው
ላኩ።
ወይቤልዎ ሊቅ ነአምር ከመ
ራትዕ አንተ።
መምር አዋቂ ቅን እንደሆን
ህ እናውቃለን።
ወበጽድቅ ትሜሀር ፍኖተ እ
ግዚአብሔር።
በውነት ወንጌልን እንድታስተ
ምር።
ወኢተሐስብ መነሂ።
ማንም ማንን እንዳትፈራ። ወ
ኢየሁዝክ መኑሂ ይላል ማን
ም ማን እንዳያሳፍርህ።
ወኢታደሉ ለገጸ ሰብእ።
ፊት አይተህ እንዳታደላኝናው
ቃለን።
፲፮ ንግረንኬ ዘይረትዕ።
፲፮ የሚገባውን ንግረን ።

ይከውነሁ ነህብ ጸባሕተ ለ
ንጉሥ።
ለቄሣር ግብር መስጠት ይገባ
ናል።
አው አልቦ።
ወይም አይገባንም አሉት፤ ሐ
ተታ ይገባል ቢላቸው የእግዚ
አብሔር ወገን ነኝ ይላል ለእ
ግዚአብሔር የሚገባውን ለቄ
ሣር ስጡ አለን ለማለት፤ አይገ
ባም ቢላቸው ከቄሣር ለማጣ
ላት ነው።
፲፰ ወአእመርሙ እግዚእ ኢየሱ
ስ እከዮሙ።
፲፰ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተ
ንከላቸውን አውቀዋቸው፤ ሚ
ናሙ ይላል አብነት እከዮሙ
ማለት ነው።
ወይቤሉሙ ምንተ ታሜክሩኒ
አመደልዋን።
እናንት ግብዘች ለምን ትፈት
ኑኛላችሁ።
፲፱ አርአዩኒ አላደ ዲናሩ።
፲፱ ቅርፁን አሳዩኝ አላቸው።
ወአምጽኩ ሉቱ ዲናረ።
፳ አመጡለት።
፳ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ
ዘመኑ ዝንቱ መልክኩ ወመ
ጽሐፉ።
ቅርፁ መጽሐፉ የማነው አላ
ቸው።
፳፩ ወይቤልዎ ዘቄሣር።
የቄሣር ነው አሉት። ሮሜ
፲፫ ፯።
፳፩ ወይቤሉሙ ዘቄሣር ሀቡ ለቄ
ሣር፤
የቄሣርን ለቄሣር ስጡ።
ወዘእግዚአብሔር ለእግዚአብ
ሔር።
የእግዚአብሔርንም ለእግዚእ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ብሔር ስጡ አላቸው ምልዓ
ተ ንባብ ነው። አንድም የንጉ
ሥ የሆነ እንደሆነ ስመ ንጉ
ሥ ይጻፍበታል ሥዕል እንበ
ሳ ይቀርጹበታልና የቂሣርን ለ
ቂሣር ስጡ አለ። የእግዚአብሔ
ር የሆነ እንደሆነ ስመ አምላ
ክ ይጻፍበታል ሥዕል ኪሩብ
ይቀርጽበታልና የእግዚአብሔ
ርን ለእግዚአብሔር ስጡ አለ።
አንድም በተንከል መጥተዋል
መጠነ እራሳን እድ ይላታል ብር
የምታህል ናት ባንድ ወገን
ስመ ንጉሥ ጽፈው ሥዕል አ
ንበሳ ቀርጾው ባንድ ወገን
ስመ እግዚአብሔር ጽፈው ሥ
ዕል ኪሩብ ቀርፀው ይዘው
መጡ። ዘቂሣር ያለን እንደሆነ
ዘእግዚአብሔር ይላል። ዘእግ
ዚአብሔር ያለን እንደሆነ ዘቂ
ሣር ይላል። ብለን ምላሽ እናሳ
ጣዋለን ብለው ነው። እሱም በ
መጡበት ይጨነቁበት ብሎ የ
ገራ የቀኙን አንድ ጊዜ ተናገረ
ው። እንዳይለዩት የማይለይ ነው
ከእሳትም ቢያገቡት ሁሉም ይ
ጠፋል። አንድም አርአያ ቂሣር
ሰውነታችሁን ለቂሣር አስገዙ
አርአያ እግዚአብሔር ሰውነታ
ችሁን ለእግዚአብሔር አስገዙ
አንድም አፍአዊ ሰውነታችሁ
ን ለቂሣር አስገዙ ውሳጣዊ
ሰውነታችሁን ለእግዚአብሔር
አስገዙ።

፳፪ ወስጊዎሙ አንከሩ ወኃደግም
ወኃለፋ።

፳፫ ምላሹን ሰምተው አድንቀው
ትተውት ሂዱ።

በእንተ ሰዱቃውያን ወትንሣኤ
ምውታን ።

፳፫ ወበይለቲ ዕለት መጽሐ ኃቤሁ
ሰዱቃውያን እለ ይብሉ አልቦ
ትንሣኤ ሙታን። ግብ ፳፫ ፩።

፳፫ በዚያች ቀን ትንሣኤ ሙታን
የለም የሚሉ ሰዱቃውያን
መጡ።

፳፬ ወተስከልም እንዘ ይብሉ።
ዘዳግም ፳፫ ፭። ግር ፲፪ ፲፱።
ሉቃስ ፳፫ ፳፫።

፳፬ እንዲህ ብለው ጠየቁት፡
አሊቅ ሙሴ ጸሐፊ ለነ ለእመ
ሞተ እኩሁ እንዘ አልቦ ው
ሉድ ያውስብ ብእሲተ እኩሁ
ወያቅም ዘርዳ ለእኩሁ።

መምር ሆይ ወንድሙ ልጅሳ
ይወልድ ቢሞት ታናሽ ወንድ
ሙ አግብቶ ስሙን የሚያስጠ
ራ ልጅ ይውለድለት ብሎ ሙ

፳፭ ሴ ጽርልናል። ወኃለዉ

፳፭ ኃቤነ ጌቱ አኃው። ሰባት
ወንድማማች ከኛ ዘንድ ነበሩ።
ወዘይልሕቅ አውሰበ ወሞተ እ
ንዘ አልቦ ውሉድ።

ታላቁ ሚስት አግብቶ ልጅሳይ
ወልድ ሞተ። ወኅደገ ብእ
ሲቶ ለእኩሁ። ሚስቱን

ለወንድሙ ተወለት። ሐተታ የ
ምትገባው ስለሆነ እንዲህ አለ።

፳፭ ወከማሁ ካዕበ ካልዑኒ ወሣል
ሱኒ እስከ ጌቲሆሙ አውሰብዋ

፳፭ እንደዚህም ሁሉ አንዱ እየ
ሞተ አንዱ እየተተካ ሰባቱ ሁ
ሉ አገቧት።

ወኢኃደጉ ውሉደ፡

ሁሉም ልጅሳይ ወልዱ ሞቱ፡

፳፭ ወድኅረ ዙሉሙ ሞተት ይእቲ
ብእሲት።

፳፭ ከእሳቸው በኋላ እሱዋም ሞ
ተች።

፳፭ ወአመ ይትነሥኡ እንከ ምው
ታን ለመኑ እምጌቲሆሙ ትከው
ን ብእሲት።

፳፭ ሙታን በሚነሡበት ጊዜ ከሰ
ባቱ ለማን ትሆናለች።

እስመ ዙሉሙ አውሰብዋ
መላው አግብተዋታልና። ሐተ
ታ ሰዱቃውያን ትንሣኤ ሙታ
ን የለም ይላሉ። ፈሪሳውያን
ግን ትንሣኤ ሙታን አለ እ
ንደ ገና ከሚስቶቻችን ከል
ጆቻችን ጋራ እንኖራለን ይላ
ሉ። ትንሣኤ ሙታን ከለ ለማ
ናቸው ትገባለች ይሏቸዋል ለ
መላው ያሏቸው እንደሆነ ዓ
ለመ ዝሙት ናታ ይሏቸዋል
ላንዱ ያሏቸው እንደሆነ ዓለ
መ ግፍዕ ናታ በወደሁ ሥራ
ት ይሠራባቸው በወዲያው ይ
ከለከልባቸው እያሉ ምላሽ ያ
ሳጧቸዋል እንደነዚያ መስሏቸ
ው ጌታን ይጠይቁታል እሱም
ይመልስላቸዋል። አንድም ብእ
ሲት ይህቺ ዓለም ሰባት እስከ
ምጽአት የሚነሡት ነገሥታት
ናቸው። በፍጹም ተናገራቸው።
እስመ ጉልቂ ሳብእ በኅበ እ
ብራያውን ፍጹም ውለቱ እን
ዲል።

፳፱ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
፳፱ ጌታ መለሰ።

ወይቤሉሙ በሕትክሙ በኢያ
እምሮ መጸሕፍት።

የስነ ፍጥረትን ነገር የሚናገር
መጽሐፍን ባለማወቅ።

ወኢኃደላ እግዚአብሔር።

አምጸኤ ዓለማትንቱን ባለማወ
ቅ በደላችሁ። ሐተታ አያስነሳ

የማቴዎስ ወንጌል ።

ም ይሉታል እንጂ አልፈጠረም ይሉታል ቢሉ ጥንቱን አካል ያለውን አካል ሰጥቶ አያስነሣም ካሉት ይህን ዓለም እምነብ አልቦ አምጥቶ አልፈጠረም ያሰኝ ባቸዋልና። አንድም ስሕተክሙ ብለህ መልስ ። የትንሣኤ ሙታንን ነገር የሚናገሩ መጻሕፍትን ባለማወቅ። ወኢኃይለ እግዚአብሔር ። የጌታችንን ትንሣኤ ባለማወቅ በደላችሁ። ሐተታ፤ ሙታን አይነሡም ብለዋል እንጂ ጌታን አልተነሣም ብለዋልን ቢሉ፤ ሙታን አይነሡም ካሉ ጌታ አልተነሣም ማለት ነውና።

፴ አመስ የሐይወት ምውታን ኢያወስቡ ወኢያትዋሰቡ።

፴ ሙታን በሚነሱበት ጊዜ አያገቡም አይጋቡም። አላ ከመመላእክት እግዚአብሔር ይከውኑ እሙንቱ በሰማያት፤ እንደ መላእክት አንድ ወገን ሆነው በመንግሥተ ሰማይ ይኖራሉ እንጂ፤

፴፩ ወበእንተ ትንሣኤ ሙታንስ አያንበብክሙኑ ዘተብህሉ ለክሙ እምነብ እግዚአብሔር ዘይቤ ፴፪ እነ እግዚአብሔር አምላክ አብርሃም ወአምላክ ይስሐቅ ወአምላክ ያዕቆብ።

፴፫ ትንሣኤ ሙታንማ እንዳለ ለማጣቀስ የአብርሃም የይስሐቅ የ

፴፮ ያዕቆብ አምላክ እኔ ነኝ ብሎ እግዚአብሔር ለሙሴ የነገረውን አልተመለከታችሁምን አላመታችሁምን። ወእግዚአብሔርስ ኢኮነ አምላክ ምውታን አላ አምላክ ሕያዋን።

እግዚአብሔር ግን የሕያዋን

አምላክ ነው እንጂ ነበሩኝ ሞቱብኝ ለማለት የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብ አምላክ ነኝ አላቆም። በነፍስ ሕያዋን ናቸውና። ይቀድሱታልና እንዲያስነሣቸው ያውቃልና እንዲህ አለ። ሐተታ ይህች ዓለም ዛሬ በሰባቱ ዕለታት ትመገባለች ሂሳ እንደምን ናት ቢሉት ሂሳብ መዓልትና ሌሊት ክረምትና በጋ ብርሃንና ጨለማ የሉም እንደ መላእክት አንድ ወገን ሆነው ይኖራሉ ብሏቸዋል። ዛሬ ሥጋና ነፍስ ይሳሳባሉ ሂሳ እንደምን ይሆናሉ አሉት ሂሳብ መሳሳብ ያለም ዓለሙም ዓለመ ነፍስ ነው ሥጋም ነፍስን መስላ እንደ መላእክት ሆነው ይኖራሉ አላቸው። ዛሬ ሥጋዊውን ከንጉሥ እስከ ኳደሬ እስከ አቅራቢ፤ መንፈሳዊውን ከሊቀ ጳጳስ እስከ ዓፃዊ ፍጥነት ባለው አድሮ ይመግባል። ሂሳ እንደምነው ቢሉት። ሂሳብ ገገናና ተገገና የሉም ወእስከክብም ለውለቱ ሰይፍ ውስተ መክኑ እንዲል። ገገናው አንድ እሱ ነው። እንደ መላእክት አንድ ወገን ሆነው ይኖራሉ አላቸው።

፴፫ ወሰሚያሙ ሕዝብ አንከሩ ምሕሮቶ ። ሕዝቡ ሰምተው ትምርቱን አደነቁ።

በእንተ ዓቢይ ትእዛዝ እግዚአብሔር።

፴፱ ወሰሚያሙ ፈሪሳውያን ከመፈጸሞሙ አፋሆሙ ለሰዱቃውያን ተጋብኦ ጎቤሁ ዙሉ ሙ ጎቡረ።

፴፱ ሰዱቃውያንን ምላሽ እንዳሳጣቸው ፈሪሳውያን ሰምተው ደስ ብሏቸው ባንድነት ወደሱ ተሰበሰቡ። ሐተታ ቢስ የቢስ ቀን ከፋ የከፋ ቀን ብለው።

፴፻ ወተስእሎ ጆ ጸሐፊ እምኒሆሙ

፴፻ ከሳቸው ወገን አንድ ጸሐፊ ማለት አዋቂ ነኝ የሚል ጠየቀው። እንዘ ያሚክር። ሲፈትነው።

፴፻ አሊቅ አይኑ ትእዛዝ ዓባይ በውስተ አሪት።

፴፻ መምር ደገኛው ትእዛዝ ማናቸው ነው። አንድም በአሪት ማናቸው ትእዛዝ ይበልጣል አለው።

፴፻ ወይቤሎ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክክ በኩሉ ልብክ፤

፴፻ እግዚአብሔርን በፍጹም ልቡ ናህ ውደደው ያለው ነው።

ወበኩሉ ነፍስክ።

በፍጹም ሰውነትህ።

ወበኩሉ ኃይልክ።

በፍጹም ዕውቀትህ።

ወበኩሉ ሕሊናክ።

በፍጹም ሕሊናህ።

፴፻ ዛቲ ትእዛዝ ዓባይ ወቀዳሚት

፴፻ ደገኛዬቱ መጀመሪያዬቱ ትእዛዝ ይህች ናት። አንድም ቀዳሚሆሙ ለአሕዛብ አማሌቅ እንዲል። ፈጽሞ ደገኛዬቱ ትእዛዝ ይህች ናት።

፴፻ ወክልዕታሂ እንተ ትመስላ አፍቅር ቢጸክ ከመ ነፍስክ።

፴፻ ሁለተኛዬቱም አፍቅር በማለት ዋጋ በማሰጠት የምትመስላት ፍቅረ ቢጽ ናት።

፵ ወበእላ ደቲ ትእዛዝ ተሰቅሎ አሪት ወገቢያት።

፵ በኒህ በሁለቱ በፍቅረ ቢጽና

ወንጌል ዘግጥሞስ ።

በፍቅረ እግዚአብሔር አሪት ነበያት ተጠብቀው ይኖራሉ ። ሐተታ ሁለቱ እንደ ሁለቱ ፍንጅ ስምንቱ እንደ ስምንቱ ጠገግ ሁነው ።

በእንተ መሢሕ ወልደ ዳዊት

፵፩ ወእንዘ ጉቡዓን ፈሪሳውያን ተስእሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ።

፵፩ ፈሪሳውያን ባንድነት ተሰብስበው ሳሉ ጌታ ጠየቃቸው

፵፩ እንዘ ይብል ምንተ ትብሉ በእንተ ክርስቶስ ።

፵፩ የክርስቶስን ነገር ምን ትናገራላችሁ ብሉ ።

ወልደ መኑ ውእቱ፤

የማን ልጅ ነው፤

፵፩ ወይሴልዎ ወልደ ዳዊት ።

፵፩ የዳዊት ልጅ ነው አሉት ።

፵፩ ወይሴሎሙ እግዚእ ኢየሱስ በእር እንከ ለሊሁ ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ ይቤ ይቤሉ እግዚእ ለእግዚእየ ንቦር በየግንዩ ።

፵፩ ልጅግ ከሆነ ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ እግዚእየ አብ እግዚእ የ ወልድን በቀኝ ግለት በዕሪ ናዩ ኑር ኦለው እንደምን አለ ። እስከ አገብሎ ለጸላእትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ ።

፵፩ ጠላቶችህን በእጅህ ጭብጥ በእግርህ እርግጥ አድርጌ እስከ ስገዛልህ ድረስ ። ጸላእት አይሁድ አጋንንት መናፍቃን ናቸው ። መከየደ እግር ያለው ሐዋርያት ሥልጣን መለኮት መስቀል ረድኤት ነው ።

፵፩ ዘለሊሁ ዳዊት እግዚእየ ይቤሉ እጅ እንከ ይከውና ወልደ ።

፵፩ ዳዊት ጌታዬ ያለው እንደም

ንልጁ ይሆነዋል ። ይህንንም ሊቁ በዝኒ ኢክህደ ልደተ ሥጋሁ ዘእምዘርዓ ዳዊት ብሎ ታል ። የአምላክነቱን ነገር ሲናገር ነው እንጂ በሥጋ ከዳዊት መወለዱን አሉ ብሎት አይደለም ብሏል ።

፵፩ ወአልቦ ዘክህለ አውሥኦተ ቃሉ ወአልቦ ዘተሀበለ ተስእሎቶ ምንተኒ እምይእቲ ዕለት ።

፵፩ ከዚያች ቀን ጀምሮ ከዚያች ቀን ወዲህ ማንም ማን ሊጠይቀው ሊመልስለት የወደደ የደፈረ የለም ።

በእንተ መደልዋን ፈሪሳውያን

ምዕራፍ ፳፫ ።

፩ ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለሕዝብ ወለእርዳኢሁ ።

፩ ከዚህ በኋላ ጌታ ለሕዝቡ ነገራቸው ።

፩ እንዘ ይብል ዲበ መንበረሙሴ ነበሩ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ። እዝራ ፳፱ ።

፩ ጸሐፍት ፈሪሳውያን በሙሴ ወንቦር ግለት በሙሴ መምርነት አሉላችሁ ።

፫ ዙሉ ዘይቤሉክሙ ግብሩ ።

፫ ያዘዟችሁን ሁሉ ሥሩ ።

፫ ወዘመሐሩክሙ ዕቀቡ ።

፫ ያስተማሯችሁንም ጠብቁ ።

፫ ወዘከመ ምግባርሙስ ኢትግበሩ ።

፫ እንደ ሥራቸው ግን አትሥሩ

፫ እስመ እመንቱ ይግሁሩ ለባዕድ ።

ለሌላ ያስተምራሉና ግብሩ ዕቀቡ ።

፫ ወኢይገብሩ፤

፫ እሳቸው አይሠሩትምና ኢትግብሩ ። እንድም ንግሩ እንጂ ግብሩ የለምና ኢትግብሩ በል

፫ ወየግሥሩ ዖረ ዓቢየ ወክቡደ ወያሰክም ለሰብእ ዲበ መትከፍቱ ። ሉቃ ፲፩ ፵፮፡፲፬

፫ ጽኑ ሸክም አሥረው ሰውን ተሸክም ይሉታል ።

፫ ወለሊሆሙስ ኢይለከፍዎ በአጽባቶሙ ጥቀ ።

፫ እሳቸው ግን ስንኳን ሊሸክሙት በጣታቸው አይዳስሱትም ። እንድም ወየግሥሩ ። ጽኑ ሥራት ሠርተው ሰውን ጠብቅ ይሉታል ። ወለሊሆሙስ

፫ እሳቸው ግን ስንኳን ሊሰሩት እንሠራዋለን ብለው አያስቡም ።

፫ ወዙሉ ምግባርሙ ዘይገብሩ ለዓይነ ሰብእ ይገብሩ ። ዘኁል ፲፭ ፴፭ ። ዘዳ ፳፪ ፲፪ ። ግር ፲፪ ፴፱ ። ሉቃ ፲፩ ፵፮፡፳፱ ።

፫ የግራራት ሁሉ ለሰው ይምሰል ነው ።

፫ ወይሰፍሐ ነርበታቲሆሙ ።

፫ እንደጎልጎታ ያለ አላቸው ያን ባደርባይ ዘርግተው ይታያሉ ወየግብየ አፒፋረ አልባሊሆሙ

፫ የልብሳቸውን ዘርፍ አስፍተው ያስጥሉታል፤ ሐተታ ጌታ ሴን በልብሳችሁ ሰግያዊ ሐር አስጥሉ ብሎታል ለጊዜው ሰግይ የግሙስል ቤከር ከፍ

፫ ሌን አቫገርኋችሁ ሲል ነው ፍጻሜው ግን ሰግያዊ ሕግን ጠብቁ ሲል ነው ። ዘጳጳስ ፩

፫ ነፃነት ሲል ነው ። ዘጳጳስ ፩

የግጥም ግጥም ግጥም

ይልቅ እኛ እንጠብቃለን ለማለት
እሳቸው እያሰሩ የሚያስገቡ
ሁነዋል። አንድም አልፈው
አልፈው ያስገቡበታል እንደ
ሱሲ መጠብር እንደቀሽ መሪ
መታጠቂያ እንደ መረሻት።
አንድም ሹቃላትን በልብሳቸው
ይጽፉ ነበር ከሰውነታችን
የተረፈው በልብሳችን አለ
ለማለት ቁስ አፂ ምህርክ
ድንግል አደሱስ ናዝራዊ
ብለው በልብሳቸው ጽፈው
እንደነበረ፤

ደፈቅሩ ርእሰ ምርፋታት በውስተ ምሳራት፤

በምሳም ጊዜ በላይ መቀመጥን
ይወዳሉ ምንጣፍ መጨረያ
ካለበት ወጥ ከተደራረበበት
እንደራ ከበዛበት ጽዋ ከሚጀመርበት
ይህ ለጊዜው ጥቅም ያለበት ነው።

ወነበረ ፍጽም በውስተ አዕዋዳት፤

በደባባይ ፊት ለፊት መቀመጥን
ይወዳሉና፤

ወተአምኖ በውስተ ምሥያጣት በደባባይ
እጅ ሊነሷቸው ሊያከብሯቸው
ይወዳሉ፤

ወይበልሞሙ ሰብእ መምሕራን፤

መምሕራን ይሏቸው ዘንድ አንትሙሰኬ
ኢትስምዩ መምሕረ በዲበ ምድር፤
ያዕቆብ አናንተስ ምድራዊ መምር
አይኑራችሁ፤

እስመ ልዩ ውለቱ መምሕር ከሙ፤

መምሕራችሁ አንድ ሰማያዊ ክርስቶስ
ነውና፤ ሐተታ ዲበ መንበረ ሙሴ
ነበሩ ያለውን ማ

ናረሱ ነው ቢሉ ያንም እንጂ
ወዘከመ ምንጣፍ መሰላት ሊትገቡሩ
ባለው አፍርሶታል፤ አንድም
ለጣዖት ስገዱ ሃይማኖታችሁን
ካዱ የሚል መምር አይኑራችሁ
ሲል ነው ወሊትረስዩ ለከሙ
አበ በዲበ ምድር። ሚልክ ልጅ።

ምድራዊ አባት አይኑራችሁ፤ እስመ
ልዩ ውለቱ ለቡከሙ ሰማያዊ፤

አባታችሁ አንዱ ሰማያዊ ክርስቶስ
ነውና፤ ሐተታ አከብር አባክ ወእመክ
ይል የለም ቢሉ ከአከብርተ አብ ወእም
አከብርተ እግዚአብሔር እንዲበልጥ
ለማጠየቅ፤ አንድም ለጣዖት ስገዱ
የሚል አባት አይኑራችሁ ሲል ነው፤
ዘኢኃደገ አባሁ ወእም ኢይክል ይጸመደኒ
እንዲል፤

አንትሙሰ አጋው ዙልከሙ አናንተስ
ወንድማማች ናችሁ ወኢትስምዩ
እግዚአብሔር በዲበ ምድር፤

ምድራዊ ጌታ አይኑራችሁ፤ ሐተታ
ዘቄሣር ሀቡ ለቄሣር ብሎ የለም
ቢሉ፤ ያንም እንጂ ወዘእግዚአብሔር
ለእግዚአብሔር ባለው አፍርሶታል
አንድም ለጣዖት ስገዱ ሃይማኖታችሁን
ካዱ የሚል ጌታ አይኑራችሁ ሲል ነው፤
እስመ ልዩ ውለቱ እግዚአብሔር ክርስቶስ፤
ሰማያዊ ጌታችሁ አንድ ከርስቶስ
ነውና።

ወበሕቱ ዘይፈቅድ እምኔከሙ ይኩን
ዓቢዩ ይኩን ከሙ ገብረ፤

ከናንተ ወገን በላይ ሊሆን

የወደደ አገልጋይ ይሁናችሁ ወዘይፈቅድ
እምኔከሙ ይኩን ሊቀ ይኩን ከሙ ላዕከ።
ገንፍ ሊሆን የወደደ ተገንፍ ይሁናችሁ።

እስመ ዘአዕበዩ ርእሰ የኃሥር ሉቃ
፲፱ ፲፩።

ራሱን ያከበረ ይዋረዳልና። ወዘአትሐተ
ርእሰ ይከብር ራሱን ያዋረደ ይከብራልና።

አሌ ለከሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን።

ጸሐፍት ፈሪሳውን እናንተ ግብዣች
ወዋላችሁ።

እለ ትበልሱ አብያተ መበለታት በምክንያት
አንኖ ጸሎትከሙ። አብዝተን እንጸልያለን
በማለት ምክንያት የድሆችን ገንዘብ
የምትበሉባቸው። ማዕዘመ አገብር
ቤተ ለርእሰዩ ያጠርያ ቤተ እምጽድቀ
ዘአሆን እንዲል፤ አብዝተው ሲጸልዩ
ያዩዋቸው እንደሆነ የባሉቻችንን ነፍስ
ያስምሩልናል ልጆቻችንን ያሳድጉልናል
እያሉ ይሰጧቸዋልና።

ወበእንተ ዝንቱ ትረክቡ ዙን ፈድፋደ፤

ስለዚህ ጽኑ ፍዳ ትቀበላላችሁ አሌ
ለከሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን።

እናንተ ግብዣች ወዋላችሁ። እስመ
ተዓዕዉ መንግሥተ ሰማያት ቅድመ
ገጹ ለሰብእ፤ በሰው ፊት መንግሥተ
ሰማያት ትዘገብታላችሁና። አብነት ሁናችሁ
እንዳይገቡ ታደርጓቸዋላችሁ ማለት
ነው።

አንትሙሂ ኢትበውዑ። እናንም
አትገቡ።

ወንጌል ዘግቲዎስ ።

ወለአለሂ ይበውው ትክልዕም ሙ በዊኦ።

የሚገቡትንም አብነት ሁናች ሁ እንዳይገቡ ታደርጓቸዋላችሁ።

፲፭ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪ ሳውያን መደልዋን።

እናንተ ግብዘች ወዮላችሁ።

እስመ ተዓውዱ ባሕረ ወዩብ ሰ ከመ ታጥምቁ አሐደ ፈላሴ

፲፭ ትግዝሩ ሲል ነው ከጣዖት ከ ኃጢአት ፈልሶ የመጣውን ት ገዝሩ ዘንድ የብሱን በእግር

ባሕሩን በሐመር ትዘራላችሁና፤ ወተጠሚቆ ትሬስይዎ ወልደ ገሃነም።

የገሃነም ልጅ ግለት ከተገዘረ ም በኋላ ተማልታችሁት ገሃ ነም ትወርዳላችሁ።

፲፮ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ ውያን አምህርተ ዕውራን።

፲፮ አምርህት ይላል የዕውራን አ አምሮ መሪዎች መምሮች ወ ዮላችሁ።

እለ ትብሉ ዘመሀለ በቤተ መ ቅደስ ይጌጌ።

በቤተ መቅደስ ቢምል ዕዳ አ ይሆንበትም የምትሉ።

ወዘሰ መሀለ በወርቀ ቤተ መ ቅደስ ኢይጌጌ።

በመባው ቢምል ግን ዕዳ ይ ሆንበታል የምትሉ።

፲፯ ዓብዳን ወዕውራን።

፲፯ እናንተ አላዋቆች ሰነፎች።

ዓይ የዓቢ።

ማን ይበልጣል።

ወርቅ፡፡ ወርቅ ይበልጣልን ወሚመ ቤተ መቅደስ ዘይቄ ድሶ ለወርቅ።

ወደም ወርቁን የሚያከብረው

ቤተ መቅደስ ይበልጣልን። አኮኑ ቤተ መቅደስ ዘይቄድሶ ለወርቅ።

ወርቁን የሚያከብረው ቤተ መቅደስ ይበልጥ የለምን።

፲፰ ወዘመሐለ በምሥዋዕ ኢይጌጌ

፲፰ በምሥዋዕ ባለ በታቦቱ የማ ለ ዕዳ አይሆንበትም ትላላችሁ ወዘሰ መሐለ በጽንሐሕ ዘላ

ዕሌሁ ይጌጌ ትብሉ። በመሥዋዕቱ የማለ ግን ዕዳ ይሆንበታል ትላላችሁ።

፲፱ አዓብዳን ወዕውራን፤

፲፱ እናንተ አላዋቆች ሰነፎች። መኑ የዓቢ።

ማን ይበልጣል። ጽንሐሕኑ ወሚመ ምሥዋዕ።

መሥዋዕቱ ይበልጣልን ወይስ ታቦቱ ይበልጣል።

አኮኑ ምሥዋዕ ዘይቄድሶ ለው አቱ ጽንሐሕ።

መሥዋዕቱን የሚያከብረው ታ ቦቱ ይበልጥ የለምን። ከታቦትና ከመሥዋዕት ማን ይበልጣል ቢ ሉ።

እስኪለወጥ ታቦት ይበል ጣል ከተለወጠ በኋላ ግን ሿ ነው ከደሙ ደሙ አይበልጥም ከታቦትና ከመስቀል ማን ቢ ለጣል ቢሉ በሀገራቸው ሚ ሮን ይቀባሉና ሁሉም እኩል ነው። በሀገራችን ግን ሚሮን አይቀባምና ታቦት ይበልጣል መስቀል ያንሳል።

፳ ዘኬ መሐለ በምሥዋዕ መሐ ለ ቦቱ፤

፳ በታቦቱ የማለ በታቦቱ ግለ ወበኩሉ ዘይነብር ዲቤሁ።

በታቦቱ ላይ ባለው ሁሉ ግለ ወዘሂ መሐለ በቤተ መቅደስ መሐለ ቦቱ።

፳፩ በቤተ መቅደስ የግለ በቤተ መቅደስ ግለ።

ወመሐለ በኩሉ ዘይነብር ውስ ቴቱ።

በቤተ መቅደስ ውሥጥ ባለው ሁሉ ግለ።

፳፪ ወዘሂ መሐለ በሰማይ መሐለ መንበር ለእግዚአብሔር።

፳፪ በሰማይ የግለ በኩፋት ግለ። ወበዘይነብር ዲቤሁ።

በሰማይም ባለው ግለ፤ አንድም ዘሂ መሐለ ብለህ መ ልስ። በትስብእት የግለ በትስብ እት ግለ ወበዘይነብር ዲቤሁ

ተዋህዶትም ባለው በመለኮት ግለ። ወዘሂ መሐለ በሰማይ፤ በመለኮት የግለ በመለኮት ግ ለ ወበዘይነብር ዲቤሁ፤ ተዋህ ዶትም ባለ በትስብእት ግለ።

፳፫ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ ውያን መደልዋን እለ ታበው ኡ አሥራተ እደሁ ለእዛብ። ሉቃ ፲፩ ፱፭

፳፫ ያብሽ፤

ወለሲላን፤ የድንብላል ወለክሙን።

ፈጣ። አንድም የባሕር ከሙን ካሥር አንድ የምትሰጡ።

ወኅደግሙ ዘየዓቢ ትእዛዛተ አሪት።

በአሪት የታዘዘውን ደገኛውን ትእዛዝ የምታስቀሩ።

ፍትሐ። ፍርድን ግለት ዘቄሣር ሀቡ ለቄሣር ያለውን ወጽድቀ።

ምጽዋተ አ በድር እመሥዋዕት ያለውን። ወሃይማኖተ።

ወዘእግዚአ ብሔር ለእግዚአብሔር ያለውን የምታስቀሩ።

ዘኒ መፍትሔ ትግበሩ።

የግቴዎስ ወንጌል።

ይህንስ ልታደርጉ ይገባል ግ
ለት ደጋጉን ልትሰጡ ይገባል
ወዝክተኒ ኢትገድጉ።
ያነንም አትተዉ ግለት ጥቃ
ቅኑንም አታስቀሩ።
፳፬ አምርህተ ዕውራን አለ ጸጹተ
ትነጥፉ።
፳፭ ጥቃቅኑን ካሥር አንድ አጥር
ታችሁ የምትሰጡ። ወይ
ነጥፎሙ ለደቂቀ ሴዊ እንዲል
ወገመለሰ ትውጥጡ።
ታላላቁን ሠውራችሁ የምታስ
ቀሩ ወዮላችሁ።
፳፭ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ
ውያን መደልዋን አለ ተሐጽ
ብዎ ለጽዋዕ ወለጸሕል እንተ
አፍአሁ።
፳፭ የሕል ጽዋውን ውጭውን የ
ምታጥቡት ግብዘች ወዮላችሁ
ወእንተ ውሥጡሰ ምሉዕ ሐ
ይደ ወትእገልተ።
በውሥጥ ግን ቅሚያን የተመ
ላ ነው። በአስበ ደነስ በመግለ
ጃ ሰርቀው ቀምተው ያመጡ
ታልና። አንድም በዚህ የመ
ጣውን ይበሉበታልና።
፳፭ አፈሪሳዊ ዕውር ቅድመ ሕጽቦ
ለዕዋዕ ወለየሕል እንተ ውሥጡ
፳፭ አንት አላዋቂ ፈሪሳዊ የሕል
ጽዋውን አስቀድመህ ውሥጡ
ን አጠበው።
ከመ ይኩን ንጹሕ እንተ አፍ
አሁኒ።
በአፍአም ንጹሕ ይሆን ዘንድ
አንድም አለ ጸጹተ ትነጥፉ ብ
ለህ መልስ ጥቃቅኑን ኃጢአ
ት አጥርታችሁ የምትናገሩ።
ወገመለሰ። ታላላቁን ሠውራች
ሁ የምታስቀሩ። አለ ተሐጽብዎ
የህል ጽዋ ሰውነታችሁን በአ

ፍአ ንጹሕ የምታደርጉ። ወእ
ንተ ውሥጡሰ። በውሥጥ ግን
ኃጢአትን የተመላ ነው ቅድ
መ ሕጽቦ። አስቀድመህ የህል
ጽዋ ሰውነትህን በውሥጥ ን
ጹሕ አድርገው። ከመ ይኩን
በአፍአም ንጹሕ ይሆን ዘንድ
የሥጋ ንጽሕ ለነፍስ አይሆን
ም ነፍስ የነፃች እንደሆነ ግን
ለሥጋም ይተርፈዋል ቅዱሳን
የበቁ እንደሆነ የነፍሳቸው ለ
ሥጋቸው። የሥጋቸው ለልብሳ
ቸው ተርፎት በልብሳቸው በመ
ቋሚያቸው በጭራቸው ከመ
ፈወስ ይደርሳሉና።
፳፭ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ
ውያን መደልዋን አለ ትመስ
ሉ መቃብረ ግብሱሳን አለ እም
አፍአሆሙ ያስተርእዩ ሠናያን
፳፭ በአፍአ አጊጠው የሚታዩ የ
ተለሰኑ መቃብራትን የምትመ
ስሉ ግብዘች ወዮላችሁ።
ወእንተ ውሥጡሰ ምሉዓን
አዕዕምተ ወዘሉር ርዘሰ።
ርዘሰ ነገር ግለት በውሥጥ
ግን አዝተ ፈሶ ጋጥቱ ተበ
ጣጥሶ አጥንቱ ተከስክሶ ሥጋ
ው ተልከስክሶ ለዓይን የሚያ
ስከፋ ላፍን። የሚከረፋ ነገ
ር ያለባቸውን መቃብራት የ
ምትመስሉ።
፳፭ ከግሁኬ አንትሙኒ ትጸደቁ
ለዓይነ ሰብእ።
፳፭ እኒያ በአፍአ አጊጠው እንዲ
ታዩ እናንተም በአፍአ ደጋግ
መስላችሁ ትታያላችሁ።
ወእንተ ውሥጥክሙሰ ምሉዓ
ን አንትሙ ዓመፃ ወአድልዎ
በውሥጥ ግን ኃጢአትን የ
ተመላችሁ ናችሁ።

፳፱ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳው
ያን መደልዋን አለ ተሐንጹ
መቃብሪሆሙ ለነቢያት ወታ
ሄንዩ ዝነርሙ ለጸድቃን።
፳፱ ደጋግማ ካልሆኑ የነቢያትን
መቃብር ያንጸሉ ይበሉን ብላ
ችሁ የነቢያትን መቃብር የም
ታንጹ የጸድቃንን መቃብር የ
ምታስጌጡ ግብዘች ወዮላችሁ
ወትብሉ ሶበሰ ሀሉን በመዋዕለ
አበዊን እምኢተሳተፍን ምስሌ
ሆሙ በክዲወ ደመ ነቢያት።
ወ በባቶቻችን ዘመን ኑረንስ ቢ
ሆን የነቢያትን ደም በማፍሰስ
ከሳቸው ጋራ አንድ ባልሆነ
ም ነበር ትላላችሁ።
፳፱ ናሁኬ ለሊክሙ ትከውኑ ስ
ምዓ ከመ ደቂቆሙ አንትሙ
ለቀተልተ ነቢያት።
፳፱ ነቢያትን ለገደሉ ሰዎች ልጆ
ቻቸው እንደሆናችሁ እነሆ ት
መስክራላችሁ።
፳፱ አንትሙኒ ፈጽሙ መሥፈር
ተ አበዊክሙ።
፳፱ እናንተም ከባቶቻችሁ የተረ
ውን ፈጽሙ። እጸንሆ ለአጥሬ
ዎን እስከ አመ ይትፈጸም ኃ
ጢአቱ እንዲል። እሱስ አይዛ
ቸውም እንዳይተውት ያውቃ
ልና እንዲህ አለ እንጂ። የጌታ
ሞት ለነቢያት ሞት ምልዓት
እንደሆነ የውሉድም ኃጢአት
ለአበው ኃጢአት መልዓት ይ
ሆናል።
፳፱ አትውልደ አራዊተ ምድር እ
ር ትክሉ አምሥጦ እምነኑኔ
ገሃነም። ግቴ ፫ ፯።
፳፱ እናንተ የምድር እባብ ልጆች
በገሃነም ከሚመጣው ፍጻሜ
ዳን እንደምን ይቻላችኋል።

ወንጌል ዘግቴዎስ።

፴፬ ወበአንተዝ አነ አፈኑ ጎቤክሙ
፴፭ ሶበሰ ሀሉን የምትሉ ስለሆነ ስ
ለዚህ ነገር ወደናንተ አልካለሁ
ነበያተ፡ ፪ አርድዕትን
ወሐዋርያተ ሐዋርያትን
ወጠበብተ። ሹማምንትን፡
ወጸሐፍተ መምህራንን
መተርጉማንን አልካለሁ።
በእምኔሆሙ ዘትቀትሉ፡ ከሳ
ቸው ወገን የምትገድሉት አለ
ወበ እምኔሆሙ ዘትቀትሉ።
የምትሰቅሉት አለ።
ወበ እምኔሆሙ ዘትቀሥፉ በ
ምክራብቲክሙ። በም
ክራባችሁ አግብታችሁ የም
ትገርፉት አለ። ወትሰድድ
ዎሙ እምሀገር ውስተ ሀገር።
ካንዱ አገር ወዳንዱ አገር አስ
ወጥታችሁ የምትሰዱት አለ።
፴፭ ከመ ይብጻሕ ላዕሌክሙ ደመ
ኩሉሙ ጸድቃን እምደመ አቤ
ል ጸድቅ እስከ ደመ ዘክርያስ ወ
ልደ በራክዩ ዘቀተልክም በማ
ዕክለ ቤተ መቅደስ ወምሥዋዕ።
ዘፍ ፱ ፩ ዕብጽ ፱ ፪ ጳውሎስ ፳፱ ፳፱
፴፭ ከአቤል ደም ጀምሮ በዕቃቤ
ትና በቤተ መቅደስ መካከል
በገደላችሁት እስከ ዘክርያስ ደ
ም ድረስ በዓለም የፈሰሰ የጸድ
ቃን ደም ፍዳ ሊደረግባችሁ
ንድ። ሐተታ ጠርዙንና ጠር
ዙን ይዞ ተናገረ። ለሰማዕታተ
ብሊት ጥንታቸው አቤል ፍ
ጻጟያቸው ዘክርያስ ነውና።
ጳም ግፍ ለግፍ ሲያነጻጽር አ
ቤል የሞተ በግፍ ነው ዘክርያ
ስም የሞተ በግፍ ነውና። ጳም
ደመ ስክየትንና ደመ ስክየትን
ሲያነጻጽር መልአኩ ለሄናክ ማ
ኅደረ ኃጥአንን እያዘረ ሲያሳየ

ው አንዲት ነፍስ እየተንጸረጸ
ረች ስታከስስ ስታሳጣ አይቶ
ዛመንፈስ ዘመኑ ብሎ ጠየ
ቀው ዘአቤል ዘቀተሉ አኑ
ሁ። ይሰኪ ኪያሁ እስከ አመ
ይትኃጉሉ ደቂቁ እምገጸ ም
ድር በማየ አይኅ ብሎታል።
የዘክርያስም ደም ፪ ዘመን ሲ
ፈላ ኑሯል። ጥመስ አይቶ ም
ንድነው ብሎ ጠየቀ። ደግ ሰ
ው ነበረ በግፍ አስገድለውት
ነው አሉት ከገዳዮቹ ወገን
ሰባት ሰዎች አስመጥቶ በያ
ሳርድ መፍላቱን ትቷል፤ ከዕቃ
ቤትና ከቤተ መቅደስ መካከ
ል ያስገደላችሁት አለ፤ የምትሻ
ው ሕፃን ከዘክርያስ ቤት አለ ሲ
ፀነስ ያባቱን አንደበት የዘጋ
ሲወለድ የፈታ ብለው ነገሩ
ት። አስጸርቶ እንዲህ ያለ ብ
ላቲና አለ ብሎ ጠየቀው። አ
ዎን ምነው ጠየቅኸኝ አለው
ይህን ልትነግረኝ ነው ሂድ
አለው። ይህ ዓላዊ አለ ነገር
አልጠየቀኝም ልጄን ሲያስገ
ድለው ነው ሀብት ሳላሳድር
በት ብሎ ከቤተ መቅደስ አ
ግባቶ ሲጸልይለት ግድሉ ብ
ሎ ጭፍራ ላከ። ከቤት በ
ሂዱ አጡት ኋላ መልአኩ ለ
ኤልሳቤጥ ይህ ዓላዊ ልጅሽን
ሊያስገድልብኸኝ ነው ገዳም ይዘ
ኸ ሂጂ አላት ገዳም ይዛ ሂዳ
ለች፤ ከቤተ መቅደስ በሂዱ
እሱን አገኙት ኸዚያ ገድለው
ታል። አንድም የምትሻት ሴ
ት ከልጅዋ ጋራ ከዘክርያስ
ቤት ትገባለች ትወጣለች ብ
ለው ነገሩት አስጸርቶ ወስዶ
እኔ የምሻት ሴት ካንተ ቤት

አለችን አለው አዎን አለው።
ምነው ያልነገርክኝ አለው እ
መቤቱን የሲን ሞት ለኔ ያ
ድርገው አለው። እንዳየህ ው
ጋው አለው ወጉት ደም ተኩ
ሶት ሂዶ ከቤተ መቅደስና ከዕ
ቃቤት መካከል ወድቋል።
፴፮ አማን እብለክሙ ከመ ዝንቱ
ኩሉ ይበጽሓ ለዛቲ ትውልድ
፴፯ በቤተ አይሁድ ይህ ሁሉ እን
ዳደረግባት በውነት እነግራች
ኋለሁ።
ከከመ ጎሳ ለኢየሩሳሌም።
፴፯ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም እን
ተ ትቀትሉሙ ለነበያት ወት
ዊግሮሙ ለሐዋርያት አለ ተ
ፈነዉ ጎቤሃ። ሉቃ ፲፫ ፴፱።
፴፯ በመምርነት ወዳንች የተላኩ
ነበያትን ያጠፋሻቸው ሐዋር
ያትን የተጠላሻቸው ቤተ አይ
ሁድ።
ጧመጠነ ፈቀድኩ አስተጋብ
አሙ ለውሉድኪ ከመ እንተ
ታስተጋብዕ ዶርሆ ዕጉሊሃ ታ
ሕተ ክነፈሃ።
ዶሮ ልጆቿን በክንፋ እንድት
ሰበስብ ማለት ነበያት ሕዝቡን
እንድ ያደርጓቸው እንደ ነበረ
ልጆችሽን በትምርት እንድ
አደርጋቸው ዘንድ ምን ያህል
ወደድኩ።
ሐተታ። ዶርሐ አላቸው ነቢያ
ትን፤ ዶሮ ወተት የላትም ልጆቹ
ዋን የምታሳድግ ሰው በየረበ
ት ነው ነቢያትም በየዕር የተ
ገኘውን ነውና ሲያስተምሩ የ
ነበረ መልአክ የነገራቸውን
መንፈስ ቅዱስ የገለጸላቸውን።
ወአበደክሙ፤ አናምን አላችሁ

የማቴዎስ ወንጌል።

፳፭ ናሁ ይትታደግ ለክሙ ቤትክ
ሙ በድወ ።

፳፭ እነሆ ቤተ መቅደስ ትፈርሳለች
፳፬ አማን አብለክሙ ኢትሬእዩኒ
እምይእዜ እስከ ሶበ ትብሉ ቡ
ሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአ
ብሔር ።

፳፬ በእግዚአብሔር ስም የሚመ
ጣ የተበረከ ነው እስከትሉ ድ
ረስ ከእንግዲህ ወዲህ አታ
ዩኝም ብዩ በእውነት እነግራች
ኋለሁ ። ሆኖም አላለፈም ቢ
ሉ የተመቸ ። አልኛል ቢሉ
ምጽአትን ያያል ።

በእንተ ዘአቅደመ ነጊረ ሙስና
ሃ ለቤተ መቅደስ ።

ምዕራፍ ፳፬።

፩ ወወጊኦ እግዚአ ኢየሱስ እም
ቤተ መቅደስ ሐረ ፤

፩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከቤ
ተ መቅደስ ወጥቶ ሄደ ፤

ወቀርቡ አርዳኢሁ ወአርአይም
ንድቀ ሕንፃሁ ለቤተ መቅደስ
ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው የቤ
ተ መቅደስን ሥራ አሳዩት ማ
ለት እንዲህ ሲያምር ይፈርሳ
ል ትላለህ አሉት የጧት ፀሐይ
ወድቀበት ሲያሸበርቅ አይተው

፪ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ ፤
መለሰ ፤

፪ ወይቤሉሙ ትሬእዩኑ ዘንተ ነ
ሉ ፤

ይህን ሁሉ ታያላችሁን ማለት
ያህን ይደንቃችኋልን ።

አማን አብለክሙ ኢየትታደግ
ዝየ ዕብን ዲበ ዕብን ዘኢይት
ኅሠት ፤

የማይፈርስ ሁኖ ደንጊያ በደ

ንጊያ ላይ አይቀርም ብዩ እንዳ
ይቀር በውነት እነግራችኋለሁ
ሐተታ ከጥጦስ ሠራዊት አን
ዱ ደንጊያ ቢፈነቅል ድስት ሙ
ሉ ወርቅ አገኘ እንደዚያ እናገ
ኛለን እያሉ ቤተ መቅደስን ሲ
ያፈርሷት ፩ ፩ድ ደንጊያ አል
ደረሳቸውም ፩ም ትሬእዩኑ ብ
ለህ መልስ ይህን ይደንቃችኋ
ልን ይህስ የሰው ሕንፃ ነው
አማን አብለክሙ ፤ ሕንፃ እግ
ዚአብሔር ሰው ይፈርሳል ይ
በሰብሳል ብዩ በውነት እነግ
ራችኋለሁ ።

፫ ወእንዘ ይነብር እግዚአኑ ው
ስተ ደብረ ዘይት ቀርቡ ኅ
ቤሁ አርዳኢሁ ።

፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ
ደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ ደ
ቀ መዛሙርቱ ወደሱ ቀረቡ
ወይቤልም እንተ በሕቲቶሙ
ለብቻቸው ጠየቁት ሶስቱ በ
ለሟሎቹ እንድርያስን ጨ
ምረው ይጠይቁታል
ንግረን ማእዜ ይከውን ዝንቱ
ወናሁ ይትታደግ ለክሙ ቤት
ክሙ በድወ ብሉ ነበርና ቤ
ተ መቅደስ የሚፈርስበት ም
ን ጊዜ ይሆናል ።

ወምንትኑ ተአምራሁ ለምጽ
አትክ ።

አማን አብለክሙ ኢትሬእዩኒ
ብሉ ነበርና የምጽትህስ ።

ወለጎልፈተ ዓለም ።
የጎልፈተ ዓለምስ ምልክቱ ም

ንድነው አሉት ፤

፬ ወአውሥኦ ወይቤሉሙ ዑቁ
ኢያስሕቱክሙ ፤ ኤፌ ፩ ፤

፬ እንዳያስቷችሁ አስተውሉ አላ
ቸው ።

፭ እስመ ብዙኃን ይመጽኡ በስ
ምየ እንዘ ይብሉ አን ውእቱ ክ
ርስቶስ ፤

፭ እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ ብዙ ሰ
ዎች በኔ ስም ይነሣሉና ፤ ታሪ
ክ ባማራ መንግሥት ጊዜ ዘክ
ርስቶስ ይሉኛል ብሎ ተነሥቶ
እንደነበረ ሰቅለው ገለውታል
ከሱ ጋራ ጄመቶ ሰዎች ሙተዋ
ል ሰማዕታተ ዘክርስቶስ ተብለ
ዋል ፤

ወያስሕትዎሙ ለብዙኃን ፤
ብዙ ሰዎችን ያስታሉ ፤

፮ ወሶበ ሰማዕክሙ ፤
ዶር ሲሰበሰቡ ፤

፮ ወአጽባዕት ፤
ጋሻ ለጋሻ ሲሳጉድ ፤

ወድምፀ ጸባዒት ፤
ንድሉ ሰልቦ ሲያገር ብትሰሙ

ዑቁ ኢትደንግፁ ፤
እንዳትደነግፁ አስተውሉ ፤

እስመ ግብተ ሀለም ይኩን ዝን
ቱ ነሉ ፤

ይህ ሁሉ ፈጥኖ ይደረግ ዘን
ድ አለውና ።

ወባሕቱ አኮ በጊዜሃ ዘየኃልቅ
ነገር ግን ያን ጊዜ የሚፈጸ
ም አይደለም ።

፯ ወይትነሥኡ ሕዝብ ዲበ ሕ
ዝብ ።

፯ ሕዝበ ሮም በሕዝበ እስራኤል
ላይ በጸላትነት ይነሱባቸዋል ።
አንድም ወይትነሥኡ ሕዝብ
ብለህ መልስ ሕዝበ እስራኤል
በሕዝበ እስራኤል ላይ ነገሥተ
እስራኤል በነገሥተ እስራኤል
ላይ በጸላትነት ይነሱባቸዋል ፤
ሐተታ ቀን ከጥጦስ ሠራዊት
ጋራ ሲዋጉ ይውላሉ ። ማታ ክ
ኔ ወገን እነግሥ ከኔ ወገን እነ